

Član 17.

(1) Svaki sud tokom cijelog postupka, po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost.

(2) Ako je tuženi već dao odgovor na tužbu, viši sud prvog stepena se ne može ni u povodu prigovora, ni po službenoj dužnosti oglasiti stvarno nenađežnim za predmete iz nadležnosti nižeg suda prvog stepena.

Član 18.

(1) Do donošenja odluke o glavnoj stvari sud će rješenjem obustaviti parnični postupak ako utvrdi da bi postupak trebalo provesti po pravilima vanparničnog postupka. Nakon pravomoćnosti rješenja postupak će se nastaviti po pravilima vanparničnog postupka pred nadležnim sudom.

(2) Radnje koje je proveo parnični sud, kao što su uvidaj, vještačenje, saslušanje svjedoka i drugo, i odluke koje je donio taj sud, nisu bez važnosti zato što su poduzete u parničnom postupku.

Član 19.

(1) Sud se može u povodu prigovora tuženog proglašiti mjesno nenađežnim ako je prigovor podnesen najkasnije u odgovoru na tužbu.

(2) Sud se može proglašiti po službenoj dužnosti mjesno nenađežnim samo kad postoji isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, ali najkasnije do podnošenja odgovora na tužbu.

Član 20.

(1) Nakon pravomoćnosti rješenja kojim se oglasio nenađežnim, sud će bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana, ustupiti predmet nadležnom суду.

(2) Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom nastavit će postupak kao da je kod njega bio pokrenut.

(3) Parnične radnje nenađežnog suda, kao što su uvidaj, vještačenje, saslušavanje svjedoka i drugo nisu bez važnosti zato što ih je poduzeo nenađežan sud.

Član 21.

(1) Ako sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan sud koji mu je predmet ustupio ili neki drugi sud, dostaviti će, u roku od tri dana, predmetu sudu koji treba rješiti taj sukob nadležnosti, osim ako nade da mu je predmet ustupljen zbog očite pogreške, a trebalo je da bude ustupljen kojem drugom sudu, u kom će slučaju predmet ustupiti drugom sudu i o tome obavijestiti sud koji mu je predmet ustupio.

(2) Kad je u povodu žalbe protiv odluke prvostepenog suda kojim se taj sud oglasio mjesno nenađežnim odluku donio drugostepeni sud, za tu je odluku vezan u vezi s nadležnošću i sud kome je predmet ustupljen, ako je drugostepeni sud koji je odluku donio nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

(3) Odluka drugostepenog suda o stvarnoj nenađežnosti prvostepenog suda vezuje svaki sud kome se kasnije isti predmet ustavi, ako je drugostepeni sud nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Član 22.

(1) Sukob nadležnosti između općinskih sudova istog kantona rješava kantonalni sud.

(2) Sukob nadležnosti između općinskog suda i kantonalnog suda s područja istog kantona rješava Vrhovni sud Federacije.

(3) Sukob nadležnosti između općinskih sudova s područja dva ili više kantona rješava Vrhovni sud Federacije.

(4) Sukob nadležnosti između općinskog suda jednog kantona s kantonalnim sudom drugog kantona, kao i sukob nadležnosti kantonalnih sudova rješava Vrhovni sud Federacije.

(5) Sukob nadležnosti Vrhovnog suda Federacije i općinskog, odnosno kantonalnog suda, rješava Vrhovni sud Federacije, u općoj sjednici.

Član 23.

(1) Dok se ne riješi sukob nadležnosti, sud kome je predmet ustupljen dužan je poduzimati one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odgode.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o sukobu nadležnosti nije dopuštena žalba.

Član 24.

Svaki sud obavlja radnje u postupku na svom području, ali ako postoji opasnost od odgode, sud će poduzeti izvršenje pojedinačnih radnji i na području drugog suda. O tome će se obavijestiti sud na čijem će se području poduzeti radnja.

2. Nadležnost sudova u sporovima s međunarodnim elementom**Član 25.**

U pogledu nadležnosti sudova u Federaciji u postupcima u kojima je stranka stranak koji uživa pravo imuniteta u Bosni i Hercegovini, strana država ili međunarodna organizacija, važe pravila međunarodnog prava.

Član 26.

(1) Sud u Federaciji nadležan je za suđenje kad je njegova nadležnost u sporu s međunarodnim elementom izričito odredena zakonom Bosne i Hercegovine ili Federacije ili međunarodnim ugovorom.

(2) Ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti suda u Federaciji za određenu vrstu sporova, sud u Federaciji nadležan je za suđenje u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizilazi iz odredaba ovog zakona o mjesnoj nadležnosti.

3. Stvarna nadležnost**Član 27.**

U parničnom postupku sudovi sude u granicama svoje stvarne nadležnosti određene ovim ili drugim zakonom Federacije, odnosno zakonom kantona.

4. Mjesna nadležnost**a) Opća mjesna nadležnost****Član 28.**

(1) Ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, za suđenje je nadležan sud koji je opće mjesno nadležan za tuženog.

(2) U slučajevima predviđenim u ovom zakonu za suđenje je osim suda opće mjesne nadležnosti nadležan i drugi određeni sud.

Član 29.

(1) Za suđenje je opće mjesno nadležan sud na čijem području tuženi ima prebivalište, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ako tuženi nema prebivalište, opće mjesno je nadležan sud na čijem području tuženi ima boravište.

(3) Ako tuženi pored prebivališta ima i boravište u nekom drugom mjestu, a prema okolnostima može se prepostaviti da će tu boraviti najmanje godinu dana od dana podnošenja tužbe, opće mjesno je nadležan i sud boravišta tuženog.

Član 30.

(1) Za suđenje u sporovima protiv Federacije, kantona, grada i općine, opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište njihovog zakonodavnog tijela, odnosno vijeća.

(2) Za suđenje u sporovima protiv ostalih pravnih osoba, opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi njihovo sjedište.

Član 31.

Za suđenje u sporovima protiv državljanina Federacije i Bosne i Hercegovine koji stalno živi u inostranstvu, opće mjesno je nadležan sud njegovog posljednjeg prebivališta u Federaciji.

b) Izberiva mjesna nadležnost**Nadležnost u sporovima za naknadu štete****Član 32.**

(1) Za suđenje u sporovima o vanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda opće mjesne nadležnosti, nadležan je i sud na

čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila.

(2) Ako je šteta nastala zbog smrti ili teške tjelesne ozljede, nadležan je, pored suda iz stava 1. ovog člana, i sud na čijem području tužilac ima prebivalište, odnosno boravište.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primjenjivat će se i u sporovima protiv društva za osiguranje radi naknade štete trećim osobama na osnovu propisa o neposrednoj odgovornosti društava za osiguranje, a odredba stava 1. ovog člana i u sporovima o regresnim zahtjevima po osnovi naknade štete protiv regresnih dužnika.

Nadležnost u sporovima radi zaštite prava na osnovu jemstva proizvođača

Član 33.

Za suđenje u sporovima za zaštitu prava na osnovu pismenog jemstva protiv proizvođača koji je jemstvo dao, nadležan je, osim suda opće mjesne nadležnosti za tuženog, i sud opće mjesne nadležnosti za prodavca koji je pri prodaji stvari uručio kupcu pismeno jemstvo proizvođača.

Nadležnost u sporovima za zakonsko izdržavanje

Član 34.

Za suđenje u sporovima za zakonsko izdržavanje, ako je tužilac osoba koja traži izdržavanje, nadležan je pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem području tužilac ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost u bračnim sporovima

Član 35.

Za suđenje u sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja braka, poništaja braka ili razvoda braka (bračni sporovi), nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem su području bračni drugovi imali posljednje zajedničko prebivalište.

Nadležnost u sporovima o utvrđivanju ili osporavanju očinstva ili materinstva

Član 36.

U sporovima radi utvrđivanja ili osporavanja očinstva ili materinstva, ako je tužilac dijete, nadležan je pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem području tužilac ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost po mjestu u kome se nalazi poslovna jedinica pravne osobe

Član 37.

Za suđenje u sporovima protiv pravne osobe koja ima poslovnu jedinicu izvan sjedišta, ako spor proizlazi iz pravnog odnosa te jedinice, pored suda opće mjesne nadležnosti nadležan je i sud na čijem se području ta poslovna jedinica nalazi.

Nadležnost u sporovima iz nasljednopravnih odnosa

Član 38.

Dok ostavinski postupak nije pravomoćno završen, za suđenje u sporovima iz nasljednopravnih odnosa, te sporovima o potraživanjima vjerovnika prema ostavici, pored suda opće mjesne nadležnosti mjesno je nadležan i sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ostavinski postupak.

Nadležnost po mjestu plaćanja

Član 39.

Za suđenje u sporovima imatelja mjenice ili čeka protiv potpisnika nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud mjestu plaćanja.

Nadležnost u sporovima iz radnih odnosa

Član 40.

Ako je u sporu iz radnog odnosa tužilac zaposlenik, za suđenje je nadležan, pored suda koji je opće mjesno nadležan za tuženog, i sud na čijem se području rad obavlja ili se obavlja,

odnosno sud na čijem bi se području rad morao obavljati, te sud na čijem je području zasnovan radni odnos.

Nadležnost u sporovima zbog smetanja posjeda na pokretnim stvarima

Član 41.

Za sporove zbog smetanja posjeda na pokretnim stvarima nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud na čijem se području dogodilo smetanje.

c) Isključiva mjesna nadležnost

Nadležnost u sporovima o nekretninama

Član 42.

(1) Za suđenje u sporovima o pravu vlasništva i o drugim stvarnim pravima na nekretninama, u sporovima zbog smetanja posjeda na nekretnini, te u sporovima iz zakupnih ili najamnih odnosa na nekretnini, ili iz ugovora o korištenju stana ili poslovnih prostorija, isključivo je nadležan sud na čijem se području nalazi nekretnina.

(2) Ako nekretnina leži na području više sudova, nadležan je svaki od tih sudova.

Nadležnost u sporovima o zrakoplovu i brodu

Član 43.

Kad je za suđenje u sporovima o pravu vlasništva i o drugim stvarnim pravima na zrakoplovima, odnosno brodovima, kao i sporovima iz zakupnih odnosa na zrakoplovu i brodu, nadležni sud u Federaciji, isključivo je mjesno nadležan sud na čijem se području vodi registar u koj je zrakoplov, odnosno brod upisan.

Član 44.

Kad je za suđenje u sporovima zbog smetanja posjeda na brodovima, odnosno zrakoplovima iz člana 43. ovog zakona nadležan sud u Federaciji, mjesno je nadležan, pored suda na čijem se području vodi registar u koj je brod, odnosno zrakoplov upisan, i sud na čijem se području dogodilo smetanje.

Nadležnost za sporove u izvršnom i stečajnom postupku

Član 45.

Za suđenje u sporovima koji nastaju u toku i u povodu sudskog ili administrativnog izvršnog postupka, odnosno u toku i u povodu stečajnog postupka, mjesno je isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi izvršni ili stečajni postupak, odnosno sud na čijem se području provodi administrativno izvršenje.

d) Supsidijarna nadležnost

Nadležnost za suparničare

Član 46.

Ako je jednom tužbom tuženo više osoba u svojstvu materijalnih suparničara (član 362. stav 1. tačka 1.), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženih.

Nadležnost za osobe za koje ne postoji opća mjesna nadležnost u Federaciji

Član 47.

(1) Tužba o imovinskopravnim zahtjevima protiv osobe za koju ne postoji opća mjesna nadležnost u Federaciji, može se podnijeti svakom sudu u Federaciji na čijem se području nalazi kakva imovina te osobe ili predmet koji se tužbom traži.

(2) Ako nadležnost suda u Federaciji postoji zato što je obaveza nastala za vrijeme boravka tuženog u Federaciji, mjesno je nadležan sud na čijem je području obaveza nastala.

(3) U sporovima protiv osoba za koje u Federaciji ne postoji opća mjesna nadležnost, za obaveze koje treba ispuniti u Federaciji, tužba se može podnijeti sudu na čijem području tu obavezu treba ispuniti.

Nadležnost po mjestu gdje se nalazi zastupništvo strane osobe u Federaciji

Član 48.

U sporovima protiv pravne osobe koja ima sjedište u inostranstvu, u pogledu obaveza koje su zasnovane u Federaciji ili im se u njoj ima udovoljiti, tužba se može podnijeti sudu u Federaciji na čijem se području nalazi njeno stalno zastupništvo za Bosnu i Hercegovinu, odnosno Federaciju ili sjedište organa kome je povjereno da obavlja njene poslove.

e) Odredivanje mjesne nadležnosti od višeg suda

Član 49.

Ako nadležni sud zbog izuzeća sudija ne može postupati, obavijestit će o tome neposredno viši sud, koji će odrediti da u tom predmetu postupa drugi stvarno nadležan sud sa njegovog područja.

Član 50.

(1) Kantonalni sud može, na prijedlog stranke ili nadležnog općinskog suda, odrediti da u pojedinom predmetu postupa drugi stvarno nadležan općinski sud s njegovog područja, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako za to postoje drugi opravdani razlozi.

(2) Vrhovni sud Federacije može, na prijedlog stranke ili nadležnog suda, odrediti da u pojedinom predmetu postupa stvarno nadležan sud u drugom kantonu ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako za to postoje drugi opravdani razlozi.

Član 51.

Ako je za sudenje nadležan sud u Federaciji, ali se prema odredbama ovog zakona ne može utvrditi koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud Federacije će, na prijedlog stranke, odrediti koji će stvarno nadležan sud biti mjesno nadležan.

f) Sporazum o mjesnoj nadležnosti

Član 52.

(1) Ako zakonom nije određena isključiva nadležnost nekog suda, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stepenu sudi sud koji nije mjesno nadležan, uz uslov da je taj sud stvarno nadležan.

(2) Ako je zakonom određeno da su za sudenje u određenom sporu mjesno nadležna dva ili više sudova u Federaciji, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stepenu sudi jedan od tih sudova ili neki drugi stvarno nadležni sud.

(3) Sporazum iz stava 2. ovog člana važi samo ako je pismeno sastavljen, ako su ga potpisale sve stranke i ako se tiče određenog spora ili više sporova koji svi proistječu iz određenog pravnog odnosa.

(4) Ispravu o sporazumu tužilac mora priložiti uz tužbu.

(5) Ako tužba nije podnesena sudu na koji upućuje sporazum o mjesnoj nadležnosti tuženi može zahtijevati da se predmet ustavi u tom sudu.

(6) Zahtjev iz stava 5. ovog člana tuženi može podnijeti najkasnije u odgovoru na tužbu, uz prilaganje isprave o sporazumu.

Dio drugi

TOK POSTUPKA

A. POSTUPAK PRED PRVOSTEPENIM SUDOM

III - TUŽBA

1. Tužba i njen sadržaj

Član 53.

(1) Parnični postupak se pokreće tužbom.

(2) Tužba mora sadržavati:

- 1) osnovu za nadležnost suda,
- 2) određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih potraživanja (tužbeni zahtjev),

- 3) činjenice na kojima tužilac zasniva tužbeni zahtjev,
 - 4) dokaze kojima se utvrđuju te činjenice,
 - 5) naznaku vrijednosti sporova,
 - 6) pravni osnov tužbenog zahtjeva i
 - 7) druge podatke koje u skladu s odredbama člana 334. ovog zakona mora imati svaki podnesak.
- (3) Sud nije vezan za pravni osnov tužbenog zahtjeva.
- (4) Sud će postupiti po tužbi i kad tužilac nije naveo pravni osnov tužbenog zahtjeva.

2. Tužba za utvrđenje

Član 54.

(1) Tužilac može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa, ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave.

(2) Takva se tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno ili, kad tužilac ima pravni interes da sud utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave prije dospjelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa.

(3) Ako odluka o sporu zavisi o tome postoji li ili ne postoji neki pravni odnos koji je tokom parnice postao sporan, tužilac može pored postojećeg zahtjeva istaknuti i tužbeni zahtjev da sud utvrdi da takav odnos postoji, odnosno da ne postoji, ako je sud pred kojim parnica tečje nadležan za takav zahtjev.

(4) Iстicanje заhtjeva prema odredbi stava 3. ovog člana neće se smatrati preinakom tužbe.

3. Iстicanje više tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi

Član 55.

(1) U jednoj tužbi tužilac može istaknuti više zahtjeva protiv istog tuženog kad su svi zahtjevi povezani istom činjenicom i pravnom osnovom.

(2) Ako zahtjevi nisu povezani istom činjenicom i pravnom osnovom, oni se mogu istaknuti u jednoj tužbi protiv istog tuženog samo kad je isti sud stvarno nadležan za svaki od tih zahtjeva i kad je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka, a sud ocijeni da isticanje takvih tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi doprinosi ekonomičnosti postupka.

(3) Ako sud, u slučaju iz stava 2. ovog člana, ocijeni da isticanje više tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi ne doprinosi ekonomičnosti postupka, najkasnije na pripremnom ročištu donijet će rješenje o razdvajanju postupaka.

(4) Tužilac može u jednoj tužbi istaknuti dva ili više tužbenih zahtjeva koji su u međusobnoj vezi i tražiti da sud usvoji slijedeći od tih zahtjeva ako nađe da onaj koji je u tužbi istaknut ispred njega nije osnovan.

(5) Zahtjevi se mogu, prema stazu 4. ovog člana, istaknuti u jednoj tužbi samo ako je sud stvarno nadležan za svaki od istaknutih zahtjeva i ako je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka.

4. Preinaka tužbe

Član 56.

(1) Preinaka tužbe jeste promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

(2) Tužba nije preinaćena ako je tužilac promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode.

Član 57.

(1) Tužilac može preinaci tužbu najkasnije do zaključenja pripremnog ročišta ili do početka glavne rasprave, ako pripremno ročište nije održano.

(2) Nakon održavanja pripremnog ročišta, a najkasnije do zaključenja glavne rasprave, sud može dopustiti preinaku tužbe samo ako ocijeni da preinaka nije usmjerena na odgovlačenje postupka i ako tuženi pristaje na preinaku.

(3) Smatrać će se da postoji pristanak tuženog na preinaku tužbe ako se on upusti u raspravljanje o glavnoj stvari po preinacenoj tužbi, a nije se prije toga protivio preinaci.

(4) Суд ће, у случају из става 2. овог члана, допустити преинаку туџбе иkad се туџени protiv preinaci, ako su ispunjeni svi slijedeći uvjeti:

- 1) tužilac bez svoje krivnje nije mogao tužbu preinačiti ranije;
- 2) tuženi je u mogućnosti da raspravlja po preinačenoj tužbi bez odlaganja главне rasprave.

(5) Protiv rješenja kojim se usvaja ili odbija preinaka туџбе nije dopuštena posebna žalba.

Član 58.

(1) Tužilac može, у року из члана 57. овог закона, своју туžбу preinačiti i tako да umjesto prвобитног туžеног туži другу osobu.

(2) За preinaku туžbe prema ставу 1. овог члана потребан је пристанак особе која треба да ступи у парничу умјесто првобитног туženog. Ако се првобитни туženi већ upustio u raspravljanje o главној stvari, потребан је и njegov pristanak.

(3) Osoba koja stupa u parnicu umjesto prvobitnog tuženog mora primiti parnicu u onom stanju u kojem se ona nalazi u trenutku kad u nju stupa.

5. Povlačenje туžbe

Član 59.

(1) Tužilac može povući туžбу bez пристанка туženog прије него што је туžба достављена туžеном. Туžба се може повући и након доставе туžеном, све до закључења главне расправе, ако туženi на то пристане. Ако се туženi у року од осам дана од дана обавјести о повлачењу туžбе не изјасни о томе, сматрат ће се да је пристао на повлачење.

(2) Повућена туžба сматра се као да nije ni bila podnesena i može se ponovo podnijeti.

6. Postojanje parnice

Član 60.

(1) Parnica počinje teći dostavom туžбе туženom.

(2) У погледу заhtjeva koji je stranka postavila tokom postupka, parnica počinje teći od trenutka kad je o tom zahtjevu obavijestena protivna stranka.

(3) Dok parnica teče, ne može se u pogledu истог заhtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica буде покренута, суд ће туžбу odbaciti.

(4) Ako među istim strankama već teče друга parnica о истом заhtjevu pred sudom u Bosni i Hercegovini, stranke су о tome dužne obavijestiti суд.

(5) Sud ће tokom cijelog postupka по službenoj dužnosti paziti teće li već друга parnica о истом zahtjevu među istim strankama pred sudom u Bosni i Hercegovini.

Član 61.

(1) Ако која од странака отуди ствар или право о којем teče parnica, то не спречава да се parnica među istim strankama dovrši.

(2) Osoba koja je pribavila стvar ili право о којем teče parnica може stupiti u parnicu umjesto tužioca, односно туženog, само ако на то пристану обе stranke.

IV - PRIPREMANJE GLAVNE RASPRAVE

1. Opće odredbe

Član 62.

(1) Суд одmah nakon prijema туžбе počinje припреме за главну расправу.

(2) Te припреме obuhvataju prethodno испитивање туžбе, доставу туžбе на обавезни одговор, одржавање припремног рођишта и заказивање главне расправе.

Član 63.

У току припрема главне расправе странке могу упућивати поднеске у којима ће navesti činjenice на којима zasnovaju svoje заhtjeve, te predložiti dokaze којима se utvrđuju te činjenice.

Član 64.

(1) Sud u toku припрема главне расправе donosi odluke о утврђивању поступка у складу с odredbama овог закона.

(2) Protiv rješenja из става 1. овог члана nije dopuštena posebna žalba.

Član 65.

Sud može u toku припрема главне расправе donijeti presudu na osnovu priznanja, presudu na osnovu odricanja i presudu zbog propuštanja, te primiti na zapisnik nagodbu stranaka.

2. Prethodno ispitivanje i dostava tužbe

Član 66.

Kad utvrdi да је туžба nerazumljiva ili да ne sadrži elemente propisane odredbom члана 53. овог закона (nepotpuna туžба), ili da postoje nedostaci koji se tiču sposobnosti tužioca ili туženog да буду stranke u parnicu, ili nedostaci u pogledu zakonskog zastupanja stranke, ili nedostaci koji se odnose на ovlaštenje zastupnika да покrene parnicu kad je takvo ovlaštenje potrebno, суд ће ради otklanjanja tih nedostataka poduzeti potrebne radnje предвидене odredbama чл. 295. i 336. овог закона.

Član 67.

(1) Nakon prethodnog испитивања туžбе суд donosi rješenje којим се туžба odbacuje ако utvrdi:

- 1) da rješavanje o tužbenom zahtjevu ne spada u sudsku nadležnost;
- 2) da je туžба podnesena neblagovremeno, ако je posebnim propisima određen rok за podnošenje туžbe;
- 3) da o istom zahtjevu već teče parnica;
- 4) da je stvar pravomoćno presuđena;
- 5) da je o предмету спора sklopljena sudska nagodba;
- 6) da se tužilac pred sudom odrekao tužbenog zahtjeva;
- 7) da ne postoji pravni interes tužioca за подношење туžбе за utvrđenje; или
- 8) da tužilac u року који је суд одредио nije otklonio nedostatke из члана 66. овог закона.

(2) Sud donosi rješenje којим се суд оглашава nenađežnim i predmet ustupa drugom суду, ако utvrdi:

- 1) da nije mjesno nadležan da rješava o tužbenom zahtjevu; или
- 2) da nije stvarno nadležan da rješava o tužbenom zahtjevu.

Član 68.

Ako сматра да nema dovoljno činjenica за доношење odluke o pitanju koje se postavilo u toku prethodnog испитивања туžбе, суд ће о том пitanju odluku donijeti naknadno, čim буде raspolagao sa dovoljno činjenica.

Član 69.

Tužba sa prilozima se доставља туžеном на одговор у року од 30 дана од дана prijema ispravne i potpune туžбе u суду.

3. Odgovor na туžбу

a) Odgovor na туžбу i njegov sadržaj

Član 70.

(1) Nakon prijema туžбе sa prilozima, туženi je dužan najkasnije у року од 30 дана доставити суду писмени odgovor на туžбу.

(2) Prilikom достављања туžбе туžеном, суд ће poučiti туženog о обавези из става 1. овог члана, о томе шта треба да садржи odgovor на туžbu i obavijestiti га о posljedicama nedostavljanja odgovora на туžбу у одређеном року.

Član 71.

(1) U odgovoru на туžбу, туženi ће istaći moguće procesne prigovore i izjasnitи se da ли priznaje ili osporava postavljeni tužbeni zahtjev, te navesti i druge podatke које у складу с odredbama члана 334. овог закона мора имати svaki podnesak.

(2) Ako туžени osporava tužbeni zahtjev, odgovor на туžбу мора садржати и razloge из којих se tužbeni zahtjev osporava,

činjenice на којима туženi заснива своје navode, dokaze којима се utvrđuju te činjenice, te правни osnov za navode tuženog.

Član 72.

Kad je u ovom zakonu predviđeno da stranka može staviti određen prigovor ili prijedlog ili poduzeti kakvu drugu parničnu radnju dok se tuženi ne upusti u raspravljanje o glavnoj stvari, takav prigovor odnosno prijedlog može se staviti dok sud ne primi odgovor na tužbu.

Član 73.

Kad utvrdi да је одговор на туžбу nerazumljiv или nepotpun, суд ће ради отklanjanja тих nedostataka postupiti у складу с одредбом члана 336. ovog zakona.

b) Protivtužba i odgovor na protivtužbu

Član 74.

(1) Tuženi može u odgovoru na туžбу, а најkasnije na pripremnom ročištu, podnijeti protivtužbu, ако је заhtjev protivtužbe у вези са туžbenim zahtjevom, или ако се ти заhtjevi mogu prebiti, или ако се protivtužbom traži utvrđenje неког права или правног односа о чijem postojanju ili nepostojanju zavisi u cijelosti ili djelimično odluka o туžbenom zahtjevu.

(2) Nakon održavanja pripremnog ročišta, protivtužba se može podnijeti само ако туžени на то пристане и ако суд ocijeni da podnošenje protivtužbe nije usmjereno na odugovlačenje postupka.

(3) Protivtužba se не може подnijeti ако је за zahtjev из protivtužbe stvarno nadležan viši суд.

(4) Odredbe ovog закона о туžbi и одговору на туžбу на odgovarajući начин се примjenjuju и на protivtužbu i odgovor na protivtužbu, ако овим законом nije drugačije određeno.

4. Pripremno ročište

a) Opće odredbe

Član 75.

(1) Nakon prijema odgovora на туžбу, односно odgovora на protivtužbu, суд ће zakazati pripremno ročište.

(2) Ako туžени nije dostavio odgovor на туžбу, а туžilac у туžbi nije tražio doštoženje presude zbog propuštanja, суд ће zakazati pripremno ročište nakon proteka рока за podnošenje odgovora на туžбу.

(3) Datum održavanja pripremnog ročišta суд ће, у првилу, одредiti уз prethodnu konsultaciju sa strankama.

(4) Pripremno ročište održat ће се, у првилу, најkasnije у roku od 30 dana од дана пријема у суду писменог odgovora на туžбу, односно од дана proteka рока за podnošenje odgovora на туžбу, или, ако је туžени подnio protivtužbu, у roku од 30 dana од дана пријема odgovora на protivtužbu.

Član 76.

Održavanje pripremnog ročišta је обavezno, осим у slučajevima у којима суд, nakon испитивања туžбе и одговора на туžбу, utvrdi да међу strankama nema spornih činjenica или да zbog jednostavnosti спора održavanje pripremnog ročišta nije potrebno.

Član 77.

U pozivu за pripremno ročište суд ће обавијести stranke о posljedicama izostanka са pripremnom ročištem, као и о томе да су dužne најkasnije на pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice на којима zasnavaju svoje zahtjeve i predložiti sve dokaze које žele izvesti у toku postupka, те на pripremno ročište donijeti sve isprave i predmete које žele upotrijebiti као dokaz.

Član 78.

(1) Pripremno ročište počinje tako што туžilac ukratko izlaze из туžбу, а затим туžени ukratko izlaze odgovor на туžбу.

(2) Kad je potrebno, суд ће затražiti од stranaka razjašnjenje у вези са njihovim navodima или prijedlozima.

Član 79.

(1) Nakon izlaganja туžбе и одговора на туžбу, raspravlјат ће се о пitanjima која се односе на smetnje за daljni tok postupka. О

tim se pitanjima могу на pripremnom ročištu izvoditi dokazi kad je to potrebno.

(2) Sud ће, по prigovoru stranke ili по službenoj dužnosti, postupiti у складу са одредбама члана 67. ovog zakona, ако одредбама ovog zakona nije drugačije određeno.

(3) Ako суд ne usvoji prigovor da postoji која од smetnji за vodenje postupka, odluku о prigovoru donijet ће zajedno s odlukom о glavnoj stvari.

(4) Protiv odluke из stava 3. ovog člana nije dopuštena posebna žalba.

Član 80.

U daljem toku pripremnog ročišta, raspravlјат ће се о prijedlozima stranaka и činjeničnim navodima којима stranke обrazlažu своје prijedloge.

Član 81.

(1) Sud ће prema rezultatima raspravljanja на pripremnom ročištu odlučiti о чemu ће se raspravljati и који ће se dokazi izvesti на glavnoj raspravi.

(2) Prijedloge које не smatra bitnim за donošenje odluke суд ће odbiti и у rješenju naznačiti razlog odbijanja.

(3) Protiv rješenja из stava 2. ovog člana nije dopuštena posebna žalba.

(4) Sud nije у dalnjem toku parnice vezan за своја prijašnja rješenja из ovog člana.

Član 82.

(1) Ako суд, na prijedlog stranke, odredi izvođenje dokaza vještacijem, uvijek ће odrediti rok у којем vještak treba pripremiti и dostaviti svoj nalaz и mišljenje.

(2) Pri određivanju ovog roka суд ће voditi računa о tome да pismeni nalaz i mišljenje mora dostaviti strankama најkasnije osam dana prije održavanja ročišta за glavnu raspravu.

Član 83.

(1) Ako pred istim судом teče više parnice između istih osoba или у којим је ista osoba protivnik raznih туžilaca или raznih туženih, суд може, uz saglasnost stranaka, rješenjem spojiti sve te parnice radi zajedničkog raspravljanja, ако би се time ubrzalo raspravljanje или smanjili трошкови. За sve spojene parnice суд ће donijeti zajedničku presudu.

(2) Sud може, uz saglasnost stranaka, odrediti да se odvojeno raspravlја о pojedinim zahtjevima из исте туžбе, те ће nakon završetka odvojenog raspravljanja donijeti posebne odluke о tim zahtjevima.

(3) Rješenja из st. 1. и 2. ovog člana могу се, у првилу, donijeti најkasnije на pripremnom ročištu ili до почетка главне rasprave, ако pripremno ročište nije održano.

(4) Protiv rješenja из st. 1 i 2. ovog člana nije dopuštena posebna žalba.

Član 84.

(1) Ako на pripremno ročište не доде туžilac, а bio је uredno obaviješten, smarat ће се да је туžба повућена, осим ако туženi ne zahtjeva да se ročište održi.

(2) Ako на pripremno ročište не доде uredno obaviješten туženi, ročište ће се održati bez njegovog prisustva.

Član 85.

Na pripremnom ročištu суд има у pogledu управљања postupkom сва ovlaštenja која има и на glavnoj raspravi.

b) Medijacija i sudska nagodba

Član 86.

(1) Najkasnije на pripremnom ročištu, суд може, уколико ocijeni da je to svrishodno s obzirom на prirodu спора и друге okolnosti, предložiti strankama да спор riješe у postupku medijacije, kako je predviđeno posebnim zakonom.

(2) Takav prijedlog могу staviti и stranke sporazumno до zaključenja главне rasprave.

Član 87.

Stranke могу zaključiti nagodbu о предмету спора у toku cijelog postupka (sudska nagodba).

Član 88.

(1) Sud će, на начин који не угрожава njegovu nepristrasnost, на припремном роčишту, као и у току цijelog поступка, настојати да странке закљуče судску нагодбу.

(2) У циљу доприношења нагодби суд може, када оцјени да је то основано, странкама предлозити како да се нагоде, водећи računa о жељама странака, природи спора, односима међу странкама и другим околностима.

Član 89.

(1) Судска нагодба се може односити на цјели туžbeni заhtjev или на један njegov dio.

(2) Пред судом се не може закљућити нагодба у погледу заhtjeva kojima странке не могу raspolagati (član 3. stav 2.).

(3) Када суд донесе rješenje којим не допушта нагодбу странака, zastat će s postupkom dok to rješenje ne postane pravomoćno.

Član 90.

(1) Sporazum странака о нагодби unosi se u zapisnik.

(2) Nagodba je zaključena kad странке потпиšu zapisnik.

(3) Nagodba sadrži i sporazum o troškovima. Ако странke ne postignu sporazum o troškovima, mogu se dogovoriti da odluku o troškovima doneše sud.

(4) Sud će strankama izdati ovjeren prepis zapisnika u koji je unesena nagodba.

Član 91.

Судска нагодба има snagu izvršnog naslova.

Član 92.

(1) Судска нагодба може se побijati само tužbom.

(2) Судска нагодба se може побijati ako je zaključena u zabludi ili pod uticajem prinude ili prevare.

(3) Tužba iz stava 1. ovog člana se može podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za razloge pobijanja, a najkasnije u roku od pet godina od dana zaključenja sudske nagodbe.

Član 93.

Sud će u toku цijelog поступка по službenoj dužnosti paziti da li se vodi parnica o предмету о којем је ranije bila zaključена sudska нагодба и ако utvrdi da se parnica vodi o предмету о којем je zaključena sudska nagodba, odbacit će tužbu.

c) Zakazivanje ročišta za glavnu raspravu**Član 94.**

(1) На припремном роčишту суд ће rješenjem odrediti:

- 1) dan i sat održavanja glavne rasprave;
- 2) pitanja o kojima će se raspravljati na glavnoj raspravi;
- 3) dokaze koji će se izvesti na glavnoj raspravi;
- 4) osobe koje će biti pozvane na glavnu raspravu.

(2) Главна rasprava će se, u pravilu, održati najkasnije u roku od 30 dana od dana održavanja pripremnog ročišta.

(3) Sud može odrediti da se glavna rasprava održi odmah nakon pripremnog ročišta.

(4) Ако se procjenjuje da će главна rasprava trajati duže od jednog dana, рочиште će biti zakazano за onoliko dana uzastopno koliko je neophodno da se rasprava održi u kontinuitetu.

Član 95.

Садржајем rješenja из става 1. člana 94. ovog zakona upoznat će se prisutna странка, te joj se neće dostavljati rješenje, niti poziv za glavnu raspravu. Sud će obavijestiti prisutnu stranku i o posljedicama izostanka sa ročišta za glavnu raspravu.

Član 96.

(1) Sud ће на рочиште за главну raspravu pozvati странке које nisu bile prisutne na pripremnom ročишту, као и svjedoce i vještakе које je na pripremnom ročишту odlučio pozvati.

(2) U pozivu za главну raspravu, суд ће обавijestiti pozvane o posljedicama izostanka sa ročišta.

(3) Stranci која nije била prisутна на припремном рочишту уз poziv за главну raspravu доставља se ovjeren prepis rješenja из става 1. člana 94. ovog zakona.

V - GLAVNA RASPRAVA**1. Tok glavne rasprave****Član 97.**

(1) Sudija otvara главну raspravu i objavljuje predmet raspravljanja.

(2) Nakon тога, судija utvrđuje jesu li došle sve pozvane osobe, па ако nisu, provjerava jesu li odsutne osobe uredno pozvane i imaju li opravdan razlog za izostanak.

(3) Ако tužilac bez opravdanog razloga ne dođe na ročište za главну raspravu, a bio je uredno pozvan, smatraće se da je povukao tužbu, осим ако se tuženi na tom ročištu upusti u raspravljanje.

(4) Ако на ročište за главну raspravu bez opravdanog razloga ne dođe tuženi, a bio je uredno pozvan, rasprava će se održati bez njegovog prisustva.

Član 98.

(1) Sud ће прво, по prigovoru странке ili по službenoj dužnosti, utvrditi postoje li procesne smetnje za dalje postupanje i postupiti u skladu s odredbama člana 67. ovog zakona, ако odredbama ovog zakona nije drugačije predviđeno.

(2) Ако суд ne usvoji prigovor iz stava 1. ovog člana, bez obzира да ли je o njemu raspravljano odvojeno od главне stvari ili zajedno s njom, odluku o prigovoru donijet će zajedno s odlukom o главnoj stvari.

(3) Protiv rješenja којим se odbijaju prigovori странака из stava 1. ovog člana nije dopuštena posebna žalba.

Član 99.

(1) Главна rasprava se odvija slijedećim redom:

- 1) Tužilac ukratko izlaže sva bitna pitanja iz tužbe, uključujući izvođenje dokaza čitanjem isprava;
 - 2) Tuženi ukratko izlaže odgovor na tužbu i daje odgovor na bitne navode tužioca iz tačke 1. ovog stava;
 - 3) Ako je stavljenv prijedlog za izvođenje dokaza saslušanjem странака, saslušavaju se странке, i to prvo tužilac, a zatim tuženi;
 - 4) Saslušavaju se svjedoci, i to prvo svjedoci tužioca, a zatim svjedoci tuženog;
 - 5) Izvođe se ostali dokazi, uključujući i vještacije;
 - 6) Nakon izvođenja svih dokaza, обе странке, поčevši od tužioca, imaju pravo да se obrate суду završnim izlaganjem, којим se rezimiraju pravni i činjenični aspekti predmeta;
 - 7) Sud može dopustiti tužiociu da se ukratko izjasni na završno izlaganje tuženog;
 - 8) Ako je tužiocu dopušteno da se izjasni na završno izlaganje tuženog, i tuženi će imati pravo да se ukratko izjasni na konačne navode tužioca.
- (2) Izuzetno, суд može odrediti redoslijed odvijanja glavne rasprave drugačiji od redoslijeda predviđenog u stavu 1. ovog člana.

Član 100.

(1) Sud ће водiti računa da se главна rasprava odvija na pravilan način, bez nepotrebnih odlaganja, te da se raspravlja samo o pitanjima bitnim za donošenje odluke.

(2) Sudija se u toku главне rasprave brine o održavanju reda u sudnicu i o dostojanstvu suda.

(3) Sud ће kazniti osobe koje narušavaju red u sudnicu ili vrijedaju dostojanstvo suda i drugih sudionika u postupku u skladu sa odredbama ovog zakona o nepoštivanju suda.

Član 101.

Postupak na главnoj raspravi odvija se usmeno, а dokazi se izvođe neposredno pred sudom, уколико nije drugačije predviđeno ovim zakonom.

Član 102.

(1) Svaka странка treba u svojim izlaganjima iznijeti sve činjenice potrebne za обrazloženje svojih prijedloga, ponuditi dokaze potrebne за utvrđivanje svojih navoda, te se izjasniti o navodima i ponudenim dokazima protivne странке.

(2) Stranke mogu tokom главне rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako učine vjerovatnim da ih bez svoje krivice nisu bili u mogućnosti iznijeti odnosno predložiti na pripremnom ročištu.

Član 103.

Stranke iznose i svoja pravna shvaćanja koja se odnose na predmet spora.

Član 104.

(1) Prilikom izvođenja dokaza saslušanjem stranaka, stranku prvo ispituju njen punomoćnik, a nakon toga suprotna stranka.

(2) Ako stranka koja se saslušava nema punomoćnika, najprije je ispituje sud.

Član 105.

Stranke ispituju svjedoke i vještake. Sudija prvo daje riječ stranci koja je predložila svjedoka ili vještaka, zatim suprotnoj strani, a zatim, ukoliko je potrebno, ponovo stranci koja ih je predložila.

Član 106.

Sudija može postavljati pitanja strankama, svjedocima ili vještačima u svakoj fazi saslušanja.

Član 107.

(1) Sud će odbiti provođenje procesnih radnji koje nisu bitne za postupak.

(2) Sud neće dopustiti postavljanje pitanja u kojima je sadržano kako na njih treba odgovoriti.

(3) Sud neće dopustiti pitanja koja su nebitna za predmet i pitanja na koja je već dovoljno odgovoren.

(4) Na zahtjev stranke, u zapisnik će se unijeti pitanja koja su ugovorena.

(5) Sud neće dopustiti vrijedanje i uznemiravanje stranaka, svjedoka i vještaka za vrijeme ispitivanja.

Član 108.

(1) Saslušani svjedoci i vještaci ostaju u sudnici, ako im sud to naloži.

(2) Ako stranka to zahtijeva, a svjedok je još uvijek prisutan, sud može odlučiti da svjedoka koji je već saslušan na istom ročištu za glavnu raspravu još jednom pozove na ponovno saslušanje.

Član 109.

(1) Sud nije vezan za svoje rješenje koje se odnosi na rukovodenje raspravom.

(2) Protiv rješenja koja se odnose na rukovodenje raspravom nije dopuštena posebna žalba.

Član 110.

Nakon što budu okončane sve faze glavne rasprave i predmet bude spremjan za presudjenje, sud će proglašiti da je glavna rasprava zaključena.

2. Odgoda, odlaganje i nastavak ročišta

Član 111.

(1) Sud može odgoditi zakazano ročište za glavnu raspravu prije njegovog održavanja, ako utvrdi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za njegovo održavanje ili da dokazi čije je izvođenje određeno neće biti pribavljeni do ročišta (odgoda ročišta).

(2) Sud je dužan, najkasnije osam dana prije održavanja ročišta, provjeriti da li su ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana.

(3) Kad odgodi ročište, sud će o vremenu održavanja novog ročišta odmah obavijestiti sve pozvane.

Član 112.

(1) Sud može, na prijedlog stranke, odložiti započeto ročište (odlaganje ročišta) samo iz sljedećih razloga:

- 1) ako bez krivnje stranke koja predlaže odlaganje ročišta na ročištu nije moguće izvesti neki od dokaza čije je izvođenje određeno, a koji je važan za pravilno donošenje odluke;

2) ako obje stranke predlažu odlaganje radi pokušaja mirnog rješenja spora ili zaključenja sudske nagodbe.

(2) Stranka može samo jednom tražiti odlaganje ročišta iz istog razloga.

(3) Kad se ročište odloži, sud će prisutnima odmah saopći mjesto i vrijeme novog ročišta. Sud nije dužan o mjestu i vremenu novog ročišta obavijestiti stranku koja nije bila prisutna na odloženom ročištu, a bila je uredno obaviještena.

Član 113.

Ako na ročištu nije moguće izvesti neki od dokaza čije je izvođenje određeno, sud može odlučiti da se rasprava nastavi, s tim da se naknadno, na novom ročištu, izvede samo taj dokaz, i iznesu navodi u vezi s njim.

Član 114.

Na novom ročištu zakazanom nakon odlaganja rasprave, radnje koje su već provedene ponovo se provode samo ako se ročište drži pred novim sudnjom ili ako sud smatra da je to neophodno za pravilno donošenje presude.

Član 115.

(1) Ročište za glavnu raspravu se ne može odgoditi niti odložiti na neodređeno vrijeme.

(2) Ročište za glavnu raspravu ne može se odgoditi ili odložiti duže od 30 dana, osim u slučaju iz člana 129. ovog zakona.

(3) Sudija je o svakoj odgodi, odnosno odlaganju ročišta dužan obavijestiti predsjednika suda. Predsjednik suda vodi evidenciju o odgodama i odlaganjima ročišta za svakog sudiju pojedinačno.

(4) Prilikom odgode, odnosno odlaganja ročišta sud će datum održavanja novog ročišta, u pravilu, odrediti uz prethodnu konsultaciju sa strankama.

(5) Kada odgodi ili odloži ročište, sud je dužan poduzeti sve radnje koje mu stoje na raspolaganju kako bi se do slijedećeg ročišta otklonili uzroci koji su doveli do odgode odnosno odlaganja, te kako bi se na tom ročištu rasprava mogla zaključiti.

(6) Protiv rješenja suda kojim se odgada ili odlaže ročište ili rješenja kojim se odbijaju prijedlozi stranaka za odgodu, odnosno odlaganje ročišta, nije dopuštena posebna žalba.

Član 116.

Ako se započeto ročište ne može okončati u toku istog dana sud će odrediti nastavak ročišta za slijedeći radni dan (nastavak ročišta).

Član 117.

Odredbe čl. 111., 112., 115. i 116. ovog zakona, na odgovarajući se način primjenjuju na pripremno ročište.

3. Javnost glavne rasprave

Član 118.

(1) Glavna rasprava je javna.

(2) Raspravi mogu prisustvovati samo punoljetne osobe.

(3) Osobe koje su prisutne raspravi ne smiju nositi oružje ili opasno oruđe.

(4) Odredba stava 3. ovog člana ne odnosi se na pripadnike policije, ako je nošenje oružja neophodno za vršenje njihove dužnosti.

Član 119.

(1) Sud može isključiti javnost za cijelu glavnu raspravu ili jedan njen dio ako to zahtijevaju interesi čuvanja službene, poslovne ili osobne tajne, zaštita interesa maloljetnika, interesi javnog reda ili razlozi morala.

(2) Sud može isključiti javnost i kada se mjerama za održavanje reda predviđenim u ovom zakonu ne bi moglo osigurati nesmetano održavanje rasprave.

Član 120.

(1) Isključenje javnosti ne odnosi se na stranke, njihove zakonske zastupnike, punomoćnike i umješače i ombudsmene Federacije.

(2) Sud može dopustiti da glavnoj raspravi na kojoj je javnost isključena budu prisutne pojedine službene osobe, kao i naučni i

јавни радници, ако је то од интереса за њихову službu, односно naučnu ili javnu djelatnost.

(3) Sud ће upozoriti особе које буду prisutne raspravi на којој је јавност isključena да су dužne kao tajnu čuvati ono što su na raspravi saznale, а што nije već poznato јавности, i upozoriti ih na posljedice odavanja tajne.

Član 121.

(1) O isključenju јавности odlučuje sud rješenjem које mora biti обrazloženo i јавно objavljeno.

(2) Protiv rješenja о isključenju јавности nije dopuštena posebna žalba.

Član 122.

Odredbe о јавности на главној raspravi na odgovarajući ће се način primjenjivati i na pripremnom ročištu, na ročištu izvan главне rasprave pred судом, te na ročištu pred zamoljenim судом.

VI - ДОКАЗИ И ИЗВОДЕНJE ДОКАЗА

1. Опće odredbe

Član 123.

(1) Svaka stranka dužna je dokazati činjenice на којима zasniva svoj zahtjev.

(2) Sud ће slobodnom ocjenom dokaza utvrditi činjenice на osnovu којих ће donijeti odluku.

Član 124.

Sud ће naložiti strankama da izvedu и one dokaze који су bitni за doношење odluke, а које stranke nisu predložile, ако utvrdi da stranke idu за tim da raspolažu zahtjevima којима не mogu raspolažati u smislu člana 3. stav 2. ovog zakona.

Član 125.

(1) Ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala пред судом tokom parnice.

(2) Ako stranka porekne činjenice koje je priznala, суд ће ocijeniti da li ће te činjenice smatrati priznatim ili osporenim.

(3) Činjenice ће постојanje zakon pretpostavlja ne treba dokazivati, ali se može dokazivati da te činjenice ne postoje, ако zakonom nije što drugo određeno.

(4) Ne treba dokazivati činjenice koje su općepoznate.

Član 126.

Ako суд на основу ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit ће primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Član 127.

Ako se utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, на novčani iznos ili na zamjenjive stvari, ali se tačna visina iznosa odnosno količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi само s nesrazmernim teškoćama, суд ће о tome odlučiti prema svojoj ocjeni.

Član 128.

(1) Dokazi se izvode на главној raspravi.

(2) Na prijedlog stranke, podnesen najkasnije na pripremnom ročištu, суд može odlučiti da se određeni dokazi izvedu pred drugim судом (zamoljeni суд). У том случају записnici о izvedenim dokazima pročitat ће се на главној raspravi.

(3) Kad суд doneše odluku из става 2. ovog člana, у замolnjici за izvođenje dokaza ukratko ће opisati predmet sporu, izložiti stanje parnice i odrediti koji ће se dokazi izvesti, уз naznaku о kojim okolnostima treba osobito voditi računa.

(4) O ročištu за izvođenje dokaza pred zamoljenim судом obavijestit ће се stranke.

(5) Sudija zamoljenog суда има при izvođenju dokaza сва ovlaštenja која има судija kad se dokazi izvode на главној raspravi.

(6) Protiv rješenja суда којим se određuje izvođenje dokaza pred zamoljenim судом nije dopuštena posebna žalba.

Član 129.

(1) Ako se zbog izuzetnih okolnosti неки dokaz ne može izvesti у rokovima predviđenim ovim zakonom, суд rješenjem može odrediti duži rok за izvođenje dokaza.

(2) Kad određeni rok protekne, rasprava ће се provesti bez obzira на то што određeni dokaz nije izведен.

2. Uvidaj

Član 130.

(1) Uvidaj se poduzima kad је за utvrđivanje neke činjenice или за razjašnjenje neke okolnosti potrebno neposredno opažanje суда.

(2) Uvidaj se može obavljati и uz sudjelovanje vještaka.

Član 131.

Ako u postupku treba razgledati stvar која se nalazi kod jedne od stranaka, kod треће особе, код органа власти или код правне особе којој је povjerenе vršenje јавног ovlaštenja, на odgovarajući ће се način primijeniti odredbe čl. 134. до 136. ovog zakona о pribavljanju isprava od ovih organa ili pravnih osoba.

3. Isprave

Član 132.

(1) Isprava koju je u propisanom obliku izdao organ власти у granicama svoje nadležnosti, te isprava коју је у takvom obliku izdala pravna osoba у vršenju јавног ovlaštenja којој је povjeren zakonom ili propisom zasnovanim на zakonу (јавна isprava), dokazuje istinitost onoga што се у njoj potvrđuje ili odreduje.

(2) Istu dokaznu snagu imaju и друге isprave које су posebnim propisima у pogledu dokazne snage izjednačene са јавним ispravama.

(3) Dopušteno je dokazivati да су у јавној ispravi neistinito utvrđene činjenice или да je isprava nepravilno sastavljena.

(4) Ako se posumnja у autentičnost isprave, stranka može tražiti да суд traži да се о tome izjasni organ, односно pravna osoba od којега би она trebalo да потјеče.

Član 133.

Ako међunarodnim ugovором nije što drugo određeno, инострane јавне isprave које су propisno ovjerene imaju, уз uslov uzajamnosti, istu dokaznu snagu као и домаће јавне isprave.

Član 134.

(1) Stranka je dužna same podnijeti ispravu на коју се pozива за dokaz svojih navoda.

(2) Uz ispravu sastavljenu на stranom jeziku podnosi сe i ovjereni prijevod.

(3) Ako se isprava nalazi код органа власти или правне особе којој је povjerenе vršenje јавног ovlaštenja, а сама stranka не može isposlovati да се isprava preda ili pokaze, суд ће по prijedlogu stranke narediti tom organu, односно osobi, da ispravu dostave суду.

Član 135.

(1) Kad se jedna stranka poziva на ispravu и tvrdi да се она nalazi код druge stranke, суд може ту stranku pozvati да podnese ispravu, ostavljajući joj за то određeni rok.

(2) Stranka ne može uskratiti подношење isprave ако се она сама у парници pozvala на ту ispravu за dokaz svojih navoda, или ако је riječ о ispravi коју је по zakonу dužna predati ili pokazati, или ако se isprava s obzirom на njen sadržaj smatra zajedničkom за obje strane.

(3) U pogledu prava stranke да uskrati подношење drugih isprava на odgovarajući ће се način primjenjivati odredbe čl. 139. i 140. ovog zakona.

(4) Kad stranka која је pozvana да podnese ispravu poričе да се isprava kod nje nalazi, могу се radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokazi.

(5) Sud ће, s obzirom на sve okolnosti, cijeniti od kakvog je značaja što stranka која држи ispravu neće postupiti по rješenju суда којом јој се nalaže да podnese ispravu или poričе да се isprava kod nje nalazi.

(6) Против одлуке суда из става 1. овог члана nije допућена posebna žalba.

Član 136.

(1) Sud može, na prijedlog stranke, narediti trećoj osobi da podnese ispravu samo kad je ona po zakonu dužna pokazati je ili je podnijeti ili kad je riječ o ispravi koja je po svojem sadržaju zajednička za tu osobu i stranku koja se poziva na ispravu.

(2) Pripe nego što donesene odlukom kojom trećoj osobi naređuje da podnese ispravu, sud će pozvati treću osobu da se o tome izjasni.

(3) Kad treća osoba poriče svoju dužnost da podnese ispravu koja se kod nje nalazi, sud će riješiti je li treća osoba dužna podnijeti ispravu.

(4) Kad treća osoba poriče da se isprava nalazi kod nje, mogu se radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokazi.

(5) Pravomoćno rješenje o dužnosti treće osobe da podnese ispravu može se izvršiti prema pravilima izvršnog postupka. Sud će ovo rješenje po službenoj dužnosti dostaviti nadležnom izvršnom суду radi prinudnog izvršenja.

(6) Treća osoba ima pravo na naknadu opravdanih troškova koje je imala u vezi s podnošenjem isprave. Одредбе члана 146. овог закона на odgovarajući će se način primjenjivati i u tom slučaju.

4. Svjedoci

Član 137.

(1) Svaka osoba koja se poziva kao svjedok dužna je odazvati se pozivu, a ako ovim zakonom nije drugačije određeno, dužna je i svjedočiti.

(2) Kao svjedoci mogu se saslušati samo osobe koje su sposobne dati obavijesti o činjenicama koje se dokazuju.

(3) Stranka koja predlaže da se odredena osoba sasluša kao svjedok mora prije toga naznačiti o čemu ona treba svjedočiti i navesti njeno ime i prezime i boravište.

Član 138.

Ne može se saslušati kao svjedok osoba koja bi svojim iskazom povrijedila dužnost čuvanja službene ili vojne tajne, dok je nadležan organ ne oslobodi te dužnosti.

Član 139.

(1) Svjedok može uskratiti svjedočenje:

- 1) o onome što mu je stranka kao svom punomoćniku povjerila;
- 2) o onome o čemu se stranka ili druga osoba svjedoku kao vjerskom ispovjedniku isповједala;
- 3) o činjenicama koje je svjedok saznao kao advokat, ljekar ili u obavljanju nekog drugog poziva ili neke druge djelatnosti, ako postoji obaveza da se kao tajna čuva ono što se saznalo u obavljanju tog poziva ili djelatnosti.

(2) Sud će upozoriti te osobe da u slučajevima navedenim u stavu 1. овог члана mogu uskratiti davanje iskaza.

Član 140.

(1) Svjedok može uskratiti odgovor na pojedina pitanja ako bi svojim odgovorom na ta pitanja izložio opasnosti od krivičnog gonjenja sebe ili svoje sroditke po krvi u pravoj liniji do bilo kojeg stepena, a u pobočnoj liniji do trećeg stepena zaključno, svoga bračnog druga ili srodnike po tazbini do drugog stepena zaključno i onda kad je brak prestao, osobu s kojom živi u vanbračnoj zajednici ili njene srodnike do drugog stepena zaključno, te svog staraoca ili staranika, usvojitelja ili usvojenika.

(2) Sud će upozoriti svjedoka da može uskratiti davanje odgovora na postavljeno pitanje.

Član 141.

(1) Opravdanost razloga za uskraćivanje svjedočenja ili odgovora na pojedina pitanja ocjenjuje sud pred kojim svjedok treba svjedočiti, nakon što se o tome izjasne stranke.

(2) Protiv rješenja iz stava 1. овог члана stranke nemaju pravo na posebnu žalbu.

(3) Svjedok može rješenje iz stava 1. овог члана pobijati u žalbi protiv rješenja o novčanoj kazni ili o zatvoru zbog toga što je uskratio svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje.

Član 142.

(1) Svjedoci se pozivaju dostavom pismenog poziva u kojem se navodi ime i prezime i ime jednog roditelja pozvanog, vrijeme i mjesto dolaska, predmet u vezi s kojim se poziva i naznaka da se poziva kao svjedok. U pozivu će se svjedok upozoriti na posljedice neopravданog izostanka predviđene odredbama člana 410. овог zakona i na pravo na naknadu troškova iz člana 146. овог zakona.

(2) Svjedoci koji se zbog starosti, bolesti ili teških tjelesnih maha ne mogu odazvati pozivu mogu se saslušati i u svom stanu, odnosno u prostorijama u kojima borave.

Član 143.

(1) Svjedoci se saslušavaju pojedinačno i bez prisustva svjedoka koji će se kasnije saslušavati. Svjedok je dužan odgovore davati usmeno.

(2) Svjedok će se najprije opomenuti da je dužan govoriti istinu i da ne smije ništa prešutjeti, a nakon toga će se upozoriti na posljedice davanja lažnog iskaza.

(3) Zatim će se svjedok pitati za ime i prezime, ime jednog roditelja, boravište, mjesto i datum rođenja, godine života i njegov odnos sa strankama.

Član 144.

(1) Poslije općih pitanja, svjedoka ispituje stranka koja ga je predložila, a nakon toga suprotna stranka.

(2) Sud uvijek može postavljati pitanja svjedoku.

(3) Svjedok će uvijek pitati od kuda mu je poznato ono o čemu svjedoči.

Član 145.

(1) Svjedok koji ne zna jezik na kome se vodi postupak saslušat će se preko tumača.

(2) Ako je svjedok gluhi, postavljat će mu se pitanja pismeno, a ako je nijem pozvat će se da pismeno odgovara. Ako se saslušanje ne može obaviti na taj način, pozvat će se kao tumač osoba koja se sa svjedokom može sporazumjeti.

(3) Sud će tumača upozoriti na dužnost vjernog prenošenja pitanja koja se svjedoku postavljaju i izjava koje svjedok bude davao.

Član 146.

(1) Svjedok ima pravo na naknadu putnih troškova i troškova za prehranu i prenocište, te na naknadu izmakle zarade, nastalih uslijed njegove obaveze da svjedoči.

(2) Svjedok mora zahtijevati naknadu odmah nakon saslušanja, inače gubi pravo na nju. Sud je dužan na to upozoriti svjedoka.

(3) U rješenju kojim se odmjeravaju troškovi svjedoka, sud će odrediti da se određeni iznos isplati iz položenog predujma, a ako predujam nije položen, naredit će stranci da određeni iznos platiti svjedoku u roku od osam dana. Žalba protiv tog rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

5. Vještaci

Član 147.

Sud može, na prijedlog stranke, odrediti izvođenje dokaza vještačenjem kada je radi utvrđenja ili razjašnjenja određene činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže.

Član 148.

(1) Stranka koja predlaže vještačenje dužna je u prijedlogu naznačiti predmet i obim vještačenja, te predložiti osobu koja će obaviti vještačenje.

(2) Protivna stranka će se izjasniti o predloženom vještaku, kao i o predmetu i obimu vještačenja.

(3) Ako stranke ne postignu sporazum o osobi koja treba biti odredena za vještaka i predmetu i obimu vještačenja, odluku o tome će donijeti sud.

Član 149.

(1) Vještačenje obavlja jedan vještak.

(2) Sud može na prijedlog stranke odrediti više vještaka za različite vrste vještačenja.

(3) Vještaci se određuju prvenstveno iz reda imenovanih sudskih vještaka za određenu vrstu vještačenja.

(4) Složenija vještačenja povjerit će se prvenstveno stručnim ustanovama kao što su bolnice, hemijski laboratoriji, fakulteti i slično.

(5) Ako postoje ustanove za odredene vrste vještačenja, kao što su vještačenje lažnog novca, rukopisa, daktiloskopsko vještačenje i slično, takva vještačenja povjerit će se u prvom redu tim ustanovama.

Član 150.

Izvođenje dokaza vještačenjem određuje sud rješenjem koje sadrži:

- 1) ime i prezime i zanimanje vještaka,
- 2) predmet spora,
- 3) obim i predmet vještačenja,
- 4) rok za podnošenje pismenog nalaza i mišljenja.

Član 151.

(1) Vještar se uvijek poziva na ročište za glavnu raspravu.

(2) Prepis rješenja iz člana 150. ovog zakona dostavlja se vještaku zajedno sa pozivom na ročište za glavnu raspravu.

(3) U pozivu će sud upozoriti vještaka da svoje mišljenje mora iznijeti savjesno i u skladu s pravilima nauke i vještine i obavijestiti ga o posljedicama nedostavljanja nalaza i mišljenja u ostavljenom roku, odnosno neopravданog izostanka sa ročišta i pravu na nagradu i naknadu troškova.

Član 152.

(1) Vještaci su dužni odazvati se pozivu suda i iznijeti svoj nalaz i mišljenje.

(2) Sud će vještaka na njegov zahtjev osloboditi dužnosti vještačenja iz razloga iz kojih svjedok može uskratiti svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje.

(3) Sud može vještaka na njegov zahtjev osloboditi dužnosti vještačenja i iz drugih opravdanih razloga. Oslobodenje od dužnosti vještačenja može tražiti i ovlašteni zaposlenik organa ili pravne osobe u kojoj vještak radi.

Član 153.

(1) Vještak će biti izuzet iz istih razloga iz kojih može biti izuzet sudija, ali se izuzetno za vještaka može uzeti i osoba koja je ranije bila saslušana kao svjedok.

(2) Stranka je dužna podnijeti zahtjev za izuzeće vještaka čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije prije početka izvođenja dokaza vještačenjem.

(3) U zahtjevu za izuzeće vještaka stranka je dužna navesti okolnosti na kojima temelji svoj zahtjev za izuzeće.

(4) O zahtjevu za izuzeće odlučuje sud.

(5) Protiv rješenja kojim se usvaja ili odbija zahtjev za izuzeće nije dopuštena posebna žalba.

(6) Ako je stranka saznala za razlog za izuzeće poslije obavljenog vještačenja i prigovara vještačenju iz tog razloga, sud će postupiti kao da je zahtjev za izuzeće stavljen prije obavljenog vještačenja.

Član 154.

(1) Vještak svoj pismeni nalaz i mišljenje uvijek dostavlja sudu prije rasprave, ukoliko sud ne odredi drugačije.

(2) Vještak mora uvijek obrazložiti svoje mišljenje.

Član 155.

(1) Ako vještak ne dostavi nalaz i mišljenje u ostavljenom roku, sud će, nakon proteka roka koji strankama ostavi da se o tome pismeno izjasne, odrediti drugog vještaka.

(2) Ako vještak dostavi nalaz ili mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili protivrječni sami sebi ili izvedenim okolnostima, sud će pozvati vještaka da ih dopuni, odnosno ispravi, i odrediti rok za ponovno dostavljanje nalaza i mišljenja.

(3) Ukoliko vještak ni po pozivu suda ne dostavi potpun i razumljiv nalaz i mišljenje, sud će, uz prethodno izjašnjenje stranaka, odrediti drugog vještaka.

Član 156.

Sud dostavlja strankama pismeni nalaz i mišljenje vještaka najkasnije osam dana prije ročišta za glavnu raspravu.

Član 157.

(1) Ročište za glavnu raspravu će se održati i ako vještar ne pristupi na glavnu raspravu.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, sud može na prijedlog stranke odložiti raspravu i zakazati novo ročište na koje će ponovo pozvati vještaka, ako utvrdi da je njegovo prisustvo na raspravi neophodno radi razjašnjenja ili dopune nalaza i mišljenja.

Član 158.

Sud će vještaku dopustiti da razmatra spise, kao i da postavlja pitanja strankama i drugim vještacima u vezi predmeta vještačenja.

Član 159.

Protiv rješenja suda iz čl. 148., 150., 152. i 155. ovog zakona, nije dopuštena žalba.

Član 160.

Vještar ima pravo na naknadu putnih troškova, troškova za prehranu i prenoćište i troškova vještačenja, te pravo na razumnu nagradu za obavljenio vještačenje.

Član 161.

Ako odredbama ovog zakona nije drugačije određeno, na izvođenje dokaza vještačenjem na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o saslušanju svjedoka.

Član 162.

Odredbe člana 148. stav 1., člana 149. stav 3., člana 151. st. 1. i 3., i čl. 152., 153. i 159. ovog zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na tumače.

6. Saslušanje stranaka

Član 163.

Na prijedlog stranke, sud će odrediti izvođenje dokaza saslušanjem stranaka.

Član 164.

Sud će odlučiti da se sasluša samo jedna stranka, ako druga stranka uskrsati davanje iskaza ili se ne odazove pozivu suda.

Član 165.

(1) Za stranku koja nema parničnu sposobnost saslušat će se njen zakonski zastupnik. Sud može odlučiti da se umjesto ili pored zakonskog zastupnika, sasluša sama stranka, ako je njen saslušanje moguće.

(2) Za pravnu osobu saslušat će se osoba koja je zakonom ili pravilima pravne osobe odredena da je zastupa.

Član 166.

(1) Poziv na ročište dostaviti će se punomoćniku stranke, koji je dužan o tome stranku obavijestiti, odnosno, ako stranka nema punomoćnika, stranci ili osobi koja će se za stranku saslušati.

(2) U pozivu će se naznačiti da će se na ročištu izvoditi dokaz saslušanjem stranaka i da će stranka koja dođe na ročište biti saslušana u odsutnosti druge stranke.

Član 167.

Ne mogu se primijeniti nikakve prililne mjere prema stranci koja se nije odazvala pozivu suda radi saslušanja niti se stranka može prisiliti na davanje iskaza.

Član 168.

Odredbe o izvođenju dokaza saslušanjem svjedoka primjenjivat će se i pri izvođenju dokaza saslušanjem stranaka, ako za saslušanje stranaka nije što drugo propisano.

7. Osiguranje dokaza

Član 169.

(1) Ako postoji opravdana bojazan da se dokaz neće moći izvesti ili da će njegovo kasnije izvođenje biti otežano, može se

током, а и прије покретања парнице предлозити да се тај доказ изведе.

(2) Осигуранje доказа може се траžiti i tokom поступка по приједлогу за понављање поступка.

Član 170.

(1) Ако је приједлог за осигуранje доказа стavljen tokom парниčног поступка, за поступање је надлеžан суд пред којим је поступак у току.

(2) Kad se тraži осигуранje доказа прије покретања поступка, те у изузетним случајевима, ако је поступак већ у току, надлеžан је нижи суд првог степена на чијем се подручју налазе ствари које треба разгледати односно суд на чијем подручју борави особа коју треба саслушати.

Član 171.

У поднеску којим се траži осигуранje доказа предлагаč је dužan navesti činjenice које се имају доказати, доказе које треба izvesti i razloge из којих smatra da se kasnije доказ neće moći izvesti ili da će njegovo izvođenje biti otežano. У поднеску треба navesti име и презиме protivnika, osim ako iz okolnosti proistječe da on nije poznat.

Član 172.

(1) Поднесак у којем је стavljen приједлог за осигуранje доказа суд ће доставити противнику, ако је poznat, ostavljajući му одgovarajući рок за одговор.

(2) Izuzetno, ако постоји опасност за осигуранje доказа, суд ће о приједлогу одлуčити и bez prethodnog izjasnjenja protivnika.

(3) U rješenju којим се usvaja приједлог суд ће одредити ročište za izvođenje доказа, navesti ће činjenice о којима ће се izvoditi докази, te доказе који ће се izvesti.

(4) Ако protivniku nije prije bio dostavljen поднесак у којем је стavljen приједлог за осигуранje доказа, он ће му се доставити zajedno s rješenjem суда којим се usvaja приједлог за осигуранje доказа.

(5) Protivniku који је nepoznat или је nepoznato njegово boravište суд може ради судjelovanja на ročištu за izvođenje доказа, postaviti privremenog zastupnika (član 296.). O tom postavljanju nije potrebno izdati oglas.

(6) Sud može u изузетним случајевима одредiti да izvođenje доказа започне i prije nego što se rješenje којим се usvaja приједлог за осигуранje доказа достави protivniku.

(7) Protiv rješenja суда којим се usvaja приједлог за осигуранje доказа, te protiv rješenja којим се одlučuje da izvođenje доказа започне приje nego što se rješenje достави protivniku, nije dopuštena žalba.

Član 173.

(1) Ако су докази изведенi прије nego što је поступак pokrenut, zapisnik о izvođenju доказа чуват ће се код суда пред којим су докази izvedeni.

(2) Ако је поступак у току, а осигуранje доказа nije izveo суд који vodi поступак, zapisnik ће се доставити tome суду.

VII - SUDSKE ODLUKE

1. Zajedničke odredbe

Član 174.

Sud donosi odluke na ročištu ili van ročišta.

Član 175.

(1) Sud donosi odluke u obliku presude ili rješenja.

(2) O tužbenom zahtjevu суд odlučuje presudom, а u поступку zbog smetanja posjeda rješenjem.

(3) O svim drugim pitanjima суд odlučuje rješenjem.

(4) Odluka o troškovima u presudi smatra se rješenjem.

2. Presuda

a) Opće odredbe

Član 176.

(1) Presudom суд odlučuje o zahtjevu који се tiče главне stvari i sporednih potraživanja.

(2) Ako постоји više заhtjeva, суд ће о свим tim zahtjevima odlučiti jednom presudom.

Član 177.

(1) Sud može naložiti tuženom да обави одređenu činidbu само ако је она доспјела до zaključenja главне rasprave.

(2) Ako суд usvoji zahtjev za izdržavanje, može obavezati tuženog i na činidbe које nisu dospjele.

(3) Presuda којом се tuženi obvezuje да преда или preuzeme stvari date u najam ili zakup može се donijeti i prije prestanka tih odnosa.

Član 178.

Ako je tužilac u tužbi tražio да mu se dosudi određena stvar, a istovremeno је u tužbi ili do zaključenja главне rasprave izjavio да је voljan umjesto stvari primiti određeni novčani iznos, суд ће, ако usvoji tužbeni zahtjev, izreći u presudi да se tuženi može oslobođiti davanja stvari, ако плати тај novčani iznos.

Član 179.

(1) Kad se stranci u presudi nalaže izvršenje kakve činidbe, odredit ће се i рок у којем је tu činidbu dužna izvršiti.

(2) Ako posebnim propisima nije drugačije određeno, рок за izvršenje činidbe je 30 dana, али за činidbe које се не sastoje u novčanom davanju суд može odrediti duži рок. U mjeničnim i čekovnim sporovima тај је рок 15 dana.

(3) Рок за izvršenje činidbe почиње teći prvog dana nakon доношења presude, односно, ако se presuda доставља u складу s odredbama ovog zakona o достави, prvog dana nakon доставе prepisa presude stranci којој je naloženo izvršenje.

b) Presuda na osnovu priznanja

Član 180.

(1) Ako tuženi do zaključenja главне rasprave prizna tužbeni zahtjev, суд ће bez daljnog raspravljanja donijeti presudu kojom usvaja tužbeni zahtjev (presuda na osnovu priznanja).

(2) Sud neće donijeti presudu na osnovu priznanja i kad je udovoljeno potrebnim uvjetima, ако нађе да је rječ o zahtjevu којим стране ne mogu raspolažati (član 3. stav 2.).

(3) Donošenje presude na osnovu priznanja odgodi ће се ако je potrebno da se o okolnostima iz stava 2. ovog člana, prije тога привреме обавјести.

(4) Priznanje tužbenog zahtjeva, на ročištu или u писменом поднеску, tuženi može i bez пристанка tužilaca опозвати до доношења presude.

c) Presuda na osnovu odricanja

Član 181.

(1) Ako se tužilac do zaključenja главне rasprave odrekne tužbenog zahtjeva, суд ће bez daljnog raspravljanja donijeti presudu kojom odbija tužbeni zahtjev (presuda na osnovu odricanja).

(2) Za odricanje od tužbenog zahtjeva nije potreban pristanak tuženog.

(3) Tužilac može do доношења presude, на ročištu или u писаном поднеску, опозвати odricanje od tužbenog zahtjeva без пристанка tuženog.

d) Presuda zbog propuštanja

Član 182.

(1) Kad tuženi, kome је uređeno доставljena tužba u којој је tužilac predložio доношење presude zbog propuštanja, не достави писмени odgovor на tužbu u zakonskom roku, суд ће donijeti presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev (presuda zbog propuštanja), осим ако je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan.

(2) Tužbeni zahtjev je očigledno neosnovan:

- 1) ако je tužbeni zahtjev očigledno protivan činjenicama navedenim u tužbi;
- 2) ако су činjenice на којима se temelji tužbeni zahtjev u očiglednoj protivnosti s dokazima које је sam tužilac predložio или s činjenicama које су опсепознате.

(3) Ako je zahtjev očigledno neosnovan, суд ће donijeti presudu којом se odbija tužbeni zahtjev.

(4) Presuda zbog propuštanja neće se donijeti o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati.

Član 183.

(1) Protiv presude zbog propuštanja nije dopuštena žalba, ali tuženi može podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) Blagovremeno podnesen prijedlog iz stava 1. ovog člana, sprečava da presuda zbog propuštanja postane pravomoćna.

(3) Ako prijedlogu tuženog iz stava 1. ovog člana bude udovoljeno, tuženi će podmiriti sve opravdane troškove postupka koji su nastali do donošenja presude zbog propuštanja.

e) Donošenje, pismena izrada i dostava presude

Član 184.

(1) Sud će donijeti presudu i izraditi pismeni otpisak najkasnije u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave.

(2) Ukoliko sudija prekorači rok iz stava 1. ovog člana, dužan je u pismenoj formi izvjestiti predsjednika suda o razlozima prekoračenja.

Član 185.

(1) Nakon zaključenja glavne rasprave, sud će prisutne stranke obavijestiti o datumu donošenja presude. Ako jedna od stranaka nije prisustvovala glavnoj raspravi, sud će je pismeno obavijestiti o datumu donošenja presude.

(2) Stranke, odnosno njihovi zastupnici ili punomoćnici, su dužni sami preuzeti presudu u zgradbi suda, te im sud neće dostavljati presudu u skladu s odredbama ovog zakona o dostavi.

(3) Ako su stranke bile uredno obaviještene o datumu donošenja presude, rok za žalbu protiv presude počinje teći prvog narednog dana nakon donošenja presude.

Član 186.

(1) U izuzetnim okolnostima, sud može na zahtjev stranke odlučiti da se dostava presude izvrši na način predviđen odredbama ovog zakona o dostavi.

(2) Stranci koja nije bila uredno obaviještena o datumu donošenja presude, sud će u svakom slučaju dostaviti presudu u skladu s odredbama ovog zakona o dostavi.

Član 187.

Presuda zbog propuštanja i presuda drugostepenog suda donešene bez rasprave, dostavlja se strankama u skladu sa odredbama ovog zakona o dostavi.

Član 188.

U slučaju iz člana 184. stav 2. ovog zakona, sud će čim bude saznao da će doći do odgode datuma donošenja presude o tome obavijestiti stranke, nakon čega će strankama presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi.

Član 189.

U slučajevima iz čl. 186., 187. i 188. ovog zakona, rok za podnošenje pravnog lijeka počinje teći prvog narednog dana nakon dostave prepisa presude.

Član 190.

Izvornik presude potpisuje sudija.

Član 191.

(1) Pismeno izradena presuda mora imati uvod, izreku, obrazloženje i uputstvo o pravu na izjavljivanje pravnog lijeka protiv presude.

(2) Uvod presude sadrži: naziv suda, ime i prezime sudije, ime i prezime i prebivalište, odnosno boravište stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika, kratku oznaku predmeta spora i njegovu vrijednost, dan zaključenja glavne rasprave, naznaku stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika koji su toj raspravi bili prisutni, te dan kad je presuda donesena.

(3) Izreka presude sadrži odluku o usvajanju ili odbijanju pojedinih zahtjeva koji se tiču glavne stvari i sporednih traženja, te odluku o postojanju ili nepostojanju potraživanja istaknutog radi prebijanja.

(4) U obrazloženju sud će izložiti: zahtjeve stranaka i njihove navode o činjenicama na kojima se ti zahtjevi zasnivaju, dokaze i ocjenu dokaza, kao i propise na kojima je sud zasnovao presudu.

(5) U obrazloženju presude zbog propuštanja, presude na osnovu priznanja ili presude na osnovu odricanja, iznijet će se samo razlozi koji opravdavaju donošenje takvih presuda.

f) Dopunska presuda

Član 192.

(1) Ako je sud propustio da odluči o dijelu zahtjeva ili o svim zahtjevima o kojima se mora odlučiti presudom, a koji su već raspravljeni, stranka može u roku od 30 dana od prijema presude predložiti parničnom суду da se presuda dopuni.

(2) Neblagovremeni ili neosnovani prijedlog za dopunu presude odbacit će odnosno odbiti sud bez održavanja ročista.

Član 193.

Kad sud nađe da je prijedlog za dopunu presude osnovan, bez ponovnog otvaranja glavne rasprave donijet će, u roku od osam dana, presudu o zahtjevu koji nije riješen (dopunska presuda).

Član 194.

(1) Ako je uz prijedlog za dopunu presude podnesena i žalba protiv presude, prvostepeni sud će zastati s dostavom te žalbe drugostepenom суду dok se ne doneše odluka o prijedlogu za dopunu presude i dok ne protekne rok za žalbu protiv te odluke.

(2) Ako protiv odluke o dopuni presude bude podnesena žalba, ta žalba zajedno sa žalbom protiv prvobitne presude dostaviti će se drugostepenom судu.

(3) Ako se prvostepena presuda pobije žalbom samo zato što prvostepeni sud nije presudom odlučio o svim zahtjevima stranaka koji su predmet parnice, žalba će se smatrati prijedlogom stranke da se doneše dopunska presuda.

g) Ispravljanje presude

Član 195.

(1) Pogreške u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesaglasnost prepisa presude s izvornikom ispraviti će sud u svako doba.

(2) Ispravljanje će se obaviti posebnim rješenjem i unijeti na kraju izvornika, a strankama će se dostaviti prepis rješenja.

(3) Ako između izvornika i prepisa presude postoji nesaglasnost u pogledu neke odluke sadržane u izreci presude, strankama će se dostaviti ispravljeni prepis presude s naznakom da se tim prepisom presude zamjenjuje prijašnji prepis presude. U takvom slučaju rok za izjavljivanje pravnog lijeka u pogledu ispravljenog dijela presude teče od dana dostave ispravljenog prepisa presude.

(4) O ispravljanju presude sud može odlučiti bez saslušanja stranaka.

h) Pravomoćnost presude

Član 196.

(1) Presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravomoćna.

(2) Sud tokom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena, i ako utvrdi da je parnica pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

(3) Ako je u presudi odlučeno o potraživanju koje je tuženi istakao prigovorom radi prebijanja, odluka o postojanju ili nepostojanju toga potraživanja postaje pravomoćna.

Član 197.

(1) Sud je vezan za svoju presudu čim je donesena.

(2) Presuda prema strankama ima učinak od dana donošenja, a u slučajevima u kojima strankama prema odredbama ovog zakona presudu dostavlja sud - od dana kada im je dostavljena.

3. Rješenje

Član 198.

(1) Sva rješenja koja se donose na ročištu objavljuje sudija.

(2) Rješenje koje je na ročištu objavljeno dostaviti će se strankama u ovjerenom prepisu samo ako je protiv toga rješenja

dopuštena posebna žalba, ili ako se na temelju rješenja može odmah tražiti izvršenje, ili ako to zahtijeva upravljanje parnicom.

(3) Sud je vezan za svoja rješenja ako se ona ne odnose na upravljanje parnicom ili ako ovim zakonom nije što drugo određeno.

(4) Kad se rješenje ne dostavlja pismeno, ono prema strankama ima učinak čim je objavljeno.

Član 199.

Rješenja koja sud donosi izvan ročišta saopćavaju se strankama dostavom ovjerenog prepisa rješenja.

Član 200.

(1) Rješenje mora biti obrazloženo ako se njime odbija prijedlog stranke ili ako se njime rješava o prijedlozima stranaka koji su među sobom u opreci, a može biti obrazloženo i u drugim slučajevima kad je to potrebno.

(2) Pismeni sastav rješenja treba sadržavati uvijek uvod i izrek, a obrazloženje samo ako prema stavu 1. ovog člana rješenje mora biti obrazloženo.

Član 201.

Rješenja o kaznama izrečenim prema odredbama ovog zakona izvršavaju se po službenoj dužnosti.

Član 202.

(1) Odredbe člana 179., čl. 190. do 195. i člana 197. stav 2. ovog zakona na odgovarajući način će se primjenjivati i na rješenja.

(2) Odredbe čl. 184. do 186. i čl. 188. i 189. ovog zakona na odgovarajući način će se primjenjivati i na rješenja iz člana 198. stav 2. ovog zakona.

B. POSTUPAK PO PRAVNIM LIJEKOVIMA

VIII - REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

1. Žalba protiv presude

a) Pravo na žalbu

Član 203.

(1) Protiv presude donesene u prvom stepenu stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 30 dana od dana donošenja presude, odnosno, ako se presuda dostavlja u skladu s odredbama ovog zakona o dostavi, 30 dana nakon dostave prepisa presude, ako u ovom zakonu nije određen drugi rok. U mjeničnim i čekovnim sporovima taj rok je 15 dana.

(2) Blagovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom.

(3) O žalbi protiv presude odlučuje drugostepeni sud.

Član 204.

(1) Stranka se može odreći prava na žalbu od trenutka prijema presude.

(2) Do donošenja odluke drugostepenog suda stranka može odustati od već podnesene žalbe.

(3) Odricanje ili odustanak od žalbe ne može se opozvati.

b) Sadržaj žalbe

Član 205.

Žalba mora sadržati:

- 1) označenje presude protiv koje se izjavljuje žalba;
- 2) izjavu da se presuda pobija u cijelini ili u određenom dijelu;
- 3) razlog žalbe;
- 4) potpis podnositelja žalbe.

Član 206.

(1) Ako žalba ne sadrži podatke iz člana 205. ovog zakona (nepotpuna žalba), prvostepeni sud će rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba pozvati žalitelja da u roku od osam dana dopuni ili ispravi žalbu.

(2) Ako žalitelj u roku iz stava 1. ovog člana ne postupi po traženju suda, sud će rješenjem odbaciti žalbu kao nepotpunu.

Član 207.

(1) U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako žalitelj pruži dokaze da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave.

(2) Pozivajući se na nove činjenice, žalitelj je dužan navesti dokaze kojima bi se te činjenice utvrstile, a predlažući nove dokaze, dužan je navesti činjenice koje tim dokazima treba utvrditi.

(3) Prigovor zastare i prigovor radi prebijanja koji nisu izneseni pred prvostepenim sudom ne mogu se iznositi u žalbi.

(4) Ako su zbog iznošenja novih činjenica i predlaganja novih dokaza uzrokovani troškovi u postupku u povodu žalbe, te će troškove neovisno o ishodu sporu podmirivati ona stranka koja je iznijela nove činjenice, odnosno predložila nove dokaze.

c) Razlozi zbog kojih se presuda može pobijati

Član 208.

(1) Presuda se može pobijati:

- 1) zbog povrede odredaba parničnog postupka;
- 2) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 3) zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) Presuda na osnovu priznanja i presuda na osnovu odricanja mogu se pobijati zbog povrede odredaba parničnog postupka ili zbog toga što je izjava o priznanju, odnosno o odricanju data u zabludi ili pod uticajem prisile ili prevare.

Član 209.

Povreda odredabā parničnog postupka postoji ako sud u toku postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Član 210.

(1) Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno kad je nije utvrdio.

(2) Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to upućuju nove činjenice ili novi dokazi.

Član 211.

Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio.

d) Postupak po žalbi

Član 212.

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostepenu presudu u dovolnjem broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Član 213.

(1) Neblagovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu, odbacit će rješenjem prvostepeni sud bez održavanja ročišta.

(2) Žalba je neblagovremena ako je podnesena nakon proteka zakonskog roka za njeno podnošenje.

(3) Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili je odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravneg interesa za podnošenje žalbe.

Član 214.

(1) Primjerak blagovremene, potpune i dopuštene žalbe dostaviti će prvostepeni sud protivnoj stranci odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema žalbe. Protivna stranka može u roku od osam dana od prijema žalbe podnijeti tome sudu odgovor na žalbu.

(2) Primjerak odgovora na žalbu dostaviti će prvostepeni sud žalitelju odmah, a najkasnije u roku od osam dana od prijema odgovora na žalbu.

(3) Neblagovremeno podnesen odgovor na žalbu neće se uzeti u razmatranje.

(4) Podneci primljeni nakon prijema odgovora na žalbu ili nakon proteka roka za odgovor na žalbu neće se uzimati u

разматранje, osim ukoliko sud od stranke izričito zatraži dodatno izjašnjenje.

Član 215.

(1) Nakon prijema odgovora na žalbu ili nakon proteka roka za odgovor na žalbu, prvostepeni sud će žalbu i odgovor na žalbu, ako je podnesen, sa svim spisima dostaviti drugostepenom суду najkasnije u roku od osam dana.

(2) Ako žalitelj tvrdi da su u prvostepenom postupku povrijedene odredbe parničnog postupka, sudija prvostepenog suda dat će objašnjenje u povodu navoda žalbe koji se tiču tih povreda, a prema potrebi će provjeriti istinitost tih navoda u žalbi.

Član 216.

(1) Kad spisi po žalbi stignu drugostepenom суду, određuje se sudija izvjestitelj.

(2) Sudija izvjestitelj može, prema potrebi, od prvostepenog suda pribaviti izvještaj o povredama odredaba parničnog postupka i zatražiti da se radi utvrđivanja tih povreda provedu provjere.

Član 217.

(1) Drugostepeni sud odlučuje o žalbi u sjednici vijeća ili na osnovu održane rasprave.

(2) Drugostepeni sud će zakazati raspravu kada ocijeni da je radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja potrebno pred drugostepenim sudom utvrditi nove činjenice ili izvesti nove dokaze ili ponovo izvesti već izvedene dokaze, kao i kada ocijeni da je zbog povrede odredaba parničnog postupka u prvostepenom postupku potrebno održati raspravu pred drugostepenim sudom.

(3) Drugostepeni sud održat će sjednicu vijeća, odnosno raspravu, u roku od 45 dana nakon što od prvostepenog suda primi spise po žalbi.

(4) Drugostepeni sud će donijeti odluku u roku od 30 dana od dana održavanja sjednice vijeća na kojoj je odlučeno o žalbi, odnosno, ako je održana rasprava, u roku od 30 dana od dana zaključenja rasprave.

Član 218.

(1) Na raspravu se pozivaju stranke odnosno njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici, a i oni svjedoci i vještaci za koje sud odluci da se saslušaju.

(2) Ako sa rasprave izostane žalitelj, rasprava se neće održati, a odluka će se donijeti na osnovu navoda žalbe i odgovora na žalbu.

(3) Ako sa rasprave izostane stranka koja nije žalitelj, sud će raspravljati o žalbi i donijeti odluku.

(4) U pozivu za raspravu stranka će biti upozorenja na posljedice nedolaska na raspravu.

Član 219.

(1) Rasprava pred drugostepenim sudom počinje kratkim izlaganjem izvjestitelja o stanju predmeta, bez iznošenja njegovog mišljenja o osnovanosti žalbe.

(2) Nakon toga pročitat će se presuda ili dio presude na koji se odnosi žalba, a prema potrebi i zapisnik o glavnoj raspravi pred prvostepenim sudom. Zatim će žalitelj obrazložiti svoju žalbu, a protivna stranka odgovor na žalbu.

Član 220.

Ako u čl. 217. do 219. ovog zakona nije što drugo određeno, odredbe ovog zakona o glavnoj raspravi pred prvostepenim sudom na odgovarajući način se primjenjuju i na raspravu pred drugostepenim sudom.

e) Granice ispitivanja prvostepene presude

Član 221.

Drugostepeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje.

f) Odluke drugostepenog suda o žalbi

Član 222.

(1) Odluke drugostepenog suda donose se nakon vijećanja glasanjem.

(2) U prostoriji u kojoj se vijeća i glasa mogu biti prisutni samo članovi vijeća i zapisničar. Kad treba donijeti odluku o jednostavnijim pitanjima, vijeće može odluku donijeti i u samom zasjedanju.

Član 223.

(1) Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasanjem i glasa posljednji. On se brine da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre.

(2) Za svaku odluku vijeća potrebna je većina glasova.

(3) Članovi vijeća ne mogu odbiti da glasaju o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća.

(4) Clan vijeća koji je pri glasanju o kojem ranijem pitanju ostao u manjini ne može se suzdržati od glasanja o pitanju o kojem se ima kasnije odlučiti.

(5) Ako se u vezi pojedinih pitanja o kojima se odlučuje glasovi podijele na više različitih mišljenja, tako da nije od njih nema većinu, razdvojiti će se pitanja i glasanje će se ponavljati sve dok se ne postigne većina. Ako se u pogledu visine novčanog iznosa ili količine glasova podijele na više od dva mišljenja, ponovo će se raspravljati o razlozima za svako mišljenje. Ako se i nakon toga ne može postići većina, glasovi dati za najveći novčani iznos ili količinu dodat će se glasovima datim za najbliži manji novčani iznos ili količinu dok se ne postigne većina.

Član 224.

Drugostepeni sud može u sjednici vijeća ili na osnovu održane rasprave:

- 1) odbaciti žalbu kao neblagovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu;
- 2) odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu;
- 3) ukinuti prvostepenu presudu i uputiti predmet prvostepenom суду na ponovno sudenje;
- 4) ukinuti prvostepenu presudu i odbaciti tužbu, ili
- 5) preinacićti prvostepenu presudu.

Član 225.

Neblagovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će drugostepeni sud rješenjem, ako to nije učinio prvostepeni sud.

Član 226.

Drugostepeni sud će presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu kad ustanovi da ne postoje razlozi zbor kojih se presuda pobija, a ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Član 227.

(1) Drugostepeni sud će u sjednici vijeća ili na osnovu održane rasprave rješenjem ukinuti prvostepenu presudu i predmet vratiti istom prvostepenom суду radi održavanja nove glavne rasprave, ako utvrdi da postoji jedan od slijedećih razloga iznesenih u žalbi:

- 1) ako je protivno odredbama ovog zakona sud donio presudu na osnovu priznanja ili presudu na osnovu odricanja;
- 2) ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom, a to je postupanje bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude;
- 3) ako je sud donio presudu bez glavne rasprave;
- 4) ako je presudu donio sudija koji se po zakonu mora izuzeti.

(2) Ako drugostepeni sud utvrdi da je u postupku pred prvostepenim sudom odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskoj nadležnosti ili o zahtjevu o kome već teče parnica ili o kojem je već prije pravomoćno presuđeno ili koga se tužilac odrekao ili o

којем је већ закључена судска нагодба, укинут ће првостепену пресуду и одбацити тужбу.

(3) Ако другостепени суд утврди да је у првостепеном поступку као тужилац или тужени судјелovala осoba која не може бити странка у поступку или ако странку у поступку која је правна особа није заступала овлаштена особа или ако парниčno nesposobnu странку није заступao zakonski zastupnik, или ако zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke није имао потребна овлаштења за водење парnice, односно обављање pojedinih radnji u postupku, ако водење парnice, односно обављање pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno одобрено, с обзиром на природу повреде укинут ће првостепену пресуду i вратити предмет надлеžnom првостепеном суду ili ћe укинути првостепenu пресуду i одбaci тужбу.

(4) Kad другостепени суд ukine пресуду првостепеног суда i предмет vratи истом суду na ponovno судење, može narediti da se nova главна rasprava održi pred drugim sudijom.

(5) U obrazloženju rješenja kojim se првостепена пресуда ukida treba navesti koje su odredbe parničnog postupka povrijedene i u čemu se povrede sastoje.

Član 228.

Првостепени суд је dužan, одmah po priјему rješenja другостепенog суда, odrediti припремно ročište ili ročište za главну raspravu, које ће se održati najkasnije u roku od 30 dana od дана priјема rješenja другостепеног суда, te izvesti sve parnične radnje i raspraviti сва спорна питања на која је upozорио другостепени суд u svom rješenju.

Član 229.

Drugostepeni суд ћe, u sjednici вијећa ili na основу оdržane rasprave, presudom preinačiti првостепenu пресуду, ako utvrdi da postoji jedan od slijedećih razloga iznesenih u žalbi:

- 1) ako je utvrđio da postoji повреда одредба парниčnog поступка, осим u slučajevima iz člana 227. ovog zakona;
- 2) ako je u sjednici вијећa drugačijom ocjenom isprava i posredno izvedenih dokaza već izvedenih pred првостепеним судом utvrđio drugačije činjenično stanje nego što je ono u првостепеноj presudi;
- 3) ako je nakon održane rasprave, na основу нових dokaza ili ponovнog izvođenja već izvedenih dokaza, utvrđio drugačije činjenično stanje nego što je ono u првостепеноj presudi;
- 4) ako smatra da je činjenično stanje u првостепеноj presudi pravilno utvrđeno, ali da je првостепени суд pogrešno primijenio materijalno pravo;
- 5) ako je utvrđio da je првостепенom пресудом prekoračen tužbeni zahtjev.

Član 230.

Drugostepeni суд ne može preinačiti пресуду na štetu stranke koja se žalila, ako je само она подnijela žalbu.

Član 231.

U obrazloženju пресуде, односно rješenja, другостепени суд ћe ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja.

Član 232.

Drugostepeni суд доставит ћe svoju odluku strankama i drugim zainteresovanim osobama, kao i суду првог stepena.

2. Žalba protiv rješenja

Član 233.

(1) Против rješenja првостепеног суда допуštena је жалба, ако u ovom zakonu nije određeno da жалба nije допуštena.

(2) Ако овај закон изричило određuje да posebna жалба nije допуštena, rješenje првостепеног суда može se побijati само u жалби protiv konačne odluke.

Član 234.

(1) Blagovremeno podnesena жалба zadržava izvršenje rješenja, ако ovim zakonom nije drugačije propisano.

(2) Rješenje protiv kojeg nije допуštena posebna жалба može se odmah izvršiti.

Član 235.

Rješavajući o жалби другостепени суд može:

- 1) odbaciti жалбу kao neblagovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu;
- 2) odbiti жалбу kao neosnovanu i potvrditi rješenje првостепеног суда;
- 3) uvažiti жалбу i rješenje preinačiti ili ukinuti, te prema potrebi predmet vratiti na ponovni postupak.

Član 236.

U postupku po жалби protiv rješenja na одговарајући ћe se način примјенијати odредбе ovog закона које važe za жалбу protiv пресуде, осим odredaba o održавању rasprave pred другостепеним судом.

IX - VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

1. Revizija

Član 237.

(1) Stranke mogu izjaviti reviziju protiv правомоћне пресуде донесене u drugom stepenu u roku od 30 dana od дана доставе преписа пресуде.

(2) Revizija nije допуштена ако vrijednost побијаног dijela правомоћне пресуде ne prelazi 10.000 konvertibilnih maraka.

(3) Izuzetno, Vrhovni суд Federacije može dopustiti reviziju u svim предметима, ако ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja за primjenu prava u drugim slučajevima.

Član 238.

O reviziji odlučuje Vrhovni суд Federacije.

Član 239.

Podnesena revizija ne zadržava izvršenje правомоћне пресуде protiv које je izjavljena.

Član 240.

(1) Revizija se može izjaviti:

- 1) zbog повреде одредабa парниčnog поступка из člana 209. ovog zakona која је учинјена u поступку pred drugostepenim судом;
- 2) zbog pogrešne примјene материјалног права;
- 3) zbog prekoračenja tužbenog захтева, ако je ta повреда учинјена u поступку pred drugostepenim судом.

(2) Revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Član 241.

Revizijski суд испituje побијану пресуду само u onom dijelu u којему se ona побија revizijom, u granicama razloga navedenih u reviziji, пазећи по službenoj dužnosti na primjenu материјалног права i повреде одредaba парниčnog поступка које se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje.

Član 242.

Stranke mogu u reviziji iznositи nove činjenice i предлагати nove dokaze само ако se они односе на повреде одредaba парниčnog поступка које су учинјене u поступку pred drugostepenim судом.

Član 243.

Revizija se podnosi суду који je izrekao првостепenu пресуду, u dovoljnem broju primjeraka za суд i protivnu stranku.

Član 244.

Neblagovremenu ili nepotpunu reviziju, odbacit ћe rješenjem првостепени суд, bez održavanja ročišta.

Član 245.

(1) Primjerak blagovremene i потпуне revizije првостепени суд ћe доставити protivnoj stranci.

(2) U roku od osam dana od дана доставе revizije protivna stranka može поднijeti суду одговор на reviziju.

(3) Nakon priјема odgovora na reviziju ili nakon proteka roka za odговор, првостепени суд доставит ћe reviziju i odговор na reviziju, ако je поднесен, sa svim spisima, revizijskom суду.

(4) Primjerak revizije i odgovora na reviziju dostavlja se i drugostepenom sudu.

Član 246.

O reviziji revizijski sud odlučuje bez rasprave.

Član 247.

(1) Nedopuštenu reviziju odbacit će revizijski sud rješenjem, kao i neblagovremenu ili nepotpunu reviziju, ako to, u granicama svojih ovlaštenja, nije učinio prvostepeni sud.

(2) Revizija je nedopuštena ako ju je izjavila osoba koja nije ovlaštena na podnošenje revizije, ili osoba koja je odustala od revizije, ili ako osoba koja je izjavila reviziju nema pravni interes za podnošenje revizije ili ako je revizija izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podnijeti.

Član 248.

Revizijski sud će presudom odbiti reviziju kao neosnovanu, ako utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena.

Član 249.

(1) Ako utvrdi da postoji povreda odredaba parničnog postupka zbog koje se revizija može izjaviti, osim povreda određenih u st. 2. i 3. ovog člana, revizijski sud će, s obzirom na prirodu povrede, presudom preinačiti presudu drugostepenog suda ili rješenjem ukinuti u cijelosti ili djelimično presudu drugostepenog suda i predmet vratiti na ponovno sudenje istom ili drugom vijeću drugostepenog suda, odnosno drugom nadležnom sudu.

(2) Ako je u postupku pred prvostepenim ili drugostepenim sdom odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskej nadležnosti ili o kojem je već prije pravomoćno presudeno ili koga se tužilac odrekao ili o kojem je već zaključena sudska nagodba, revizijski sud će ukinuti rješenjem donesene odluke i odbaciti tužbu.

(3) Ako je u postupku pred prvostepenim ili drugostepenim sdom, kao tužilac ili tuženi sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku ili ako stranku u postupku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebna ovlaštenja za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno, revizijski sud će s obzirom na prirodu povrede, postupiti prema odredbama st. 1. ili 2. ovog člana.

Član 250.

(1) Ako revizijski sud utvrdi da je materijalno pravo pogrešno primjenjeno, presudom će usvojiti reviziju i preinačiti pobijanu presudu.

(2) Ako revizijski sud ustanovi da je zbog pogrešne primjene materijalnog prava ili zbog povrede pravila postupka činjenično stanje nepotpuno utvrđeno i da zbog toga nema uvjeta za preinaku pobijane presude, rješenjem će usvojiti reviziju, ukinuti u cijelosti ili djelimično presudu drugostepenog suda i predmet vratiti na ponovno sudenje istom ili drugom vijeću drugostepenog suda.

Član 251.

Ako utvrdi da je pravomoćnom presudom donesenom u drugom stepenu prekoračen tužbeni zahtjev, revizijski sud će presudom preinačiti pobijanu presudu.

Član 252.

Revizijski sud dostavlja svoje odluke strankama, kao i prvostepenom i drugostepenom sudu.

Član 253.

Ako u čl. 237. do 252. ovog zakona nije što drugo određeno, u postupku povodom revizije na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe ovog zakona o žalbi protiv presude, osim odredaba o održavanju rasprave pred drugostepenim sdom.

Član 254.

(1) Stranke mogu izjaviti reviziju i protiv rješenja drugostepenog suda kojim je postupak pravomoćno završen.

(2) Revizija protiv rješenja iz stava 1. ovog člana nije dopuštena u sporovima u kojima ne bi bila dopuštena revizija protiv pravomoćne presude.

(3) Revizija je uvjek dopuštena protiv rješenja drugostepenog suda kojim se podnesena žalba odbacuje, odnosno kojim se potvrđuje rješenje prvostepenog suda o odbacivanju revizije.

(4) U postupku u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući način će se primjenjivati odredbe ovog zakona o reviziji protiv presude.

2. Ponavljanje postupka

Član 255.

Postupak koji je odlukom suda pravomoćno završen može se na prijedlog stranke ponoviti:

- 1) ako je pri donošenju odluke sudjelovalo sudija koji je po zakonu morao biti izuzet;
- 2) ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem nije bila data mogućnost da raspravlja pred sudom;
- 3) ako je u postupku kao tužilac ili tuženi sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, ili ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba, ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebna ovlaštenja za vođenje parnice, ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno;
- 4) ako se odluka suda zasniva na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka ili na ispravi koja je krivotvorena ili u kojoj je ovjeren neistinit sadržaj;
- 5) ako je do odluke suda došlo zbog krivičnog djela sudije, zakonskog zastupnika ili punomoćnika stranke, protivne stranke ili koje treće osobe;
- 6) ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebjeni u prijašnjem postupku.

Član 256.

(1) Iz razloga navedenih u članu 255. tač. 1. do 3. ovog zakona, ne može se zahtijevati ponavljanje postupka ako je taj razlog bio bez uspjeha iznesen u prijašnjem postupku.

(2) Zbog okolnosti navedenih u članu 255. tač. 1 i 6. ovog zakona, ponavljanje postupka može se dopustiti samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te okolnosti iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudsckom odlukom.

Član 257.

(1) Prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se u roku od 30 dana, i to:

- 1) u slučaju iz člana 255. tačka 1. ovog zakona od dana kad je stranka saznala za taj razlog;
- 2) u slučaju iz člana 255. tačka 2. ovog zakona od dana kad je odluka dostavljena stranci;
- 3) u slučaju iz člana 255. tačka 3. ovog zakona, ako je u postupku kao tužilac ili tuženi sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku - od dana kad je odluka dostavljena toj osobi; ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik - od dana kad je odluka dostavljena stranci odnosno njenom zakonskom zastupniku, ako zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebno ovlaštenje za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku - od dana kad je stranka saznala za taj razlog;
- 4) u slučajevima iz člana 255. tač. 4. i 5. ovog zakona - od dana kad je stranka saznala za pravomoćnu presudu u krivičnom postupku, a ako se krivični postupak ne može provesti, onda od dana kad je saznala za obustavu tog postupka ili za okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti;

5) u slučaju iz člana 255. tačka 6. ovog zakona - od dana kad je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice, odnosno nova dokazna sredstva.

(2) Ako bi rok određen u stavu 1. ovog člana počeо teći prije nego što je odluka postala pravomoćna, taj će se rok računati od pravomoćnosti odluke ako protiv nje nije bio izjavljen pravni lijek, odnosno od dostave pravomoćne odluke višeg suda izrečene u posljednjem stepenu.

(3) Nakon što protekne rok od pet godina od dana kad je odluka postala pravomoćna, prijedlog za ponavljanje postupka ne može se podnijeti, osim ako se ponavljanje traži iz razloga navedenih u članu 255. tač. 2. i 3. ovog zakona.

Član 258.

O prijedlogu za ponavljanje postupka odlučuje drugostepeni sud, i to sudija pojedinac koji nije sudjelovao u donošenju drugostepene odluke u prijašnjem postupku.

Član 259.

(1) Prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se uvijek sudu koji je donio odluku u prvom stepenu.

(2) U prijedlogu se posebno moraju navesti zakonska osnova po kojoj se traži ponavljanje, okolnosti iz kojih proizilazi da je prijedlog podnesen u zakonskom roku i dokazi kojima se potkrepljuju navodi predlagacha, te učiniti vjerovatnim da bi u ponovljenom postupku mogla za predlagacha biti donesena povoljnija odluka.

Član 260.

(1) Neblagovremene, nepotpune ili nedopuštene prijedloge za ponavljanje postupka odbacit će rješenjem prvostepeni sud bez održavanja ročišta.

(2) Ako prvostepeni sud ne odbaci prijedlog, dostaviti će primjerak prijedloga protivnoj stranci koja ima pravo da u roku od 15 dana odgovori na prijedlog.

Član 261.

Nakon prijema odgovora na prijedlog ili nakon proteka roka za davanje odgovora, prvostepeni sud će prijedlog i odgovor na prijedlog, ako je podnesen, sa svim spisima dostaviti drugostepenom суду najkasnije u roku od osam dana.

Član 262.

(1) Drugostepeni sud odlučuje o prijedlogu za ponavljanje postupka u pravilu bez održavanja rasprave.

(2) Ako sud ocijeni da je održavanje rasprave neophodno, postupit će u skladu s odredbama čl. 218. do 220. ovog zakona.

Član 263.

(1) Nakon što drugostepeni sud donese odluku o prijedlogu, суду prvog stepena vraća sve spise s dovoljnim brojem ovjerenih prepisa svoje odluke.

(2) U rješenju kojim se dopušta ponavljanje postupka izreći će se da se ukida odluka donesena u prijašnjem postupku.

(3) Protiv rješenja drugostepenog suda kojim se usvaja prijedlog za ponavljanje postupka žalba nije dopuštena.

(4) Žalba protiv rješenja drugostepenog suda kojim se odbija prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se istom sudu, koji o žalbi odlučuje u vijeću trojice sudija.

Član 264.

(1) U ponovnom postupku pred prvostepenim sudom ne može postupati sudija koji je odlučivao u prijašnjem postupku.

(2) Prvostepeni sud će odrediti pripremno ročište odmah po prijemu rješenja drugostepenog suda, a najkasnije u roku od osam dana.

3. Odnos između prijedloga za ponavljanje postupka i revizije

Član 265.

(1) Ako u roku za izjavljivanje revizije stranka podnese prijedlog za ponavljanje postupka samo iz razloga iz kojih se može izjaviti i revizija, smatraće se da je stranka izjavila reviziju.

(2) Ako stranka izjavi reviziju iz razloga što je u prvostepenom ili drugostepenom postupku odlučeno o zahtjevu

o kojem je već prije pravomoćno presudeno ili koga se tužilac već odrekao ili o kojem je sklopljena sudska nagodba, i istovremeno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka iz bilo kojeg razloga iz člana 255. ovog zakona, sud će prekinuti postupak u povodu prijedloga za ponavljanje postupka do završetka postupka po reviziji.

(3) Ako stranka izjavi reviziju iz bilo kojeg razloga, osim iz razloga navedenih u stavu 2. ovog člana, i istovremeno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka iz razloga iz člana 255. stav 1. tač. 4. i 5. ovog zakona, koji su potkrepljeni pravomoćnom presudom donesenom u krivičnom postupku, sud će prekinuti postupak po reviziji do završetka postupka u povodu prijedloga za ponavljanje postupka.

(4) U svim ostalim slučajevima u kojima stranka izjavi reviziju i istovremeno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka, sud će odlučiti koji će postupak nastaviti, a koji prekinuti, uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito razloge zbog kojih su oba pravna lijeka podnesena i dokaze, koje su stranke predložile.

Član 266.

(1) Odredbe člana 265. st. 1 i 3. ovog zakona, primjenit će se i kad je stranka najprije podnijela prijedlog za ponavljanje postupka, a nakon toga izjavila reviziju.

(2) U svim ostalim slučajevima u kojima stranka podnese prijedlog za ponavljanje postupka i nakon toga izjavi reviziju, sud će, u pravilu, prekinuti postupak po reviziji do završetka postupka u povodu prijedloga za ponavljanje postupka, osim ako ustanovi da postoje ozbiljni razlozi da postupi drugačije.

Član 267.

(1) Rješenje iz člana 265. ovog zakona donosi prvostepeni sud ako prijedlog za ponavljanje postupka stigne prvostepenom суду prije nego što je predmet u povodu revizije upućen revizijskom sudu. Ako prijedlog za ponavljanje postupka stigne pošto je predmet u povodu revizije upućen revizijskom суду, rješenje iz člana 265. ovog zakona, donosi revizijski sud.

(2) Rješenje iz člana 266. ovog zakona donosi prvostepeni sud, osim ako je predmet, u vrijeme kad revizija stigne prvostepenim суду, u povodu prijedloga za ponavljanje postupka upućen višem суду radi donošenja odluke, u kojem slučaju rješenje donosi viši суд.

(3) Protiv rješenja suda iz st. 1. i 2. ovog člana nije dopuštena žalba.

Dio treći

X - SUDSKE MJERE OSIGURANJA

Član 268.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje, uključujući i osiguranje na imovini protivnika osiguranja koja se nalazi izvan Federacije odnosno Bosne i Hercegovine, koji je podnesen prije pokretanja parničnog postupka kao i u toku tog postupka nadležan je sud koji postupa po tužbenom zahtjevu. Odluku o mjeri osiguranja donosi sud koji postupa u prvom stepenu, a neposredno viši суд kada je prijedlog za njeno donošenje podnesen nakon dostave predmeta tome судu radi odlučivanja o pravnom lijeku.

(2) Nakon pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtjevu, o prijedlogu za osiguranje odlučuje sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o tužbenom zahtjevu u prvom stepenu.

Član 269.

(1) Mjera osiguranja može se odrediti:

- 1) ako predlagач osiguranja učini vjerovatnim postojanje potraživanja ili prava, i
- 2) ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarenje potraživanja, posebno time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti, opteretiti ili na drugi način njom raspologati odnosno promijeniti postojeće stanje stvari ili na neki drugi način štetno uticati na prava predlagacha osiguranja.

(2) Ако другачије nije zakonom određeno, суд će odrediti mjeru osiguranja само pod uslovom da predlagač osiguranja, u roku koji odredi суд, prema odredbama zakona o izvršnom postupku, да јемство за штету која би противнику осигuranja могла nastati одредивanjem i провођењем мјере осигuranja. Ако предлagač osiguranja не да јемство у одређеном roku, суд će odbiti prijedlog за одредivanje мјере osiguranja. На његов захтјев, суд може oslobođiti predlagača osiguranja od обавезе давanja јемства ако суд utvrdi да on nije u finansijskoj mogućnosti da јемство da.

(3) Bosna i Hercegovina, njeni entiteti, Brčko Distrikt BiH, kantoni, grad i općine su izuzeti od obaveze iz stava 2. ovog člana.

Član 270.

Јемство из člana 269. ovog zakona se враћа у roku od осам dana od dana prestanka važenja мјере osiguranja. Уколико у меđuvremenu protivnik osiguranja podnese тужбу за naknadu штете, nadležni суд за поступanje у том предмету ће одлуčiti о важењу одређеног јемства.

Član 271.

(1) Radi osiguranja novčanog потраživanja могу se odrediti slijedeće мјере:

- 1) забрана противнику осигuranja да отуди, sakrije, optereti ili raspolaže одређеном imovinom u vrijednosti koja je dovoljna za osiguranje потраživanja predlagača osiguranja. Ова забрана ће се забилježiti у одговарајућим javnim registrima;
- 2) чување imovine на коју se odnosi забрана iz tačke 1. ovog stava i to polaganjem u depozit суда ako je то moguće ili predajom u posjed trećoj osobi;
- 3) забрана dužniku protivnika osiguranja da isplati protivniku osiguranja потраživanje ili da mu preda stvar, kao i забрана protivniku osiguranja da primi stvar, da naplati потраživanje i da njime raspolaže. Ова забрана се може изречи i svakoj drugoj osobi od koje protivnik osiguranja може заhtijevati isplatu ili predaju stvari;
- 4) predbilježba založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini do vrijednosti dosudenog glavnog потраživanja sa kamataima i troškovima.

(2) Мјера из става 1. tačka 4. ovog člana може се одредити само ukoliko о потраživanju povjerioцима već постоји одлука суда која nije postala izvršna.

(3) Рješenja о одредivanju мјера osiguranja из става 1. ovog člana, достављају се protivniku osiguranja, dužniku protivnika osiguranja, ако je potrebno, i odgovarajućim javnim registrima. Мјера osiguranja smatra se provedenom dostavom protivniku osiguranja ili dužniku protivnika osiguranja, ако му se достavlja, ili odgovarajućem javnom registru, ovisno o tome koji je od оva tri datuma prijema raniji po vremenu.

(4) На подручју gdje ne постоје земљишне knjige, мјере osiguranja iz ovog člana ће се превести primjenom odgovarajućih pravila izvršnog postupka.

Član 272.

(1) Radi osiguranja потраživanja које je upravljено на одређenu stvar ili njen dio могу се одредити slijedeće мјере osiguranja:

- 1) забрана protivniku osiguranja otuđenja, sakrivanja, opterećenja ili raspolaganja imovinom na коју je upravljeno потраživanje. Ако se imovina nalazi u Bosni i Hercegovini, ова забрана ће се забилježiti u одговарајућим javnim registrima;
- 2) чување imovine на коју se odnosi забрана iz tačke 1. ovog stava i to polaganjem u depozit суда, ako je то moguće, ili predajom u posjed trećoj osobi;
- 3) забрана protivniku osiguranja да poduzima radnje које могу nanjeti štetu imovini na коју je upravljeno потраživanje ili налог protivniku osiguranja да обави одредene radnje potrebne да bi se sačuvala imovina ili да bi se održalo постојеće stanje stvari;
- 4) ovlaštenje predlagaču osiguranja да poduzme određene aktivnosti;

(2) Odredbe st. 3. i 4. člana 271. ovog zakona primjenjuju se i u slučaju osiguranja потраživanja upravljenih na određenu stvar ili jedan njen dio.

(3) Mјере osiguranja iz ovog člana ne smiju u cijelosti obuhvatiti захтјев који се njima obezbjeđuje.

Član 273.

(1) Radi osiguranja drugih prava ili održavanja постојећег stanja, mogu se izreći slijedeće мјере osiguranja:

- 1) забрана protivniku osiguranja да poduzima određene aktivnosti ili налог да poduzme određene aktivnosti u cilju održavanja постојећег stanja ili sprečavanja nastanka штете suprotnoj stranci;
- 2) ovlaštenje predlagaču osiguranja да poduzme određene aktivnosti;
- 3) povjeravanje određene imovine protivnika osiguranja trećoj osobi na čuvanje i staranje;
- 4) odlaganje postupka izvršenja po prijedlogu trećih osoba, pod uslovima predviđenim zakonom којим se uređuje izvršni postupak;
- 5) druge мјере које суд одреди као neophodne за osiguranje tužbenog захтјева predlagača osiguranja.

(2) Odredba člana 271. stav 3. na odgovarajući način se primjenjuje i na мјере osiguranja iz stava 1. ovog člana.

Član 274.

(1) Protivnik osiguranja који поступи suprotno odluci суда о забрани да отуди, sakrije, optereti ili raspolaže imovinom odgovoran je по правилма градanskог права. Nakon забилježбе забране, sve dok takva забрана траје, nije moguć upis u registar bilo kakvih промјена права nastalih na основу добровољног raspolažanja protivnika osiguranja.

(2) Отудење или оптерећење suprotno nalogu суда о забрани да отуди, sakrije, optereti ili raspolaže imovinom nema правни учинак prema predlagaču, осим ако има места primjeni правила о заштити savjesnog sticaoca.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana, na odgovarajući način se primjenjuju i u slučaju поступanja osoba suprotno odluci суда о одредivanju drugih мјера osiguranja.

(4) Mјером osiguranja ne стиче se založno pravo, осим u slučaju opravданja predbilježbe založnog prava iz tačke 4. stava 1. člana 271. ovog zakona.

Član 275.

Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti više мјера osiguranja, ако je to potrebno.

Član 276.

(1) Mјера osiguranja može se predložiti приje pokretanja i tokom sudskog поступка te nakon završetka tog поступка, sve dok izvršenje ne буде provedeno.

(2) Prijedlog se podnosi u pismenoj formi. Ako je vezan за parnični поступак који je u toku, prijedlog se može iznijeti i usmeno na ročištu.

(3) U prijedlogu за одредivanje мјера osiguranja predlagač osiguranja mora istaći захтјев у којем ће označiti потраživanje чије osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži, средstva i предмет мјера osiguranja. U prijedlogu se moraju navesti činjenice на којима se zasniva тужbeni захтјев, te predložiti dokazi којима se ti navodi potkrepljuju. Predlagač osiguranja dužan je dokaze, ако je то moguće, priložiti uz prijedlog.

(4) Na usmeno поднесени prijedlog за одредivanje мјера osiguranja na odgovarajući način se primjenjuju odredbe stava 3. ovog člana.

Član 277.

(1) Оsim u slučajevima одређеним овим zakonom, мјера osiguranja ne može se odrediti ако protivnik osiguranja nije имао могућност да се о prijedlogu за njeno odredivanje izjasni.

(2) Prijedlog за одредivanje мјера osiguranja суд zajedno sa prilozima доставља protivniku osiguranja uz obavijest да protivnik osiguranja može podnijeti писмени odgovor na prijedlog за одредivanje мјере osiguranja u roku od осам дана.

Član 278.

(1) На prijedlog predlagača osiguranja, istaknut sa prijedlogom za određivanje mjere osiguranja, sud može odrediti privremenu mjeru osiguranja bez prethodnog obavještavanja i saslušanja protivnika osiguranja ako predlagač osiguranja učini vjerovatnim da je mjera osiguranja osnovana i hitna i da bi se drugaćijim postupanjem izgubila svrha mjere osiguranja.

(2) Sud dostavlja odluku iz stava 1. ovog člana protivniku osiguranja odmah. Protivnik osiguranja u roku od tri dana u svom odgovoru može osporiti razloge za određivanje privremene mjere osiguranja, nakon čega sud mora zakazati ročište u naredna tri dana. Odgovor protivnika osiguranja mora biti obrazložen.

(3) Nakon održanog ročišta iz stava 2. ovog člana, sud će posebnim rješenjem ukinuti rješenje o određivanju privremene mjere ili zamijeniti to rješenje novim rješenjem o određivanju mjere osiguranja, u skladu sa članom 279. ovog zakona. Protiv novog rješenja o određivanju mjere osiguranja dopuštena je žalba u skladu s članom 282. ovog zakona.

Član 279.

(1) U rješenju o određivanju mjere osiguranja sud će odrediti vrstu mjere, sredstva kojima će se ona prouzrokovati i predmet mjere osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila sudskega izvršnog postupka. Sud će po službenoj dužnosti dostaviti rješenje o određivanju mjere osiguranja nadležnom izvršnom суду radi njenog pružnog provođenja i odgovarajućim javnim registrima radi upisa.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju mjere osiguranja potrebno izmijeniti sredstva ili predmete osiguranja predlagač osiguranja može predložiti tu izmjenu u istom postupku, na osnovu već izrečenih naloga ili zabrana.

(3) Rješenje o određivanju mjere osiguranja ima učinak rješenja o izvršenju iz Zakona o izvršnom postupku. Mjera osiguranja obavezuje stranke u postupku, kao i osobe koje su u vezi s njima, nakon što prime obavijest o izdavanju mjere osiguranja.

(4) Rješenja iz st. 1. i 2. ovog člana, moraju biti obrazložena.

(5) U slučaju određivanja mjere osiguranja po službenoj dužnosti, sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe ovog člana.

Član 280.

(1) Kada je mjera osiguranja određena prije podnošenja tužbe, odlukom o određivanju mjere osiguranja odredit će se rok ne duži od 30 dana u kojem predlagač osiguranja mora podnijeti tužbu.

(2) Predlagač osiguranja podnosi sudu dokaz da je pokrenuo postupak u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Član 281.

(1) Izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi do naredne odluke suda o mjeri osiguranja.

(2) Ukoliko tužbeni zahtjev nije usvojen prvoštepenom presudom, nadležni sud može mjeru osiguranja ostaviti na snazi dok odluka o tužbenom zahtjevu ne postane pravosnažna.

(3) Izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi najduže do isteka roka od 30 dana po nastupanju uslova za pružnog izvršenje.

(4) Mjeru osiguranja upisanu u javne knjige sud briše po službenoj dužnosti.

Član 282.

(1) Protiv prvoštepenog rješenja o mjeri osiguranja može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja.

(2) Žalba se dostavlja protivniku osiguranja koji može u roku od tri dana od njenog prijema podnijeti sudu odgovor na žalbu.

(3) O žalbi odlučuje drugostepeni sud u roku od 15 dana od dana dostavljanja prvoštepenom суду odgovora na žalbu ili isteka roka za podnošenje odgovora na žalbu.

(4) Žalba ne odlaze izvršenje rješenja iz stava 1. ovog člana.

(5) Žalba protiv rješenja o određivanju mjere osiguranja koje je u prvom stepenu izdao kantonalni sud ili Vrhovni sud Federacije, nije dopuštena.

(6) Žalba protiv rješenja o privremenoj mjeri osiguranja nije dopuštena.

Član 283.

(1) Ako su izrečene mjere odredene članom 271. stav 1. tač. 1. i 2. i članom 272. stav 1. tač. 1. i 2. ovog zakona, sud će na prijedlog protivnika osiguranja ili čuvara odrediti prodaju pokretnih stvari koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnog pada cijene tih stvari.

(2) Prodaja stvari iz stava 1. ovog člana, obavit će se po pravilima o izvršenju na pokretnim stvarima.

(3) Ako je određena mjeru osiguranja iz člana 271. stav 1. tačka 3. ovog zakona, sud može, na prijedlog predlagača osiguranja ili protivnika osiguranja, odrediti da se na predlagača osiguranja prenese pravo na ispunjenje potraživanja, u slučaju u kojem postoji opasnost da se to potraživanje, zbog zakašnjenja u njegovu ostvarenju, neće moći realizovati ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

(4) Iznos koji se dobije prodajom pokretnih stvari ili naplatom potraživanja čuvat će se u sudsak depozitu dok se ne obustavi mjeru osiguranja ili dok predlagač osiguranja ne predloži izvršenje, a najduže 30 dana pošto potraživanje postane izvršno. Druge koristi dobivene ostvarenjem potraživanja položit će se u sudsak depozit ali je to moguće, ili će se na koji drugi način odrediti njihovo čuvanje do obustave mjeru osiguranja, odnosno dok predlagač osiguranja ne predloži izvršenje, ali najduže 30 dana pošto potraživanje postane izvršno.

Član 284.

(1) Predlagač osiguranja može u prijedlogu za određivanje mjeru osiguranja ili naknadno izjaviti da se, umjesto mjeru osiguranja, zadovoljava davanjem određenog jemstva od strane protivnika osiguranja.

(2) Davanje jemstva umjesto mjeru osiguranja može se odrediti i na prijedlog protivnika osiguranja ukoliko se sa tim prijedlogom saglasni predlagač osiguranja.

Član 285.

(1) Ako predlagač osiguranja u roku određenim rješenjem o određivanju mjeru osiguranja ne podnese dokaz iz člana 280. ovog zakona, sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje.

(2) Na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjeru odredena kasnije promijenile tako da više nije potrebna.

(3) Sud će na prijedlog protivnika osiguranja obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje i u sljedećim slučajevima:

- 1) ako protivnik osiguranja položi sudu dužni iznos potraživanja koje se obezbjeđuje, s kamatama i troškovima;
- 2) ako protivnik osiguranja učini vjerovatnim da je potraživanje u vrijeme donošenja rješenja o određivanju mjeru osiguranja već bilo naplaćeno ili dovoljno obezbijedeno;
- 3) ako je pravomoćno utvrđeno da potraživanje nije nastalo ili da je prestalo.

(4) U slučajevima iz st. 1. i 3. tač. 2. i 3. ovog člana, troškove prouzrokovane određivanjem i provođenjem mjeru osiguranja predlagač osiguranja dužan je nadoknaditi protivniku osiguranja.

Član 286.

(1) Troškove nastale u toku postupka osiguranja prethodno podmiruje predlagač osiguranja.

(2) Ako je prijedlog za određivanje mjeru osiguranja podnesen tokom parničnog ili drugog sudskega postupka, sud nadležan za odlučivanje o tužbenom ili drugom zahtjevu će odlučiti ko podmiruje troškove izdavanja i provođenja mjeru osiguranja.

Član 287.

Predlagač osiguranja ima po općim pravilima imovinskog prava pravo na naknadu štete koja mu je nanesena nepostupanjem osoba koje su bile dužne postupiti po rješenju o određivanju mjeru osiguranja.

Član 288.

Protivnik osiguranja ima po općim pravilima imovinskog prava prema predlagajući osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena mjerom osiguranja za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagajući osiguranja nije opravdao.

Član 289.

Potraživanja naknade štete iz čl. 287. i 288. ovog zakona zastarjevaju u roku od godinu dana od prestanka važenja rješenja kojim je mjera osiguranja izrečena.

Član 290.

Mjere osiguranja provodi sud koji bi bio nadležan za provođenje izvršenja pravomoćne presude.

Dio četvrti**OPĆE ODREDBE****XI - STRANKE I NJIHOVI ZAKONSKI ZASTUPNICI**

Član 291.

(1) Stranka u postupku može biti svaka fizička i pravna osoba.

(2) Posebnim propisima može se odrediti ko može biti stranka u postupku osim fizičkih i pravnih osoba.

(3) Parnični sud može, izuzetno, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo stranke i onim oblicima udruživanja koji nemaju stranačku sposobnost prema odredbama st. 1. i 2. ovog člana, ako utvrdi da, s obzirom na predmet spora, u suštini udovoljavaju bitnim uslovima za sticanje stranačke sposobnosti, a osobito ako raspolažu imovinom na kojoj se može provesti izvršenje.

(4) Protiv rješenja iz stava 3. ovog člana, kojim se priznaje svojstvo stranke u parnici nije dopuštena posebna žalba.

Član 292.

(1) Stranka koja je potpuno poslovno sposobna može sama obavljati radnje u postupku (parnična sposobnost).

(2) Punoljetna osoba kojoj je djelimično ograničena poslovna sposobnost parnično je sposobna u granicama svoje poslovne sposobnosti.

(3) Maloljetnik koji nije stekao potpunu poslovnu sposobnost parnično je sposoban u granicama u kojima mu se priznaje poslovna sposobnost.

Član 293.

(1) Stranku koja nema parničnu sposobnost zastupa njen zakonski zastupnik.

(2) Zakonski zastupnik određuje se zakonom ili aktom nadležnog organa vlasti donesenim na osnovu zakona.

(3) U toku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li osoba koja se pojavljuje kao stranka u postupku biti stranka u postupku i je li parnično sposobna, zastupa li parnično nesposobnu stranku njen zakonski zastupnik i ima li zakonski zastupnik posebna ovlaštenja kad su ona potrebna.

Član 294.

(1) Zakonski zastupnik može u ime stranke poduzimati sve radnje u postupku, ali ako je za podnošenje ili povlačenje tužbe, za priznanje odnosno za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje nagodbe ili za poduzimanje drugih radnji u postupku u posebnim propisima određeno da zastupnik mora imati posebna ovlaštenja, on može te radnje poduzimati samo ako ima takva ovlaštenja.

(2) Osoba koja se pojavljuje kao zakonski zastupnik dužna je na zahtjev suda dokazati da je zakonski zastupnik. Kad je za poduzimanje određenih radnji u postupku potrebno posebno ovlaštenje, zakonski zastupnik dužan je dokazati da ima takvo ovlaštenje.

(3) Kad sud ustanovi da zakonski zastupnik osobe pod starateljstvom ne pokazuje potrebnu pažnju u zastupanju, obavijestit će o tome organ starateljstva. Ako bi zbog propuštanja zastupnika mogla nastati šteta za osobu pod starateljstvom, sud

će zastati s postupkom i predložiti da se odredi drugi zakonski zastupnik.

Član 295.

(1) Kad sud utvrdi da osoba koja se pojavljuje kao stranka ne može biti stranka u postupku, a taj se nedostatak može otkloniti, pozvat će tužioca da izvrši potrebne ispravke u tužbi ili će poduzeti druge mjere da bi se postupak mogao nastaviti s osobom koja može biti stranka u postupku.

(2) Isto tako, kad sud utvrdi da stranka nema zakonskog zastupnika ili da zakonski zastupnik nema posebna ovlaštenja kad su ona potrebna, zatražit će da nadležni organ starateljstva postavi staraoca parnično nesposobnoj osobi, odnosno pozvat će zakonskog zastupnika da pribavi posebna ovlaštenja ili će poduzeti druge mjere koje su potrebne da bi parnično nesposobna strana bila pravilno zastupana.

(3) Sud će odrediti stranci rok za otklanjanje nedostataka iz st. 1. i 2. ovog člana. Dok se ne otklone ti nedostaci, mogu se u postupku poduzimati samo one radnje zbog čije bi odgode mogle nastati štetne posljedice za stranku.

(4) Ako se nedostaci iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu otkloniti ili ako određeni rok bezuspješno protekne, sud će rješenjem ukinuti radnje provedene u postupku ako su zahvaćene tim nedostacima i odbaciti tužbu ako su nedostaci takve prirode da sprečavaju daljnje vođenje parnice.

(5) Protiv rješenja kojim se nareduju mjere za otklanjanje nedostataka nije dopuštena žalba.

Član 296.

(1) Ako se tokom postupka pred prvostepenim sudom pokaže da bi redovan postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika tuženom trajao dugo, tako da bi zbog toga za jednu ili obje stranke mogle nastati štetne posljedice, sud će tuženom postaviti privremenog zastupnika.

(2) Uz uvjet iz stava 1. ovog člana, sud će postaviti tuženom privremenog zastupnika osobito u slučajevima:

- 1) ako tuženi nije parnično sposoban, a nema zakonskog zastupnika,
- 2) ako postoje protivni interesi tuženog i njegovog zakonskog zastupnika,
- 3) ako obje stranke imaju istog zakonskog zastupnika,
- 4) ako je boravište tuženog nepoznato, a tuženi nema punomoćnika,
- 5) ako se tuženi ili njegov zakonski zastupnik, koji nemaju punomoćnika u Federaciji, nalaze u inostranstvu, a dostava se nije mogla obaviti.

(3) O postavljanju privremenog zastupnika, sud će bez odgađanja obavijestiti organ starateljstva, a i stranke kad je to moguće.

Član 297.

(1) Privremeni zastupnik ima u postupku za koji je postavljen sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika.

(2) Ta prava i dužnosti privremeni zastupnik obavlja sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staraoca.

Član 298.

Ako je privremeni zastupnik postavljen tuženom iz razloga navedenih u članu 296. stav 2. tač. 4. i 5. ovog zakona, sud će u roku od osam dana izdati oglas koji će objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH", službenom glasilu kantona i na oglasnoj ploči suda.

Član 299.

Parnična sposobnost u Federaciji procjenjuje se po zakonima Federacije.

XII - PUNOMOĆNICI

Član 300.

(1) Stranke mogu poduzimati radnje u postupku osobno ili preko punomoćnika.

(2) Stranka koju zastupa punomoćnik može uvijek doći pred sud i davati izjave pored svog punomoćnika, ali suprotnu stranu,

svjedoke i vještak može ispitivati samo preko punomoćnika, ako je on prisutan na glavnoj raspravi.

Član 301.

(1) Punomoćnik može biti advokat, advokatsko društvo ili uposlenik službe za besplatnu pravnu pomoć, kao i, za pravne osobe uposlenik te pravne osobe, a za fizičke osobe bračni odnosno vanbračni drug stranke ili srodnik stranke po krvi ili po tazbini.

(2) Ako sud utvrdi da punomoćnik koji je advokat ne obavlja svoju dužnost u skladu sa Zakonom o advokaturi, sud će o tome izvijestiti nadležnu advokatsku komoru, i, ako je to moguće, stranku koju advokat zastupa.

Član 302.

Radnje u postupku što ih punomoćnik poduzima u granicama punomoći imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela sama stranka.

Član 303.

(1) Stranka može izmijeniti ili opozvati izjavu svog punomoćnika na ročištu na kome je ta izjava data.

(2) Ako je punomoćnik priznao koju činjenicu na ročištu na kojem stranka nije bila prisutna ili je koju činjenicu priznao u podnesku, a stranka to priznanje kasnije izmjeni ili opozove, sud će cijeniti obje izjave prema članu 125. stav 2. ovog zakona.

Član 304.

Stranka može ovlastiti punomoćnika da poduzima samo odredene radnje ili da poduzima sve radnje u postupku.

Član 305.

Ako je stranka izdala advokatu punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći, advokat je ovlašten na temelju takve punomoći:

- 1) obavljati sve radnje u postupku, a osobito podnijeti tužbu, povući je, dati odgovor na tužbu, priznati tužbeni zahtjev ili se odreći tužbenog zahtjeva, zaključiti nagodbu, podnijeti pravni lijek i odreći se ili odustati od njega, te zahtijevati izdavanje mjera osiguranja;
- 2) stavljati zahtjev za izvršenje ili osiguranje i poduzimati potrebne radnje u postupku, u povodu takvog zahtjeva;
- 3) od protivne stranke primiti dosudene troškove;
- 4) pismeno ovlastiti drugog advokata na poduzimanje samo pojedinih radnji u postupku, osim zastupanja na glavnoj raspravi.

Član 306.

Advokata kojem je stranka izdala punomoć može, uz izričito ovlaštenje stranke, zamjenjivati drugi advokat, a pred sudom prvog stepena i advokatski pripravnik koji je kod njega zaposlen.

Član 307.

Ako stranka u punomoći nije pobliže odredila ovlaštenja punomoćnika, punomoćnik koji nije advokat može na osnovu takve punomoći obavljati sve radnje u postupku, ali mu je uvijek potrebno izričito ovlaštenje za povlačenje tužbe, za priznanje ili za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje nagodbe, za odricanje ili odustanak od pravnog lijeka i za prenošenje punomoći na drugu osobu, te za podnošenje vanrednih pravnih lijekova.

Član 308.

(1) Stranka izdaje punomoć pismeno ili usmeno na raspravni zapisnik.

(2) Stranka koja nije pismena ili nije u stanju potpisati se stavit će na pismenu punomoć umjesto potpisa otisak prsta. Ako se u tom slučaju punomoć izdaje osobi koja nije advokat, potrebno je prisustvo dvojice svjedoka koji će se potpisati na punomoći.

(3) Ako posumnja u istinitost pismene punomoći, sud može rješenjem odrediti da se podnese ovjerena punomoć. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba.

Član 309.

(1) Punomoćnik je dužan pri prvoj radnji u postupku podnijeti punomoć.

(2) Sud može dopustiti da radnje u postupku za stranku privremeno obavi osoba koja nije podnijela punomoć, ali će istovremeno narediti toj osobi da naknadno u određenom roku podnese punomoć ili odobrenje stranke za obavljanje parničnih radnji.

(3) Dok ne protekne rok za podnošenje punomoći, sud će odgoditi donošenje odluke. Ako taj rok bezuspješno protekne, sud će nastaviti postupak, ne uzimajući u obzir radnje koje je obavila osoba bez punomoći.

(4) Sud je dužan tokom cijelog postupka paziti je li osoba koja se pojavljuje kao punomoćnik ovlaštena za zastupanje. Ako sud utvrdi da osoba koja se pojavljuje kao punomoćnik nije ovlaštena za zastupanje, ukinut će parnične radnje što ih je ta osoba poduzela, ako te radnje nije stranka naknadno odobrila.

Član 310.

(1) Stranka može punomoć u svako vrijeme opozvati, a punomoćnik je može u svako vrijeme otkazati.

(2) Opozivanje, odnosno otkaz punomoći mora se saopćiti sudu pred kojim se vodi postupak pismeno ili usmeno na raspravni zapisnik.

(3) Opozivanje, odnosno otkaz punomoći važi za protivnu stranku od trenutka kad joj je saopćen.

(4) Poslije otkaza punomoći, punomoćnik je dužan još 15 dana obavljati radnje za osobu koja mu je izdala punomoć, ako je potrebno da od nje otkloni kakvu štetu koja bi u to vrijeme mogla nastati.

Član 311.

(1) Ako je punomoćniku dano ovlaštenje da može obavljati sve radnje u postupku, a stranka, odnosno njen zakonski zastupnik, umre ili postane poslovno nesposobna ili ako zakonski zastupnik bude razriješen dužnosti, punomoćnik je ovlašten i nadalje poduzimati radnje u postupku, ali naslijednik, odnosno novi zakonski zastupnik, može opozvati punomoć.

(2) U slučajevima navedenim u stavu 1. ovog člana, punomoćniku koji nije advokat uvijek prestaju ovlaštenja koja se u punomoći moraju izričito navesti (član 307.).

Član 312.

(1) Prestankom pravne osobe prestaje i punomoć koju je ona izdala.

(2) U slučaju stečaja, punomoć koju je izdao stečajni dužnik prestaje kad prema važećim propisima nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

(3) Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, punomoćnik je dužan još 15 dana obavljati radnje u postupku ako je potrebno da od stranke otkloni štetu.

XIII - JEZIK U POSTUPKU

Član 313.

Pozivi, odluke i druga sudska pismena upućuju se strankama i drugim sudionicima u postupku na jednom od jezika iz člana 6. ovog zakona.

Član 314.

Stranke i drugi sudionici u postupku pri sudjelovanju u postupku upotrebljavaju jedan od jezika iz člana 6. ovog zakona.

Član 315.

(1) Stranke i umješači koji ne poznaju nijedan od jezika iz člana 6. ovog zakona osigurat će o svom trošku usmeno i pismeno prevodenje procesnih radnji koje poduzimaju, kao i druga usmena i pismena prevodenja za svoje potrebe.

(2) Stranke i umješači dužni su osigurati i prevodenje koje se odnosi na izvođenje dokaza koje su predložili.

(3) Prevodenje obavljaju tumači.

XIV - VRIJEDNOST SPORA

Član 316.

(1) Tužilac je dužan u tužbi označiti vrijednost predmeta spora, osim u slučajevima u kojima se vrijednost spora ne može izraziti u novcu.

(2) Као vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva.

(3) Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev.

Član 317.

Ako se zahtjev odnosi na buduća davanja koja se ponavljamaju, vrijednost predmeta spora računa se po njihovom zbiru, ali najviše do iznosa koji odgovara zbiru davanja za vrijeme od pet godina.

Član 318.

(1) Ako jedna tužba protiv istog tuženog obuhvata više zahtjeva koji se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost se određuje po zbiru vrijednosti svih zahtjeva.

(2) Ako zahtjevi u tužbi proizlaze iz raznih osnova, ili su istaknuti protiv više tuženih, vrijednost se određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva.

Član 319.

Kad se spor vodi o postojanju najamnog ili zakupnog odnosa, ili iz odnosa korištenja stana, odnosno poslovnih prostorija, vrijednost se računa prema jednogodišnjoj najamnini, odnosno zakupnini, osim ako je riječ o najamnom ili zakupnom odnosu zaključenom na kraće vrijeme.

Član 320.

Ako se tužbom zahtijeva samo davanje osiguranja određenog potraživanja ili ustanovljenje založnog prava, vrijednost predmeta spora određuje se prema iznosu potraživanja koje treba osigurati, ali ako predmet zaloge ima manju vrijednost od potraživanja koje treba osigurati, kao vrijednost predmeta spora uzet će se vrijednost predmeta zaloge.

Član 321.

(1) Ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, ali tužilac u tužbi navede da pristaje da umjesto udovoljenja tom zahtjevu primi određeni novčani iznos, kao vrijednost predmeta spora uzet će se taj iznos.

(2) U drugim slučajevima, kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužilac u tužbi naznačio.

(3) Ako je u slučaju iz stava 2. ovog člana, tužilac vrijednost predmeta spora sviše visoko ili sviše nisko naznačio, sud će najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano, onda na glavnoj raspravi prije početka rasprave o glavnoj stvari, brzo i na prikladan način provjeriti tačnost naznačene vrijednosti, te rješenjem odrediti vrijednost predmeta spora.

(4) Protiv rješenja iz stava 3. ovog člana nije dopuštena posebna žalba.

Član 322.

Ako novčani iznos nije izražen u konvertibilnim markama, već u drugoj valutu, vrijednost predmeta spora se utvrđuje u konvertibilnim markama, po srednjem kursu odnosne valute koji je utvrdila nadležna finansijska organizacija u vrijeme podnošenja tužbe.

XV - ROKOVI I ROČIŠTA

1. Rokovi

Član 323.

(1) Ako rok nije određen zakonom, određuje ga sud s obzirom na okolnosti slučaja.

(2) Rok koji sud odredi izuzetno se može produžiti na prijedlog zainteresovane osobe ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Prijedlog za produženje roka se mora podnijeti prije proteka roka čije se produženje traži.

(4) Protiv rješenja o produženju roka nije dopuštena žalba.

Član 324.

(1) Rokovi se računaju na dane, mjesecu i godine.

(2) Ako je rok određen na dane, u rok se ne uračunava dan kad je dostava ili saopćenje obavljeno, odnosno dan u koji pada događaj otkad treba računati trajanje roka, već se za početak roka uzima prvi idući dan.

(3) Rokovi određeni na mjesecu, odnosno na godine završavaju se protekom onog dana posljednjeg mjeseca, odnosno godine, koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeо. Ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjem dana tog mjeseca.

(4) Ako posljednji dan roka pada na državni praznik ili u nedjelju ili u koji drugi dan kad sud ne radi, rok istječe protekom prvog idućeg radnog dana.

Član 325.

(1) Kad je podnesak vezan za rok, smatra se da je podnesen u roku ako je prije nego što rok protekne predan nadležnom sudu.

(2) Ako je podnesak upućen preko pošte prepričenom pošiljkom ili telegrafski, dan predaje pošti smatra se danom predaje sudu kojem je upućen, a ako je podnesak upućen telefaksom, danom predaje smatra se dan prijema telefaksa u судu.

(3) Ako je podnesak upućen elektronskom poštom, kao vrijeme predaje sudu smatra se vrijeme koje je naznačeno na verifikaciji kvalifikovanog elektronskog potpisa.

(4) Ako je podnesak upućen telegrafski, a ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, smatraće se da je podnesen u roku ako uredan podnesak naknadno bude predat sudu ili bude upućen sudu prepričenom pošiljkom u roku od tri dana od dana predaje telegrama pošti.

(5) Za osobe koje se nalaze na obaveznoj vojnoj službi u vojsci Federacije, dan predaje podneska vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi smatra se danom predaje sudu.

(6) Odredba stava 4. ovog člana odnosi se i na ostale osobe koje se nalaze u službi u vojnim jedinicama odnosno vojnim ustanovama ili štabovima vojske Federacije u mjestima u kojima ne postoje redovna pošta.

(7) Ža osobu lišene slobode dan predaje podneska upravi zatvora, odnosno ustanove za izvršenje krivičnih i prekršajnih sankcija smatra se danom predaje sudu.

(8) Ako je podnesak koji je vezan za rok predan ili upućen nadležnom sudu prije proteka roka, a stigne nadležnom sudu nakon proteka roka, smatraće se da je na vrijeme podnesen.

(9) Odredbe st. 1. do 7. ovog člana primjenjuju se i na rok u kojem se prema posebnim propisima mora podići tužba, te na rok zastare potraživanja ili nekog drugog prava.

2. Ročište

Član 326.

(1) Ročište određuje sud kad je to zakonom propisano.

(2) Sud će na ročište pozvati stranke i ostale osobe čije se prisustvo smatra potrebnim.

(3) U pozivu sud će naznačiti mjesto, prostoriju i vrijeme održavanja ročišta, te navesti stranke i predmet spora.

(4) Sud će u pozivu osobito upozoriti stranke i ostale sudionike u postupku na zakonske posljedice izostanka s ročišta.

Član 327.

(1) Ročište se, u pravilu, održava u sudskej zgradu.

(2) Sud može odlučiti da se ročište održi izvan sudske zgrade kad ustanovi da je to nužno ili da će se na taj način uštedjeti u vremenu ili u troškovima postupka. Protiv takvog rješenja nije dopuštena žalba.

3. Povrat u prijašnje stanje

Član 328.

(1) Ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje neke radnje u postupku i zbog toga izgubi pravo na poduzimanje te radnje, sud će toj stranci na njen prijedlog dopustiti da naknadno obavi tu radnju (povrat u prijašnje stanje) ako ocijeni da je do propuštanja došlo uslijed opravdanih razloga koji se nisu mogli predvidjeti niti izbjegći.

(2) Kad se dopusti povrat u prijašnje stanje, parnica se vraća u ono stanje u kojem se nalazila prije propuštanja i ukidaju se sve odluke koje je sud zbog propuštanja donio.

Član 329.

(1) Prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnosi se sudu kod kojeg je trebalo obaviti propuštenu radnju.

(2) Prijedlog se podnosi u roku od osam dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje, a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje - od dana kad je za to saznala.

(3) Nakon proteka 60 dana od dana propuštanja ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

(4) Ako se povrat u prijašnje stanje predlaže zbog propuštanja roka, predlagač je dužan istovremeno s podnošenjem prijedloga obaviti i propuštenu radnju.

Član 330.

Ne može se zahtijevati povrat u prijašnje stanje ako je propušten rok za stavljanje prijedloga da se dopusti povrat u prijašnje stanje, ili ako je propušteno ročište određeno u povodu prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

Član 331.

Sud će odmah odlučiti o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje i nastaviti postupak.

Član 332.

(1) Neblagovremene i nedopuštene prijedloge za povrat u prijašnje stanje, odbacit će sud rješenjem.

(2) U vezi s prijedlogom za povrat u prijašnje stanje sud će zakazati ročište, osim ako su činjenice na kojima se prijedlog zasniva općepoznate.

Član 333.

(1) Protiv rješenja kojim se usvaja prijedlog za povrat u prijašnje stanje nije dopuštena posebna žalba.

(2) Protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za povrat u prijašnje stanje nije dopuštena posebna žalba, osim ukoliko je prijedlog podnesen zbog donošenja presude zbog propuštanja.

XVI - PODNESCI

Član 334.

(1) Tužba, odgovor na tužbu, protivtužba, odgovor na protivtužbu, pravni lijekovi i druge izjave, prijedlozi i saopćenja koji se daju izvan rasprave, podnose se pismeno (podnesci). Uvjet pismene forme ispunjavaju i podnesci upućeni telegramom, telefaksom ili elektronskom poštom. Ovakvi podnesci se smatraju potpisanim, ako je u njima označen pošiljalac.

(2) Podnesci moraju biti razumljivi i moraju sadržavati sve ono što je potrebno da bi se u vezi s njima moglo postupiti. Osobito trebaju sadržavati: oznaku suda, ime i prezime odnosno naziv pravne osobe, prebivalište ili boravište, odnosno sjedište stranaka, njihovih zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih imaju, predmet spora, sadržaj izjave i potpis podnositelja.

(3) Ako izjava sadrži kakav zahtjev, stranka mora u podnesku navesti činjenice i dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev.

(4) Podnesci koji se dostavljaju elektronskom poštom moraju biti ovjereni kvalifikovanim elektronskim potpisom.

(5) Podnesci sa prilozima koji se dostavljaju protivnoj stranci, predaju se sudu u dovoljnem broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Član 335.

(1) Isprave koje se prilažu podnesku podnose se u izvorniku, prepisu ili fotokopiji.

(2) Ako stranka priloži ispravu u izvorniku, sud će takvu ispravu zadržati, a protivnoj stranci dopustiti da je razgleda. Kad prestane potreba da se takva isprava drži u spisima predmeta, vratit će se podnositelju na njegov zahtjev, ali sud može tražiti od podnositelja da spisima priloži prepis ili fotokopiju isprave.

(3) Ako je isprava priložena u prepisu ili fotokopiji, sud će na zahtjev protivne stranke pozvati podnositelja da podnese sudu ispravu u izvorniku, a protivnoj stranci dopustiti da je pregleda. Sud će odrediti rok u kojem se isprava ima predati odnosno pregledati.

(4) Protiv tih rješenja nije dopuštena žalba.

Član 336.

(1) Ako je podnesak nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će podnositelju vratiti podnesak radi ispravke ili dopune, uz navode šta treba ispraviti ili dopuniti i odrediti će rok za ispravku ili dopunu podneska, koji ne može biti duži od osam dana.

(2) Ako podnesak vezan za rok bude ispravljen odnosno dopunjjen i predan sudu u roku određenom za dopunu ili ispravku, smatrati će se da je podnesen sudu onog dana kad je prvi put bio podnesen.

(3) Smatrati će se da je podnesak povučen ako ne bude vraćen sudu u određenom roku, a ako bude vraćen bez ispravke odnosno dopune, odbacit će se.

(4) Ako podnesci ili prilozi nisu podneseni u dovoljnom broju primjeraka, sud će pozvati podnositelja da ih u određenom roku podnese. Ako podnositelj ne postupi po tom nalogu, sud će podnesak odbaciti.

XVII - DOSTAVA PISMENA

1. Opće odredbe

a) Način dostave pismena

Član 337.

Pismena se dostavljaju preko pošte, preko ovlaštene pravne osobe registrovane za obavljanje poslova dostavljanja ili preko ovlaštene službene osobe suda.

Član 338.

(1) Kad dostavu treba obaviti osobama ili ustanovama u inostranstvu ili strancima koji uživaju pravo imunitetu, dostava će se obaviti diplomatskim putem, ako u međunarodnom ugovoru ili u ovom zakonu nije što drugo određeno.

(2) Državljanima Bosne i Hercegovine u inostranstvu dostava se obavlja putem pošte ili preko nadležnog konzularnog, odnosno diplomatskog predstavnštva Bosne i Hercegovine u toj državi.

b) Dostava fizičkim i pravnim osobama

Član 339.

(1) Dostava fizičkim osobama obavlja se predajom pismena osobu kojoj se dostava ima obaviti, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, dostava organima vlasti i pravnim osobama obavlja se predajom pismena osobu ovlaštenoj za primanje pismena, ili, ako se takva osoba ne zatekne u uredu odnosno poslovnoj prostoriji, zaposleniku koji se tu zatekne.

Član 340.

(1) Kad stranku zastupa zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik, dostava se obavlja zakonskom zastupniku odnosno punomoćniku.

(2) Kad organi vlasti ili pravne osobe za svog punomoćnika odrede osobu koja je njihov radnik, dostava se može obaviti i u skladu s odredbom člana 339. stav 2. ovog zakona.

(3) Ako stranka ima više zakonskih zastupnika, odnosno punomoćnika, dovoljno je dostaviti obaviti jednom od njih.

(4) Dostava advokatu kao punomoćniku može se obaviti i predajom pismena osobi koja je zaposlena u njegovoj advokatskoj kancelariji.

Član 341.

(1) Vojnim osobama, pripadnicima policije i pripadnicima kopnenog, riječnog, pomorskog i vazdušnog prometa dostava se može obaviti i preko njihovog zapovjedništva, odnosno neposrednog starješine.

(2) Osobama lišenim slobode dostava se obavlja preko uprave zatvora, odnosno uprave ustanove za izvršenje krivičnih i prekršajnih sankcija.

Član 342.

(1) Dostava pravnoj osobi može se obaviti i putem njene poslovne jedinice, ako spor proizlazi iz pravnog odnosa te jedinice.

(2) Достава првној особи која има sjedište u иностранству, може се обавити i путем njenog zastupništva, односно predstavništva u Bosni i Hercegovini ili Federaciji.

c) Vrijeme i mjesto dostave

Član 343.

(1) Достава се обавља сваким danom, u bilo koje vrijeme, u stanu ili na radnom mjestu fizičke osobe, u sjedištu organa vlasti, u uredu odnosno poslovnim prostorijama pravne osobe kojoj se достава има обавити, ili u суду kad se особа којој се достава има обавити тамо zatekne.

(2) Достава се може обавити на било којем mjestu, ако се обавља osobnim uručenjem pismena osobi којој се достава има обавити.

2. Dostava putem pošte

Član 344.

Dostava putem pošte obavlja se:

- 1) preporučenom pismenosnom pošiljkom sa povratnicom, ili
- 2) običnom pismenosnom pošiljkom, u kojoj se uz pismeno dostavlja i obrazac o potvrdi prijema, koji osoba којој се pismeno доставља мора потписати i vratiti суду.

3. Dostava preko ovlaštene pravne osobe ili ovlaštene službene osobe suda

a) Dostava fizičkim osobama

Član 345.

(1) Ovlaštена првна осаоа регистрована за обављање послова достављања i оvlaštена služбена осаоа суда доставу fizičkim osobama, u правилу обављају предајом писмена осои којој се достава има обавити.

(2) Ако се особа којој се писмено има доставити не затекне у свом stanu, достава се обавља предајом писмена kome od njenih одраслих članova домаћinstva који je dužan primiti pismeno, а ако се oni ne zateknu u stanu, pismeno će se predati kućepazitelju ili susjedu ako oni na to pristane.

(3) Ако се достава обавља на radnom mjestu особе којој се писмено има доставити, а та особа se tu ne zatekne, достава se može obaviti osobi koja na istom mjestu radi, ако она пристане да primi pismeno.

(4) Predaja pismena drugoj osobi nije dopuštena ako она sudjeluje u parnici kao protivnik особе којој се достава има обавити.

(5) Osobe којима se prema odredbama st. 2. i 3. ovog člana достава обави umjesto особи којој се писмено има доставити, dužne su pismeno predati тој особи, na što će ih достављач i upozoriti prilikom uručenja pismena.

(6) Kad se достава обави prema odredbama st. 2. ili 3. ovog člana, особа којој се писмено имало доставити o tome će biti обавијештена slanjem pismene обавијести preko поште, običnom pismenosnom pošiljkom. U pismenoj обавијести navodi se predmet spora, vrsta pismena које se има доставити, datum, sat i mjesto доставе pismena, te име i prezime особе која je primila pismeno. Обавијест se mora poslati tokom istog dana ili slijedećeg radnog dana nakon обављене доставе.

Član 346.

(1) Ако се писмено не може доставити на начин previden u članu 345. ovog zakona, a достављач utvrdi da особа којој се писмено има доставити stanuje na adresi na којој се достава pokušava обавити, ostavit će u stanu ili u prostorijama gdje ta особа radi, ili прибити на vrata stanu ili prostorije, писмену обавијест да ће писмено бити остављено u суду i da ga ta особа тамо може preuzeti u roku od 15 dana od dana pokušaja доставе. U pismenoj обавијести navodi se i predmet spora, vrsta pismena које се има доставити, datum i sat kada je обавијест остављена, te naziv i адреса суда gdje se писмено може preuzeti.

(2) Tokom istog dana ili slijedećeg radnog dana nakon pokušaja доставе iz stava 1. ovog člana, писмена обавијест sa podacima navedenim u tom stavu poslat će se особи којој се достава има обавити i preko поште, običnom pismenosnom pošiljkom.

(3) Достава ће се сматрати обављеном на дан kada особа којој се писмено има доставити preuzeze pismeno u суду, a ako pismeno ne буде preuzeto, istekom roka из става 1. ovog člana.

Član 347.

(1) Ako se доставља туžба, a туžени којем се туžба има доставити se ne zatekne тамо gdje se достављање има обавити, достављач ће се обавијестити kad bi i na којем mjestu mogao tuženog zateći, te ће му kod jedne od osoba navedenih u članu 345. st. 2. i 3. ovog zakona оставити, или, ако то nije moguće, na vrata stanu ili prostorije gdje se достава обавља прибити, писмену обавијест да radi primanja туžбе буде у одредени dan i sat u svom stanu, odnosno na svom radnom mjestu.

(2) Ako достављач, i nakon što je postupio na način предвиђен u ставу 1. ovog člana, u vrijeme одређено u обавијести ne zatekne tuženog којем се туžба има доставити, достава ће се обавити prema odredbama čl. 345. i 346. ovog zakona.

(3) Druga pismena, осим туžбе, могу се доставити prema odredbama st. 1. i 2. ovog člana, ако je to ovim zakonom izričito одређено ili ако суд smatra да je prilikom доставе потребна veća opreznost.

Član 348.

(1) Ако se utvrdi da je особа којој се писмено има доставити privremeno odsutna i da joj особе наведене у члану 345. ст. 2. i 3. ovog закона не могу писмено на време предати, вратит ће писмено суду уз назнаку gdje se odsutni nalazi, a достава ће поново бити покушана у одговарајуће време.

(2) Ako достављач utvrdi da особа којој се писмено има доставити не stanuje na adresi na којој се достава pokušava обавити, ali istovremeno utvrdi tačnu adresu te особе, достава ће се обавити na naknadno utvrđenoj adresi. Ako достављач ne може utvrditi tačnu adresu особе којој се писмено има доставити, писмено ће вратити суду, a суд ће od stranke, која je prvo bitno суд обавијестила о адреси te особе, zatražiti da достави tačnu adresu.

(3) Ako je utvrđeno da туžени kome se достава има обавити ne stanuje na adresi svog posljednjeg poznatog boravišta ili prebivališta, a njegovo sadašnje boravište ili radno mjesto se ne mogu utvrditi, достава писмена ће се обавити istovremenim objavlјivanjem писмена на огласној ploči суда i u najmanje jednim dnevним новинама које se distribuiraju u Federaciji.

(4) Достава се сматра обављеном протеком roka od 15 dana od dana objavlјivanja.

(5) U objavi se, osim писмена које се има доставити, navodi i име i prezime особе којој се достава обавља, предмет спора i обавијест о томе kada se достава писмена сматра обављеном. Prilikom objave u dnevним новинама, aко je pismeno које se доставља predugo da bi bilo objavljeno u cijelosti, objavljuje se samo kratak sadržaj pismena.

(6) Osoba којој се достава обавља, bit ће обавијештена о objavi slanjem писмене обавијести preko поште, običnom pismenosnom pošiljkom, na adresu njenog posljednjeg poznatog boravišta.

(7) Troškove objave u dnevним новинама predujmljuje tužilac.

b) Dostava pravnim osobama

Član 349.

(1) Ovlaštена првна осаоа регистрована за обављање послова достављања i оvlaštена službena осаоа суда доставу organima vlasti i pravnim osobama u pravilu, обављају предајом писмена jednoj od особа из члана 339. stav 2. ovog zakona.

(2) Ako se достава ne може обавити prema odredbi stava 1. ovog člana, a достављач utvrdi da se sjedište organa vlasti odnosno ured ili poslovne prostorije pravne osobe nalaze na adresi na којој се достава pokušava обавити, na одговарајући način se primjenjuju odredbe člana 346. ovog zakona.

(3) Ako se utvrdi da se ured ili poslovne prostorije pravne osobe ne nalaze na adresi која je upisana kao sjedište te pravne osobe u одговарајућем registru pravnih особа, a njeno novo sjedište nije poznato, na одговарајући način se primjenjuju odredbe člana 348. st. 3. do 7. ovog zakona.

c) Odbijanje prijema pismena**Član 350.**

Kad osoba kojoj je pismo upućeno, odnosno odrasli član njenog domaćinstva, odnosno ovlaštena osoba ili zaposlenik organa vlasti ili pravne osobe odbije da primi pismo, dostavljač će pismo ostaviti u prostoriji gdje se dostava obavlja ili će ga pribiti na vrata te prostorije. Na dostavnici će zabilježiti dan, sat i razlog odbijanja prijema, kao i mjesto gdje je pismo ostavljeno, i time se smatra da je dostava obavljena.

d) Dostavnica**Član 351.**

(1) Potvrdu o obavljenoj dostavi (dostavnici) potpisuju primalac i dostavljač. Primalac će na dostavnici čitko, slovima, napisati dan prijema, svoje ime i prezime i u kom svojstvu prima pismo.

(2) Ako je primalac nepismen ili se nije u stanju potpisati, dostavljač će postupiti kao u stavu 1. ovog člana, te staviti napomenu zašto primalac nije stavio svoj potpis.

(3) Ako primalac odbije potpisati dostavnici, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i ispisati slovima dan predaje i time se smatra da je dostava obavljena.

(4) Ako je dostava obavljena prema odredbi člana 347. stav 1. ovog zakona, na dostavnici će se pored potvrde o prijemu pismena naznačiti da je prethodila pismena obavijest.

(5) Kad je prema odredbama ovog zakona pismo predato drugoj osobi, a ne onoj kojoj se pismo imalo dostaviti, na dostavnici će dostavljač naznačiti odnos tih dviju osoba.

(6) Ako se dostava obavlja prema odredbama člana 346. ovog zakona, dostavljač će to naznačiti na dostavnici, kao i dan i sat kada je dostava pokušana i mjesto gdje je ostavljena pisma obavijest.

(7) Ako je na dostavnici netačno ili nečitko naznačen datum dostave ili je dostavnica nestala, dostava se može dokazivati i na drugi način.

4. Promjena adrese**Član 352.**

(1) Ako stranka ili njen zastupnik u toku postupka ili prije isteka roka od šest mjeseci nakon pravomoćnog okončanja postupka promijene adresu na koju se dostava obavlja, dužni su o tome odmah obavijestiti sud.

(2) Ako protiv pravomoćne odluke, unutar roka iz stava 1. ovog člana bude izjavljena revizija, taj se rok produžava sve dok ne istekne šest mjeseci od dostave stranci odluke povodom revizije kojom se revizija odbacuje ili odbija ili pobijana odluka preinačeće.

(3) Ako je protiv pravomoćne odluke unutar roka iz stava 1. ovog člana, podnesen prijedlog za ponavljanje postupka, taj se rok produžava do isteka roka od šest mjeseci nakon pravomoćnosti prvostepene odluke u tom postupku protiv kojeg nije izjavljena žalba, odnosno do isteka roka od šest mjeseci od dostave stranci odluke o žalbi kojom se postupak za ponavljanje postupka pravomoćno završava.

(4) Ako povodom vanrednog pravnog lijeka pravomoćna odluka bude ukinuta i predmet vraćen na ponovno sudenje, smatrat će se da rok iz stava 1. ovog člana, nije ni počeo teći.

(5) Ako stranka ili njen zastupnik ne obavijeste odmah sud o promjeni adrese, sud će odrediti da se daljnje dostave u parnicu obavljaju objavljinjem pismena na oglasnoj ploči suda, sve dok stranka ili njen zastupnik ne obavijeste sud o svojoj novoj adresi.

(6) Dostava iz stava 5. ovog člana smatra se obavljenom nakon proteka 15 dana od dana objavljinjanja pismena na oglasnoj ploči suda.

(7) Kad punomoćnik za primanje pismena do isteka rokova iz st. 1. do 3. ovog člana promijeni svoju adresu, a o tome ne obavijesti sud, sud će stranci na njen trošak imenovati zastupnika za primanje pismena preko kojeg će obavljati sve dostave, dok ne primi obavijest stranke o postavljanju novog punomoćnika.

5. Punomoćnik i zastupnik za primanje pismena**Član 353.**

(1) Tužilac ili njegov zastupnik koji se nalaze u inostranstvu, a nemaju punomoćnika u Bosni i Hercegovini, dužni su već prilikom podnošenja tužbe imenovati punomoćnika za primanje pismena u Bosni i Hercegovini. Ako oni tako ne postupe, sud će ih pozvati da u određenom roku imenuju punomoćnika za primanje pismena, uz upozorenje da će u suprotnom sud tužbu odbaciti.

(2) Tuženog ili njegovog zastupnika koji se nalaze u inostranstvu, a nemaju punomoćnika u Bosni i Hercegovini, sud će već prilikom dostave prvog pismena pozvati da u primjerenom roku postave punomoćnika za primanje pismena u Bosni i Hercegovini, uz upozorenje da će u suprotnom sud tuženom na njegov trošak postaviti zastupnika za primanje pismena i preko toga zastupnika obavijestiti tuženog odnosno njegovog zastupnika o tom postavljanju.

(3) Stranci koja opozovе punomoćnu pozvati da primanje pismena i istovremeno ne postavi drugog takvog punomoćnika, sud će dostavu obavljati objavljinjem pismena na oglasnoj ploči suda, sve dok ta stranka ne postavi drugog punomoćnika za primanje pismena.

(4) Ako punomoćnik za primanje pismena otkaže punomoć, a stranka ne imenuje drugog takvog punomoćnika u roku od 30 dana od dana kada je sud obaviješten o otkazu punomoći, sud će stranci na njen trošak imenovati zastupnika za primanje pismena, te obavljati sve dostave preko imenovanoga zastupnika dok ne primi obavijest stranke o postavljanju novog punomoćnika.

(5) Sredstva za pokriće troškova postavljenoga zastupnika tuženog za primanje pismena dužan je predujmiti tužilac.

Član 354.

(1) Ako više osoba zajednički tuže, a nemaju zajedničkog zakonskog zastupnika, odnosno punomoćnika, sud ih može pozvati da u određenom roku imenuju zajedničkog punomoćnika za primanje pismena. Ako sami tužiocu u ostavljenom roku ne imenuju takvog punomoćnika, sud će jednog od njih odrediti za zajedničkog punomoćnika za primanje pismena i o tome obavijestiti stranke.

(2) Odredbe stava 1. ovog člana primjenjivat će se i kad je više osoba tuženo, kao jedinstveni suparničari.

6. Dostava od strane stranaka**Član 355.**

(1) Dostavu podneska protivnoj strani, osim tužbe, protiv tužbe i pravnih lijeкова, može obaviti i sama stranka.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, stranka će jedan primjerak dostaviti osobno protivnoj stranci, odnosno njenom zakonskom zastupniku, odnosno punomoćniku, a jedan primjerak će predati sudu uz napomenu i dokaz da je dostava drugoj strani već izvršena.

(3) Na dostavu iz stava 2. ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju odredbe čl. 337. do 354. ovog zakona, osim odredbi člana 345. st. 2. do 6., čl. 346. do 348. člana 349. st. 2. i 3., člana 350. i člana 351. st. 2. do 6. ovog zakona.

(4) Dostava izvršena na način iz stava 2. ovog člana smatra se urednom dostavom.

XVIII - PREGLEDANJE I PREPISIVANJE SPISA**Član 356.**

(1) Stranke imaju pravo pregledati i prepisivati spise parnice u kojoj sudjeluju.

(2) Ostalim osobama koje imaju opravdan interes može se dopustiti pregledanje i prepisivanje pojedinih spisa.

(3) Kad je postupak u toku, dopuštenje za pregledanje i prepisivanje spisa daje sudija, a kad je postupak završen - predsjednik suda, odnosno zaposlenik u sudu koga odredi predsjednik suda.

XIX - IZUZEĆE**Član 357.**

Sudija ne može suditi:

- 1) ako je sam stranka, zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke, ako je sa strankom u odnosu suvovlaštenika, suobveznika ili regresnog obveznika ili ako je u istom predmetu saslušan ili predložen kao svjedok ili vještak;
- 2) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kojeg stepena, a u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili mu je bračni odnosno vanbračni drug ili srodnik po tazbini, odnosno srodnik vanbračnog druga, do drugog stepena, bez obzira na to jesu li brak odnosno vanbračna zajednica prestali ili ne;
- 3) ako je staralac, usvojitelj ili usvojenik stranke, njenog zakonskog zastupnika ili punomoćnika;
- 4) ako je u istom predmetu sudjelovao u donošenju odluke nižeg suda ili drugog organa;
- 5) ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepriistrasnost.

Član 358.

(1) Stranka podnosi zahtjev za izuzeće sudiye čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće, a najkasnije do završetka rasprave, a ako nije bilo rasprave - do donošenja odluke.

(2) Stranka može u pravnom liku ili u odgovoru na pravni lik poimenično navesti sudiju koji ne bi mogao sudjelovati u donošenju odluke zbog razloga iz člana 357. ovog zakona.

(3) Stranka može tražiti izuzeće samo poimenično određenog sudiye koji u predmetu postupa.

(4) Stranka je dužna u zahtjevu navesti okolnosti zbog kojih smatra da postoji neki od zakonskih osnova za izuzeće.

Član 359.

(1) O zahtjevu za izuzeće sudiye odlučuje predsjednik suda.

(2) Ako stranka traži izuzeće predsjednika suda, odluku o izuzeću donosi predsjednik neposredno višeg suda.

(3) O zahtjevu stranaka za izuzeće predsjednika Vrhovnog suda Federacije, odlučuje opća sjednica tog suda.

(4) Prije donošenja rješenja o izuzeću uzet će se izjava od sudiye čije se izuzeće traži, a prema potrebi obavit će se i drugi izvidaji.

(5) Protiv rješenja kojim se zahtjev za izuzeće usvaja nije dopuštena žalba, a protiv rješenja kojim se zahtjev odbija, nije dopuštena posebna žalba.

Član 360.

Kad sudija sazna da je stavljен zahtjev za njegovo izuzeće ili čim sazna da postoji neki od razloga za izuzeće iz člana 357. ovog zakona, dužan je odmah o tome obavijestiti predsjednika suda, a postupak nastaviti bez odlaganja do donošenja odluke o izuzeću. Ako se radi o izuzeću predsjednika suda, on će sebi odrediti zamjenika iz reda sudija tog suda, a ako to nije moguće, postupiti će po članu 49. ovog zakona.

Član 361.

(1) Odredbe ovog zakona o izuzeću sudijskih primjenjivat će se na odgovarajući način i na zapisničare.

(2) O izuzeću zapisničara odlučuje sudijski.

XX - SUPARNIČARI

Član 362.

(1) Više osoba mogu jednom tužbom tužiti, odnosno biti tuženi (suparničari):

- 1) ako su u pogledu predmeta spora u pravnoj zajednici ili ako njihova prava, odnosno obaveze proističu iz iste činjenične i pravne osnove (materijalni suparničari);
- 2) ako su predmet spora zahtjevi, odnosno obaveze iste vrste koji se temelje na bitno istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, te ako postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svaki zahtjev i za svakog tuženog (formalni suparničari);
- 3) ako je to drugim zakonom određeno.

(2) Do zaključenja pripremnog ročišta, može, uz uvjete iz stava 1. ovog člana, uz tužioca pristupiti novi tužilac, ili tužba može biti proširena na novog tuženog s njegovim pristankom.

(3) Osoba koja pristupa tužbi, odnosno na koju se tužba proširuje, mora primiti parnicu u onom stanju u kojem se ona nalazi kad ona u nju stupa.

Član 363.

(1) Tužilac može tužiti dva ili više tuženih i tako što će tražiti da tužbeni zahtjev bude usvojen prema slijedećem tuženom u slučaju da bude odbijen prema onome koji je u tužbi naveden prije njega.

(2) Na način predviđen u stavu 1. ovog člana tužilac može tužbom obuhvatiti dva ili više tuženih samo ako prema svakom od njih ističe isti zahtjev ili ako prema pojedinom od njih ističe različite zahtjeve koji su u međusobnoj vezi, te ako je isti sud stvarno i mjesno nadležan za svaki od zahtjeva.

Član 364.

Osoba koja u cijelosti ili djelimično traži stvar ili pravo o kojem između drugih osoba već teče parnica, može pred sudom pred kojim ta parnica teče tužiti obje stranke jednom tužbom, sve dok se postupak pravomoćno ne završi.

Član 365.

Svaki je suparničar u parnici samostalna stranka i njegove radnje ili propuštanja niti koriste niti štete drugim suparničarima.

Član 366.

Ako se prema zakonu ili zbog prirode pravnog odnosa spor može rješiti samo na jednak način prema svim suparničarima (jedinstveni suparničari) smatraju se oni kao jedna parnična stranka, tako da ako pojedini suparničari propuste koju parničnu radnju učinak parničnih radnji koje su poduzeli drugi suparničari proteže se i na one koji te radnje nisu poduzeli.

Član 367.

Ako rokovi za izvršenje određene parnične radnje za pojedine jedinstvene suparničare ističu u razno vrijeme, tu parničnu radnju može svaki suparničar poduzeti sve dok ma i za jednog od njih još teče rok za poduzimanje te radnje.

Član 368.

Svaki suparničar ima pravo podnosići prijedloge koji se tiču toka parnice.

XXI - SUDJELOVANJE TREĆIH OSOBA U PARNICI

1. Sudjelovanje umješaća

Član 369.

(1) Osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije, može se pridružiti toj stranci.

(2) Umješač može stupiti u parnicu u toku cijelog postupka sve do pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtjevu, te u toku postupka nastavljenog podnošenjem vanrednog pravnog lika.

(3) Izjavu o stupanju u parnicu umješač može dati na ročištu ili pismenim podneskom.

(4) Podnesak umješača dostavlja se objema parničnim strankama, a ako je izjava umješača data na ročištu, prepis tog dijela zapisnika dostaviti će se samo onoj stranci koja je s ročišta izostala.

Član 370.

(1) Svaka stranka može osporiti umješaču pravo da sudjeluje u postupku i predložiti da se umješač odbije.

(2) Do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješača, umješač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje ne mogu se isključiti.

(3) Protiv odluke suda kojom se usvaja sudjelovanje umješača nije dopuštena posebna žalba.

Član 371.

(1) Umješač mora primiti parnicu u onom stanju u kakvom se nalazi u trenutku kad se umješač u parnicu. U daljem toku parnice on je ovlašten stavljati prijedloge i poduzimati sve ostale parnične radnje u rokovima u kojima bi te radnje mogla poduzimati stranka kojoj se pridružio.

(2) Ако је умјешаћ stupio u parnicu do правомоћности odluke o tužbenom zahtjevu, ovlašten je podnijeti i vanredni pravni lijek.

(3) Ако умјешаћ поднесе правни lijek, primjerak njegovog поднеска доставит će se i stranci којој се придруžио.

(4) Парниче radnje умјешаћа imaju za stranku којој се придруžио правни učinak ako nisu u protivnosti s radnjama stranke.

(5) Nakon pristanka svih парничних stranaka, умјешаћ може stupiti u parnicu као stranka umjesto stranke којој се придруžио.

2. Obavijest treće osobe o parnici

Član 372.

(1) Ако tužilac ili tuženi treba treću osobu obavijestiti o otpočetoj parnici, да би се time zasnovalo određeno граданско-правно djelovanje, они могу, sve dok se parnica правомоћно ne dovrši, to učiniti podneskom preko парничног суда, u kojem će navesti razlog obavijesti i u kakvom se stanju nalazi parnica.

(2) Stranka која је тречу osobu обавијестила о парници не може zbog тога tražiti prekid otpočete parnice, produženje rokova, одгоду или odlaganje ročišta.

XXII - ZAPISNICI

Član 373.

(1) Zapisnik se sastavlja o radnjama poduzetim na ročištu.

(2) Zapisnik se sastavlja i o važnijim izjavama ili saopćenjima koje stranke ili drugi sudionici daju izvan ročišta. O manje važnim izjavama ili saopćenjima neće se sastavljati zapisnik nego će se само staviti službena bilješka u spisu.

(3) Zapisnik piše zapisničar.

Član 374.

(1) U zapisnik se unosi: назив суда, место где се обавља radnja, dan i sat kad se obavlja radnja, назнака предмета спора i имена prisutnih stranaka, односно тречих osoba, i njihovih zakonskih zastupnika odnosno punomoćnika.

(2) Zapisnik treba da sadržava bitne podatke o sadržaju poduzete radnje. U zapisnik o главној raspravi, osobito će se unijeti: je li rasprava bila javna ili je javnost bila isključena, sadržaj izjava stranaka, njihovi prijedlozi, dokazi koje su ponudile, dokazi koji su izvedeni, uz navođenje sadržaja iskaza svjedoka i vještaka, odluke suda donesene na ročištu, odnosno izvornik odluke nakon zaključenja главне rasprave.

(3) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa brisati, dodati ili mijenjati. Prekrižena mjesta moraju ostati citljiva.

Član 375.

(1) Zapisnik se sastavlja tako da sudija kazuje glasno zapisničaru što će se unijeti u zapisnik, a po ovlaštenju sudije, stranka ili njen punomoćnik glasno kazuju što će se unijeti u zapisnik.

(2) Stranke imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da им se pročita, te staviti svoje prigovore na sadržaj zapisnika.

(3) To pravo imaju i druge osobe čija je izjava unesena u zapisnik, u vezi s onim dijelom zapisnika koji sadrži njihovu izjavu.

(4) Ispravci ili dodaci u pogledu sadržaja zapisnika koje treba obaviti u povodu prigovora stranaka ili drugih osoba ili po službenoj dužnosti unijet će se na kraju zapisnika. Na zahtjev tih osoba unijet će se i prigovori koji nisu usvojeni.

Član 376.

(1) Zapisnik potpisuju sudija, zapisničar, stranke, odnosno njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici, kao i tumaći.

(2) Svjedok i vještak potpisuju svoj iskaz na zapisniku kad se saslušavaju pred zamoljenim sudom.

(3) Nepismena osoba ili osoba koja se ne može potpisati stavit će na zapisnik otisk prsta, a zapisničar će ispod otiska upisati njeno ime i prezime.

(4) Ako se koja stranka, njen zakonski zastupnik ili punomoćnik, svjedok ili vještak udalji prije potpisivanja

zapisnika ili ne želi potpisati zapisnik, zabilježit će se то u zapisnik i navesti razlog koji je iznesen.

Član 377.

(1) Ако se odluka donosi u vijeću, o vijećanju i glasanju sastavlja se poseban zapisnik. Ako je kod višeg суда u postupku u vezi s правним lijekom odluka donesena jednoglasno, neće se sastaviti zapisnik, nego će se u izvorniku odluke staviti bilješka o vijećanju i glasanju.

(2) Zapisnik o vijećanju i glasanju sadrži tok glasanja i odluku koja je donesena.

(3) Zapisnik potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvorit će se u poseban omot. Taj zapisnik može razgledati samo viši суд kad rješava o правном lijeku i u tom slučaju zapisnik će se ponovo zatvoriti u poseban omot i na omotu naznačiti da je zapisnik razgledan.

(4) Bilješku o glasanju potpisuju svi članovi vijeća.

XXIII - PREKID POSTUPKA

Član 378.

Postupak se prekida:

- 1) kad stranka umre ili izgubi parničnu sposobnost, a nema punomoćnika u тоj parnici;
- 2) kad zakonski zastupnik stranke umre ili prestane njegovo ovlaštenje za zastupanje, a stranka nema punomoćnika u тоj parnici;
- 3) kad stranka koja je pravna osoba prestane postojati, odnosno kad nadležni organ правомоћно odluči o zabrani rada;
- 4) kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka;
- 5) kad zbog rata ili drugih uzroka prestane rad u суду;
- 6) kad je to drugim zakonom određeno.

Član 379.

(1) Осим slučajeva posebno predviđenih u ovom zakonu prekid postupka суд će odrediti:

- 1) ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom pitanju;
- 2) ako se stranka nalazi na području koje je zbog izvanrednih događaja, kao što su poplave i slično, odsjećeno od суда.

(2) Sud može odrediti prekid postupka ako se odluka o tužbenom zahtjevu ne može donijeti prije nego što bude donesena odluka u postupku povodom privrednog prestupa ili u krivičnom postupku.

Član 380.

(1) Za vrijeme trajanja prekida postupka prestaju teći svi rokovi određeni za obavljanje парничних radnji.

(2) Za vrijeme trajanja prekida postupka суд ne može poduzimati nikakve radnje u postupku, ali ako je prekid nastupio poslije zaključenja главне rasprave, суд može na osnovu te rasprave donijeti odluku.

(3) Парничне radnje koje je stranka poduzela dok traje prekid postupka nemaju prema drugoj stranci никакav правни učinak. Njihov učinak počinje tek nakon što postupak буде nastavljen.

Član 381.

(1) Postupak koji je prekinut iz razloga navedenih u члану 378. tač. 1. do 4. ovog zakona nastaviti će se kad nasljednik ili staralač ostavštine, novi zakonski zastupnik, stečajni upravitelj ili pravni sljedbenici правне osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane pozove da to učine.

(2) Ako je суд prekinuo postupak iz razloga navedenih u члану 379. stav 1. tačka 1. i stav 2. ovog zakona, postupak će se nastaviti kad se правомоћno završi postupak pred судом ili drugim nadležnim organom ili kad суд ustanovi da više ne postoje razlozi da se čeka na njegov završetak.

(3) U svim ostalim slučajevima prekinuti postupak nastaviti će se na prijedlog stranke čim prestanu razlozi prekida.

(4) Rokovi koji su zbog prekida postupka prestali teći počinju za zainteresovanu stranku teći u cijelosti iznova od dana kada joj суд dostavi rješenje o nastavljanju postupka.

(5) Stranci која nije stavila prijedlog за nastavljanje postupka, rješenje о nastavljanju postupka dostavlja se prema odredbama члана 347. ovog zakona.

Član 382.

(1) Žalba protiv rješenja kojim se utvrđuje (član 378.) ili određuje (član 379.) prekid postupka ne zadržava izvršenje rješenja.

(2) Ako je sud na ročištu odbio prijedlog za prekid postupka i odlučio da se postupak odmah nastavi, protiv tog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

XXIV - ТРОШКОВИ POSTUPKA

1. Parnični troškovi

Član 383.

(1) Parnične troškove čine izdaci učinjeni u toku ili u povodu postupka.

(2) Parnični troškovi obuhvaćaju i nagradu za rad advokata i drugih osoba kojima zakon priznaje pravo na nagradu.

Član 384.

Svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzrokovala svojim radnjama.

Član 385.

(1) Kad stranka predloži izvođenje dokaza, dužna je po nalogu suda unaprijed položiti iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati u povodu izvođenja dokaza.

(2) Kad izvođenje dokaza predlože obje stranke, sud će odrediti da iznos potreban za podmirenje troškova polože obje stranke na jednakе dijelove.

(3) Sud će odustati od izvođenja dokaza ako iznos potreban za podmirenje troškova ne bude položen u roku koji odredi sud.

(4) Izuzetno od odredbe stava 3. ovog člana, ako sud po službenoj dužnosti odredi izvođenje dokaza radi utvrđivanja činjenica u vezi s primjenom člana 3. stav 2. ovog zakona, a stranke ne polože određeni iznos, predujam troškova za izvođenje dokaza isplatit će se iz sredstava suda.

Član 386.

(1) Stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

(2) Ako stranka djelimično uspije u parnici, sud može s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugog razmjeran dio troškova.

(3) Sud može odlučiti da jedna stranka naknadi sve troškove koje je druga stranka imala, ako protivna stranka nije uspjela samo u razmјerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog toga dijela nisu nastali posebni troškovi.

(4) Prema rezultatu dokazivanja sud će odlučiti hoće li troškove iz člana 385. stav 4. ovog zakona, podmiriti jedna ili obadvije stranke ili će ti troškovi pasti na teret troškova suda.

Član 387.

(1) Pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti.

(2) Ako je propisana tarifa za nagrade advokata ili za druge troškove, odmjerit će se takvi troškovi prema tarifi.

Član 388.

Stranka je dužna neovisno o ishodu parnice nadoknaditi protivnoj stranci troškove koje je prouzročila svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio.

Član 389.

Ako nije bilo povoda za podnošenje tužbe, zbog toga što je tuženi već priznao svoju obavezu i bio je spremjan ispuniti, ili zbog drugih razloga, tužilac će nadoknадити tuženom parnične troškove.

Član 390.

(1) Tužilac koji povuče tužbu dužan je protivnoj stranci nadoknadići parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo nakon udovoljenja zahtjevu od tuženog.

(2) Stranka koja odustane od pravnog lijeka dužna je protivnoj stranci nadoknadići troškove nastale u povodu pravnog lijeka.

Član 391.

(1) Svaka stranka podmiruje svoje troškove ako je parnica završena sudskom nagodbom, a u nagodbi nije drugačije ugovoreno.

(2) Troškovi nagodbe koja je pokušana, ali nije uspjela, ulaze u parnične troškove.

Član 392.

Ako u izlučnoj parnici bude usvojen tužbeni zahtjev za izlučenje stvari, a sud utvrdi da je tuženi kao vjerovnik u izvršnom postupku imao opravdanih razloga da smatra da ne postoje prava trećih osoba na tim stvarima, odredit će da svaka stranka podmiruje svoje troškove.

Član 393.

(1) Suparničari podmiruju troškove na jednakе dijelove.

(2) Ako postoji znatna razlika u pogledu njihovog udjela u predmetu sporu, sud će prema razmjeru tog udjela odrediti koliki će dio troškova nadoknadi svaki od suparničara.

(3) Suparničari koji su solidarno odgovorni u glavnoj stvari, odgovaraju solidarno i za troškove dosudene protivnoj strani.

(4) Za troškove prouzrokovane posebnim parničnim radnjama pojedinih suparničara, ostali suparničari ne odgovaraju.

Član 394.

Kad ombudsman sudjeluje u postupku kao stranka, on ima pravo na naknadu troškova prema odredbama ovog zakona, ali ne i pravo na nagradu.

Član 395.

Odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke koje zastupa pravobranilaštvo. U tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao na ime nagrade advokatu.

Član 396.

(1) O naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke bez raspravljanja.

(2) Stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu. Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna staviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako je riječ o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud treba odlučiti.

(3) O zahtjevu za naknadu troškova sud će odlučiti u presudi ili rješenju kojim se završava postupak pred tim sudom.

(4) U toku postupka sud će posebnim rješenjem odlučiti o naknadi troškova samo kad pravo na naknadu troškova ne zavisi o odluci o glavnoj stvari.

(5) U slučaju iz člana 390. ovog zakona, ako povlačenje tužbe ili odustanak od pravnog lijeka nisu obavljeni na raspravi, zahtjev za naknadu troškova može se staviti u roku od 15 dana nakon prijema obavijesti o odustanku, odnosno povlačenju tužbe.

Član 397.

(1) Kad sud odbaci ili odbije pravni lijek, odlučit će i o troškovima nastalim u postupku u povodu tog pravnog lijeka.

(2) Kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučit će o troškovima cijelog postupka.

(3) Kad se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostaviti će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

(4) Sud može postupiti prema odredbi stava 3. ovog člana i kad odluku protiv koje je podnesen pravni lijek samo djelimično ukine.

Član 398.

Odluka o troškovima sadržana u presudi može se napadati samo žalbom na rješenje ako se istovremeno ne napada i odluka o glavnoj stvari.

2. Трошкови у поступку за осигуранje dokaza

Član 399.

(1) Трошкове поступка за осигуранje dokaza подмирјује странка која је поднijela priједлог за осигуранje dokaza. Она је dužna nadoknадити i трошкове protivnoj stranci odnosno postavljenom privremenom zastupniku.

(2) Te трошкове странка може naknadno ostvarivati kao dio parničnih трошкова, prema uspjehu u parnici.

3. Oslobođenje od plaćanja troškova postupka

Član 400.

(1) Sud ћe oslobođiti plaćanja troškova postupka stranku koja prema svom općem imovnom stanju ne može podmiriti te трошкове bez štete za nužno izdržavanje svoje i svoje porodice.

(2) Oslobođenje od plaćanja troškova postupka obuhvaća oslobođenje od plaćanja taksa i oslobođenje od polaganja predujima za трошкове svjedoka, vještaka, uviđaja, prevodenja i sudskih oglasa. Sud može oslobođiti stranku plaćanja svih трошкова ili jednog dijela трошкова postupka.

Član 401.

Pri donošenju odluke o oslobođenju od plaćanja трошкова postupka sud ћe brižljivo ocijeniti sve okolnosti, a osobito ћe uzeti u obzir vrijednost predmeta spora, broj osoba koje stranka izdržava i prihode koje imaju stranka i članovi njene porodice.

Član 402.

(1) Odluku o oslobođenju od plaćanja трошкова postupka donosi prvostepeni sud na prijedlog stranke.

(2) Stranka je dužna uz prijedlog podnijeti dokaze o imovnom stanju.

(3) Kad јe to potrebno, sud može po službenoj dužnosti pribaviti potrebne podatke i obavijesti o imovnom stanju stranke koja traži oslobođenje, a može o tome saslušati i protivnu stranku.

(4) Protiv rješenja suda kojim se usvaja prijedlog stranke za oslobođenje od plaćanja трошкова postupka nije dopuštena žalba.

Član 403.

Predujam za трошкове od čijeg je plaćanja stranka oslobođena isplatit ћe se iz sredstava suda.

Član 404.

(1) Rješenje o oslobođenju od plaćanja трошкова postupka prvostepeni sud može tokom postupka ukinuti ako utvrdi da je stranka u stanju podmirivati трошкове postupka. Tom prilikom sud ћe rješiti hoće li stranka potpuno ili djelimično nadoknadići i one трошкове i takse od kojih je prije bila oslobođena.

(2) U prvom redu imaju se nadoknadići iznosi isplaćeni iz sredstava suda.

Član 405.

(1) Takse i трошкови isplaćeni iz sredstava suda čine dio parničnih трошкова.

(2) O naknadi tih трошкова od strane protivnika stranke koja je oslobođena plaćanja трошкова postupka sud ћe odlučiti prema odredbama o naknadi трошкова.

(3) Takse i трошкове isplaćene iz sredstava suda naplaćuje po službenoj dužnosti prvostepeni sud od stranke koja je dužna nadoknadići te трошкове.

(4) Ako je protivnik stranke koja je oslobođena plaćanja трошкова postupka odlukom suda obavezan da nadoknadi parnične трошкове, a utvrdi se da on nije u stanju te трошкове platiti, sud može naknadno odrediti da трошкове iz stava 1. ovog člana plati u cijelosti ili djelimično stranka koja je oslobođena plaćanja трошкова postupka iz onog što joj je dosuđeno. Time se ne dira u pravo te stranke da za ono što јe platila traži naknadu od protivnika.

XXV - NEPOŠTIVANJE SUDA

Član 406.

Sud ћe u toku postupka kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM stranku, zakonskog zastupnika, punomoćnika ili

umješača koji su svojim parničnim radnjama teže zloupotrijebili prava priznata ovim zakonom.

Član 407.

(1) Novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM sud ћe kazniti osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugog sudionika u postupku.

(2) Ako osoba koja sudjeluje u postupku ili osoba koja je kao slušatelj prisutna raspravi vrijeđa sud ili druge sudionike u postupku, ometa rad ili se ne pokorava naredbama suda za održavanje reda, sud ћe je opomenuti. Ako opomena bude bezuspješna, sud ћe opomenutu osobu udaljiti iz sudnice ili kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, a može je i udaljiti i kazniti novčanom kaznom.

(3) Ako stranka bude udaljena iz sudnice, ročište ћe se održati i bez njenog prisustva.

(4) Ako iz sudnice bude udaljen punomoćnik, sud ћe na zahtjev stranke odložiti ročište, a ako stranka nije prisutna na ročištu, sud ћe uvijek odložiti ročište i obavijestiti stranku da je njen punomoćnik udaljen s ročišta zbog narušavanja reda.

(5) Kad sud kazni novčanom kaznom ili udalji iz sudnice advokata ili advokatskog pripravnika kao punomoćnika, obavijestit ћe o tome advokatsku komoru.

Član 408.

(1) Sud ћe novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM kazniti punomoćnika za primanje pismena koji protivno odredbama člana 352. stav 7. ovog zakona ne obavijesti sud o promjeni adrese.

(2) Sud ћe na zahtjev stranke naređiti punomoćniku za primanje pismena da nadoknadi трошкове koje je prouzrokovao neopravdanim nedostavljanjem obavijesti o promjeni adrese.

Član 409.

(1) Osobu koja neosnovano odbije primiti pismo, te osobu koja na koji drugi način ometa dostavu pisma, svjesno onemogućavajući ili otežavajući primjenu odredaba ovog zakona o dostavi, sud ћe kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

(2) Sud ћe na zahtjev stranke naređiti osobi iz stava 1. ovog člana, da naknadi трошкове što ih je svojim ponašanjem opisanim u stazu 1. ovog člana prouzrokovala.

Član 410.

(1) Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dode, a izostanak ne opravda ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji s mesta gdje treba da bude saslušan, sud ћe naređiti da se prisilno dovede i podmiri трошкове dovođenja i kazniti ga novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

(2) Ako svjedok dođe i nakon što je upozoren na posljedice uskrsati svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje, a sud ocijeni da su razlozi uskraćivanja neopravdani, kaznit ћe ga novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, a ako i poslije toga odbije da svjedoči, može ga zatvoriti. Zatvor traje sve dok svjedok ne pristane svjedočiti ili dok njegovo saslušanje ne postane nepotrebno, ali najduže 15 dana.

(3) Sud ћe na zahtjev stranke naređiti svjedoku da nadoknadi трошкове što ih je uzrokovao svojim neopravdanim izostankom odnosno neopravdanim odbijanjem da svjedoči.

(4) Ako svjedok naknadno opravda svoj izostanak sud ћe opozvati svoje rješenje o kazni, a može svjedoka sasvim ili djelimično oslobođiti naknade трошкова. Sud može opozvati svoje rješenje o kazni i kad svjedok naknadno pristane svjedočiti.

Član 411.

(1) Sud ћe novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM kazniti vještaka koji ne dostavi nalaz i mišljenje u ostavljenom roku ili ne dode na ročište iako je uredno pozvan, a izostanak ne opravda.

(2) Sud ћe novčanom kaznom iz stava 1. ovog člana, kazniti i vještaka koji bez opravdanog razloga odbije vještačiti.

(3) Sud ћe na zahtjev stranke naređiti vještaku da nadoknadi трошкове što ih je uzrokovao svojim neopravdanim nedostavljanjem nalaza i mišljenja, neopravdanim izostankom, odnosno neopravdanim odbijanjem da vještači.

(4) Rješenje o kazni sud može opozvati uz uvjete iz člana 410. stav 4. ovoga zakona.

(5) Odredbe ovog člana na odgovarajući se način primjenjuju i na tumače.

Član 412.

Ako osoba koja je novčano kažnjena po odredbama ovog zakona ne plati tu kaznu u određenom roku, ona će se zamijeniti kaznom zatvora, čije trajanje odmjerava sud srazmjerno visini izrečene kazne u skladu s odredbama Krivičnog zakona, ali koje ne može biti duže od 15 dana.

Član 413.

(1) Žalba protiv rješenja iz čl. 406., 407., člana 408. stav 1., člana 410. stav 1. i člana 411. stav 1. ovog zakona ne odlaže izvršenje rješenja.

(2) Žalba protiv rješenja iz člana 410. stav 2. i člana 411. stav 2. ne zadržava izvršenje rješenja, osim ako se u toj žalbi pobjija i odluka suda kojom nisu usvojeni razlozi svjedoka za uskraćivanje svjedočenja ili odgovora na pojedino pitanje, odnosno razlozi vještaka za uskraćivanje vještačenja.

XXVI - ПРАВНА ПОМОЋ

Član 414.

(1) Sudovi u Federaciji dužni su u parničnom postupku pružati pravnu pomoć svim sudovima u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako zamoljeni sud nije nadležan da obavi radnju za koju je zamoljen, ustupit će molbu nadležnom суду, odnosno drugom organu vlasti i o tome obavijestiti sud od koga je primio molbu, a ako mu nadležni sud, odnosno organ vlasti nije poznat, vratit će molbu суду koji je podnio molbu.

(3) Ako u jednom mjestu postoji više sudova stvarno nadležnih za davanje pravne pomoći, molba za davanje pravne pomoći može se podnijeti bilo kojem od tih sudova.

Član 415.

(1) Sudovi će ukazivati pravnu pomoć inostranim sudovima u slučajevima predviđenim međunarodnim ugovorom, kao i kad postoji uzajamnost u ukazivanju pravne pomoći. U slučaju sumnje o postojanju uzajamnosti objašnjenje daje Federalno ministarstvo pravde.

(2) Sud će uskratiti pravnu pomoć inostranom суду ako se traži izvršenje radnje koja je protivna javnom poretku Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije. U takvom će slučaju суд nadležan za davanje pravne pomoći po službenoj dužnosti dostaviti predmet Vrhovnom судu Federacije, radi donošenja konačne odluke.

(3) Odredbe člana 414. st. 2. i 3. ovog zakona važe i za postupanje s molbom inostranog судa.

Član 416.

Sudovi ukazuju pravnu pomoć inostranim sudovima na način predviđen u domaćem zakonu. Radnja koja je predmet molbe inostranog судa može se obaviti i na način koji zahtijeva inostrani суд, ako takav postupak nije protivan javnom poretku Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije.

Član 417.

Ako međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno, sudovi će uzimati u postupak molbe za pravnu pomoć inostranim sudovima samo ako su molba i prilozi sastavljeni na jeziku u službenoj upotrebi u Federaciji, ili ako je priložen ovjereni prijevod na tom jeziku.

Član 418.

Ako međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno, molbe sudova iz Federacije za pravnu pomoć dostavljaju se inostranim sudovima diplomatskim putem preko organa uprave nadležnog za inostrane poslove Bosne i Hercegovine. Molbe i prilozi moraju biti sastavljeni na jeziku zamoljene države ili uz njih mora biti priložen njihov ovjereni prijevod na tom jeziku.

Dio peti

POSEBNI POSTUPCI

XXVII - POSTUPAK U PARNICAMA IZ RADNIH ODNOSA

Član 419.

Ako u glavi XXVII ovog zakona ne postoje posebne odredbe, u parnicama iz radnih odnosa primjenjivat će se ostale odredbe ovog zakona.

Član 420.

U postupku u parnicama iz radnih odnosa, a osobito pri određivanju rokova i ročišta, суд će uvijek obraćati osobitu pažnju na potrebu hitnog rješavanja radnih sporova.

Član 421.

Sud će u presudi kojom nalaže izvršenje neke činidbe odrediti rok od 15 dana za njeno izvršenje.

Član 422.

Rok za podnošenje žalbe na presudu odnosno rješenje iz radnih odnosa je 15 dana.

XXVIII - POSTUPAK U PARNICAMA ZBOG SMETANJA POSJEDA

Član 423.

Ako u glavi XXVIII ovog zakona ne postoje posebne odredbe, u parnicama zbog smetanja posjeda primjenjivat će se ostale odredbe ovog zakona.

Član 424.

Pri određivanju rokova i ročišta po tužbama zbog smetanja posjeda суд će uvijek obraćati osobitu pažnju na potrebu hitnog rješavanja prema prirodi svakoga pojedinog slučaja. Pri tome, суд može odrediti i rokove kraće od onih predviđenih odredbama ovog zakona o redovnom postupku.

Član 425.

Raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

Član 426.

(1) Rok za udovoljenje dužnostima koje su naložene strankama суд će odrediti prema okolnostima pojedinog slučaja.

(2) Rok za podnošenje žalbe je 15 dana.

(3) U izuzetnim okolnostima суд može odlučiti da žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) Protiv rješenja donesenih u parnicama zbog smetanja posjeda revizija nije dopuštena.

Član 427.

Tužilac gubi pravo da u izvršnom postupku zahtjeva izvršenje rješenja kojim se tuženom po tužbi zbog smetanja posjeda nalaže izvršenje određene radnje, ako nije zahtijevao izvršenje u roku od 60 dana nakon proteka roka koji je rješenjem određen za izvršenje te radnje.

XXIX - POSTUPAK U SPOROVIMA MALE VRIJEDNOSTI

Član 428.

Ako u glavi XXIX ovog zakona ne postoje posebne odredbe, u postupku u sporovima male vrijednosti primjenjivat će se ostale odredbe ovog zakona.

Član 429.

(1) Sporovi male vrijednosti, u smislu odredaba ovog zakona, jesu sporovi u kojima se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 3.000 KM.

(2) Sporovima male vrijednosti smatraju se i sporovi u kojima se tužbeni zahtjev ne odnosi na potraživanje u novcu, a tužilac je u tužbi naveo da pristaje da umjesto udovoljenja

određenom zahtjevu primi određeni novčani iznos koji ne prelazi iznos iz stava 1. ovog člana. (član 321. stav 1.).

(3) Sporovima male vrijednosti smatraju se i sporovi u kojima predmet tužbenog zahtjeva nije novčani iznos, već predaja pokretne stvari čija vrijednost, koju je tužilac u tužbi naveo, ne prelazi iznos iz stava 1. ovog člana. (član 321. stav 2.).

Član 430.

Ne smatraju se sporovima male vrijednosti, u smislu odredaba ovog zakona, sporovi o nekretninama, sporovi iz radnih odnosa i sporovi zbog smetanja posjeda.

Član 431.

(1) U postupku u sporovima male vrijednosti dopuštena je posebna žalba samo protiv rješenja kojim se završava postupak.

(2) Ostala rješenja protiv kojih je po ovom zakonu dopuštena žalba mogu se pobijati samo žalbom protiv odluke kojom se postupak završava.

(3) Rješenja iz stava 2. ovog člana ne dostavljaju se strankama već se objavljaju na ročištu.

Član 432.

(1) Ako tužilac preinači tužbeni zahtjev tako da vrijednost predmeta spora prelazi iznos od 3.000 KM, postupak će se dovršiti prema odredbama ovog zakona o redovnom postupku.

(2) Ako tužilac do zaključenja glavnih rasprave koja se vodi prema odredbama ovog zakona o redovnom postupku smanji tužbeni zahtjev tako da više ne prelazi iznos od 3.000 KM daljnji postupak provest će se prema odredbama ovog zakona o postupku u sporovima male vrijednosti.

Član 433.

(1) Presuda ili rješenje kojim se završava spor male vrijednosti može se pobijati samo zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) U presudi odnosno rješenju iz stava 1. ovog člana, sud je dužan navesti razloge iz kojih se može izjaviti žalba.

(3) Protiv prvostepene presude odnosno rješenja iz stava 1. ovog člana, stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana.

(4) U postupku u sporovima male vrijednosti, rok iz člana 179. stav 2. i člana 192. stav 1. ovog zakona, je 15 dana.

XXX - POSTUPAK PRED ARBITRAŽOM

Član 434.

Stranke se mogu sporazumjeti da rješavanje spora povjere arbitraži, osim ako se radi o zahtjevu kojim stranke ne mogu raspolažati u smislu člana 3. stav 2. ovog zakona.

Član 435.

(1) Ugovor o arbitraži može se sklopiti u pogledu određenog spora i u pogledu budućih sporova koji mogu proizaći iz određenog pravnog odnosa. Ugovor o arbitraži pravovaljan je samo ako je sklopljen u pismenom obliku i ako su ga potpisale sve stranke.

(2) Ugovor o arbitraži sklopljen je u pismenom obliku i kada je sklopljen razmjenom pisama, teleograma, telexa ili drugih telekomunikacijskih sredstava koja omogućuju pisani dokaz o sklopljenom ugovoru.

(3) Ugovor o arbitraži sklopljen je u pismenom obliku i kada je sklopljen razmjenom tužbe u kojoj tužilac navodi postojanje tog ugovora i odgovora na tužbu u kojem tuženi to ne osporava.

(4) Ugovor o arbitraži može se dokazivati samo ispravama.

Član 436.

Ugovor o arbitraži pravovaljano je sklopljen i kad je odredba o nadležnosti arbitraže sadržana u općim uvjetima za sklapanje pravnog posla.

Član 437.

(1) Broj arbitara arbitraže mora biti neparan.

(2) Ako ugovorom stranaka nije određen broj arbitara, svaka stranka postavlja po jednog arbitra, a oni biraju predsjednika.

Član 438.

(1) Ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorele nadležnost arbitraže, sud kojem je podnesena tužba u istom sporu i među istim strankama, na prigovor tuženog oglasiti će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

(2) Prigovor iz stava 1. ovog člana, tuženi može staviti najkasnije u odgovor na tužbu.

Član 439.

(1) Stranka koja na temelju ugovora o arbitraži treba da postavi arbitra može pozvati protivnu stranku da u roku od 15 dana obavi to postavljanje i da je o tome obavijesti.

(2) Poziv prema stazu 1. ovog člana pravovaljan je samo ako je stranka koja ga upućuje postavila svog arbitra i o tome obavijestila protivnu stranku.

(3) Kad na temelju ugovora o arbitraži postavljanje arbitra treba obaviti treća osoba, svaka stranka može uputiti poziv iz stava 2. ovog člana toj osobi.

(4) Osoba koja je pozvana da postavi arbitra arbitraže vezana je za postavljanje koje je obavljeno čim je to postavljanje saopćeno protivniku, odnosno jednoj od stranaka.

Član 440.

(1) Ako arbitar ne bude na vrijeme postavljen, a iz ugovora ne proizilazi što drugo, arbitra će na prijedlog stranke postaviti sud.

(2) Ako se arbitri ne mogu složiti o izboru predsjednika, a iz ugovora ne proizilazi što drugo, predsjednika će na prijedlog svakog arbitra ili stranke, postaviti sud.

(3) Za postavljanje arbitra, odnosno predsjednika arbitraže, nadležan je sud koji bi za spor bio nadležan u prvom stepenu da nije sklopljen ugovor o arbitraži.

(4) Protiv rješenja suda nije dopuštena žalba.

(5) Stranka koja se ne želi koristiti ovlaštenjem iz stava 1. ili stava 2. ovog člana može tužbom zahtijevati da sud nadležan za postavljanje proglaši prestanak važenja ugovora o arbitraži.

Član 441.

(1) Osim slučaja iz člana 440. ovog zakona, svaka stranka može tužbom zahtijevati da sud proglaši prestanak važenja ugovora o arbitraži:

1) ako se stranke ne mogu složiti o izboru arbitra koji one zajednički trebaju postaviti;

2) ako osoba koja je u samom ugovoru o arbitraži postavljena za arbitra arbitraže neće ili ne može obavljati tu dužnost.

(2) O zahtjevu odlučuje sud predviđen u članu 440. stav 3. ovog zakona.

(3) Na ročište za raspravljanje po zahtjevu sud će pozvati stranke.

Član 442.

(1) Arbitar arbitraže dužan je da se izuzme kad postoje razlozi za izuzeće iz člana 357. ovog zakona. Iz istih razloga mogu stranke zahtijevati izuzeće arbitra arbitraže.

(2) Stranka koja je sama ili zajedno s protivnom strankom postavila arbitra može zahtijevati njegovo izuzeće samo ako je razlog za izuzeće nastao ili je stranka za njega saznala nakon što je arbitar postavljen.

(3) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, o izuzeću odlučuje sud predviđen u članu 440. stav 3. ovog zakona.

Član 443.

Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, arbitri arbitraže će odrediti postupak pred arbitražom.

Član 444.

(1) Prema svjedocima, strankama i drugim osobama koje sudjeluju u postupku, arbitraža ne može upotrijebiti prisilna sredstva niti izricati kazne.

(2) Arbitraža može zatražiti od suda mjesno nadležnog za davanje pravne pomoći da se pred njim izvedu pojedini dokazi koji se pred arbitražom ne mogu izvesti.

(3) Na postupak za izvođenje dokaza primjenjivat će se odredbe ovog zakona o izvođenju dokaza pred zamoljenim sudom.

Član 445.

Arbitraža može donijeti presudu po pravičnosti samo ako su joj stranke dale takvu ovlast.

Član 446.

(1) Kad se arbitraža sastoji od više od jednog arbitra, presuda se donosi većinom glasova, ako u ugovoru o arbitraži nije drugačije određeno.

(2) Ako se ne može postići potrebna većina glasova, arbitraža je dužna o tome obavijestiti stranke.

(3) Ako se za slučaj iz stava 2. ovog člana stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka od stranaka može tužbom zahtijevati da sud predviđen u članu 440. stav 3. ovog zakona, izrekne prestanak važenja ugovora o arbitraži.

Član 447.

(1) Presuda arbitraže mora biti obrazložena, ako stranke nisu što drugo ugovorile.

(2) Izvornik presude i sve prepise potpisuju svi arbitri. Presuda važi i kad koji arbitar uskrsati daje potpis, ako je presudu potpisala većina arbitara i na presudi utvrdila to uskraćivanje potpisa.

(3) Strankama se dostavljaju prepisi presude preko suda predviđenog u članu 440. stav 3. ovog zakona.

Član 448.

Izvornik presude i potvrde o obavljenoj dostavi čuvaju se kod suda predviđenog u članu 440. stav 3. ovog zakona.

Član 449.

(1) Presuda arbitraže ima prema strankama snagu pravomoćne presude, ako ugovorom nije predviđena mogućnost pobijanja presude pred arbitražom višeg stupnja.

(2) Na zahtjev stranke sud predviđen u članu 440. stav 3. ovog zakona, stavit će na prepisu presude potvrdu o pravomoćnosti i izvršnosti.

Član 450.

(1) Presuda arbitraže može se poništiti po tužbi stranke.

(2) Za rješavanje o tužbi nadležan je sud predviđen u članu 440. stav 3. ovog zakona.

Član 451.

Poništaj presude arbitraže može se zahtijevati:

- 1) ako uopće nije sklopljen ugovor o arbitraži ili ako taj ugovor nije pravovaljan;
- 2) ako je u pogledu sastava arbitraže ili u vezi s odlučivanjem povrijedena koja odredba ovog zakona ili ugovora o arbitraži;
- 3) ako presuda nije obrazložena prema članu 447. stav 1. ovog zakona ili ako izvornik i prepisi presude nisu potpisani na način određen u članu 447. stav 2. ovog zakona;
- 4) ako je arbitraža prekoračila granicu svog zadatka;
- 5) ako je izreka presude nerazumljiva ili je sama sebi protivrječna;
- 6) ako je presuda arbitraže u protivnosti s Ustavom Bosne i Hercegovine ili Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine;
- 7) ako postoji koji od razloga za ponavljanje postupka iz člana 255. ovog zakona.

Član 452.

(1) Tužba za poništaj presude arbitraže može se podnijeti nadležnom суду у roku од 30 дана.

(2) Ako se poništaj presude zahtijeva iz razloga navedenih u članu 451. tač. 1. do 6. ovog zakona, rok za tužbu se računa od dana kada je presuda dostavljena stranci, a ako je stranka za razlog saznala kasnije, rok se računa od dana saznanja.

(3) U pogledu računanja roka, kad se poništaj zahtijeva iz razloga navedenog u članu 451. tačka 7. ovog zakona, primjenjivat će se odgovarajuće odredbe člana 257. st. 1. i 2. ovog zakona.

(4) Nakon proteka jedne godine od pravomoćnosti presude arbitraže ne može se zahtijevati poništaj presude.

Član 453.

Stranke se ne mogu sporazumno odreći primjene odredbi člana 442. st. 1. i 2., člana 447. st. 2. i 3. i čl. 450. do 452. ovog zakona.

Dio šesti

XXXI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 454.

(1) Ako je prije dana stupanja na snagu ovog zakona započet postupak pred prvostepenim sudom, daljnji postupak provest će se prema odredbama ovog zakona.

(2) U predmetima iz stava 1. ovog člana u kojima je već zakazano pripremno ročište ili ročište za glavnu raspravu, ali rasprava još uvijek nije otvorena, sud će opozvati svoje rješenje o određivanju ročišta i o tome obavijestiti stranke, a tuženog pozvati da dostavi odgovor na tužbu u skladu s odredbama ovog zakona.

(3) U predmetima iz stava 1. ovog člana u kojima je već otvorena glavna rasprava, sud je dužan na prvom slijedećem ročištu za glavnu raspravu provesti sve radnje koje bi prema odredbama ovog zakona bio dužan provesti na pripremnom ročištu. Održavanje tog ročišta imat će, u pogledu prava i obaveza stranaka, sve pravne posljedice koje, prema odredbama ovog zakona, ima održavanje pripremnog ročišta.

Član 455.

U predmetima u kojima je do dana stupanja na snagu ovog zakona nastupilo mirovanje postupka, istekom mirovanja nastupaju pravne posljedice iz člana 201. stav 3. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 42/98 i 3/99).

Član 456.

(1) Ako je prije stupanja na snagu ovog zakona donesena prvostepena odluka kojom se postupak pred prvostepenim sudom završava, daljnji postupak provest će se prema dosadašnjim propisima.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u postupku po pravnim lijekovima u predmetima u kojima je donesena prvostepena odluka prije stupanja na snagu ovog zakona, umjesto odredbi čl. 344. do 346, čl. 351. do 355. i čl. 377. do 379. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 42/98 i 3/99) primjenjivat će se odredbe čl. 217. do 220., čl. 227. do 229. i čl. 249. do 251. ovog zakona.

(3) Ako nakon stupanja na snagu ovog zakona bude ukinuta prvostepena odluka iz stava 1. ovog člana, daljnji postupak provest će se prema ovom zakonu.

Član 457.

Odredbe člana 86. ovog zakona počet će se primjenjivati nakon stupanja na snagu posebnog zakona kojim se uređuje postupak medijacije.

Član 458.

(1) Do dana donošenja posebnog zakona sudovi će u parničnom postupku primjenjivati odredbe čl. 46. do 68 i čl. 79. do 101. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 43/82 i 72/82) preuzetog Uredbom sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona koji se u Bosni i Hercegovini primjenjuju kao republički propisi ("Službeni list R BiH", broj 2/92).

(2) U odredbama članova navedenih u stavu 1. ovog člana riječi: "Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija" zamjenjuju se riječima "Bosna i Hercegovina" u odgovarajućem padežu.

Član 459.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 42/98 i 3/99), osim odredbi čl. 404. do 424. tog zakona, koje će se nastaviti primjenjivati do donošenja posebnog zakona.

Član 460.

U periodu od tri mjeseca nakon stupanja na snagu ovog zakona, rokovi iz člana 75. stav 4., člana 94. stav 2. i člana 217. stav 3. ovog zakona, mogu se izuzetno produžiti za najduže 30 dana, ako, s obzirom na postojeći raspored ročišta svakog pojedinačnog sudske, zakazivanje ročišta u navedenim rokovima ne bi bilo moguće.

Član 461.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Slavko Matić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavnicičkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Muhamed Ibrahimović, s. r.

Na temelju članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O PARNIČNOM POSTUPKU**

Proglasa se Zakon o parničnom postupku koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 8. listopada 2003. godine i na sjednici Doma naroda od 1. listopada 2003. godine.

Broj 01-833/03
23. listopada 2003. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, v. r.

**ZAKON
O PARNIČNOM POSTUPKU****Dio prvi****OSNOVNE ODREDBE****I - OSNOVNA NAČELA**

Članak 1.

Ovim zakonom se određuju pravila postupka na temelju kojih općinski sudovi, kantonalni sudovi i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vrhovni sud Federacije) raspravljaju i odlučuju u gradanskopravnim sporovima ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 2.

- (1) U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.
- (2) Sud u postupku primjenjuje materijalno pravo po vlastitoj ocjeni i nije vezan za navode stranaka glede materijalnog prava.

Članak 3.

- (1) Stranke mogu slobodno raspolagati zahtjevima koje su stavile tijekom postupka.
- (2) Sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su protivna prinudnim propisima.

Članak 4.

Sud odlučuje o tužbenom zahtjevu, u pravilu, na temelju usmene, neposredne i javne rasprave.

Članak 5.

Svaka stranka ima pravo očitovati se o prijedlozima i zahtjevima protivne stranke. Samo kad je to ovim zakonom određeno, sud je ovlašten odlučiti o zahtjevu o kojem protivnoj stranci nije bila dana mogućnost očitovanja.

Članak 6.

U parničnom postupku u ravnopravnoj su upotrebi bosanski jezik, hrvatski jezik i srpski jezik, a službena pisma su latinica i cirilica.

Članak 7.

(1) Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

(2) Sud je ovlašten ustanoviti i činjenice koje stranke nisu iznijele, ako iz rezultata rasprave i dokazivanja proizilazi da stranke idu za tim da raspolazu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 2.).

Članak 8.

Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud na temelju slobodne ocjene dokaza. Sud će savjesno i pozorno ocijeniti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno.

Članak 9.

Stranke su dužne pred sudom govoriti istinu i savjesno se koristiti pravima koja su im priznata ovim zakonom.

Članak 10.

Sud je dužan provesti postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova, te onemogućiti svaku zlouporabu prava koja strankama pripadaju u postupku.

Članak 11.

Prvostupanjski postupak sastojat će se, u pravilu, od dva ročišta - jednog pripremnog ročišta i jednog ročišta za glavnu raspravu.

Članak 12.

(1) Kad odluka suda ovisi o rješavanju nekog prethodnog pitanja koje se odnosi na to da li postoji neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako posebnim propisima nije drukčije određeno.

(2) Odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni učinak samo u parniči u kojoj je to pitanje riješeno.

(3) U parničnom postupku sud je glede postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinitelja vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

Članak 13.

(1) U prvostupanjskom postupku i postupku po prijedlogu za ponavljanje postupka, sudi sudac pojedinac.

(2) U drugostupanjskom postupku i postupku odlučivanja po reviziji sudi, vijeće od trojice sudaca.

Članak 14.

Ako za pojedine radnje nije zakonom određen oblik u kome se mogu poduzeti, stranke poduzimaju parnične radnje pismeno izvan ročišta ili usmeno na ročištu.

II - NADLEŽNOST SUDA**1. Zajedničke odredbe**

Članak 15.

(1) Nakon primitka tužbe sud ocjenjuje je li nadležan.

(2) Prigodom ocjenjivanja nadležnosti, sud će uzeti u obzir navode u tužbi i činjenice koje su sudu poznate.

(3) Ako se tijekom postupka promijene okolnosti na kojima je utemeljena nadležnost suda, sud koji je bio nadležan u vrijeme podnošenja tužbe ostaje i dalje nadležan i ako bi zbog tih promjena bio nadležan drugi sud.

Članak 16.

(1) Sud tijekom cijelog postupka, po službenoj dužnosti pazi spada li rješavanje spora u sudsku nadležnost.